

மலலைக்

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

1982

விலை :
2 ரூ.

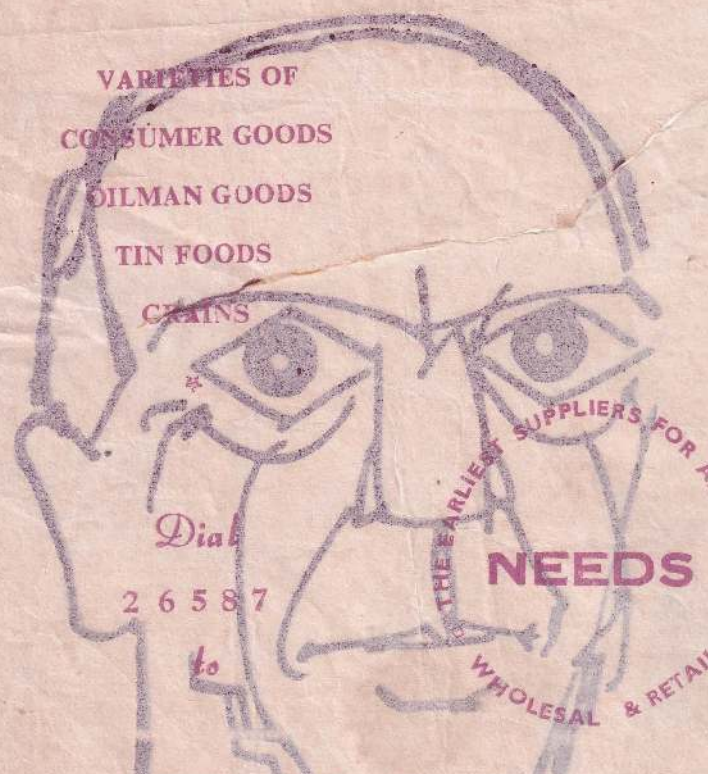

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS
നല്ല ക്ലേശകാരികൾ : നല്ലവർ

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

CHEMIS

Dial

2 6 5 8 7

to

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

161

பதினேழாவது ஆண்டு

ஜூன் 1982

அன்பிற்கினிய நண்பர்களுக்கு....

18-வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது.

மலர் மிகச் சிறந்த படைப்பாக வெளிவர வேண்டுமென்ற பேராவலுடன் தொடர்ந்து வேலை செய்து வருகின்றோம்.

மல்லிகை மலருக்கு கதை, கட்டுரை, கவிதைகள் எழுதும் நண்பர்கள் காலந் தாழ்த்தாமல் இப்பொழுதிவிருந்தே தமது ஆக்கங்களைப் படைத்து அனுப்ப முயற்சிக்க வேண்டும்.

மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் அபிமானமும் அக்கறையும் கொண்ட நண்பர்கள் சென்ற கால ஆண்டு மலர்களுக்கு ஒத்துழைத்தது போல இம்முறையும் ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். விளம்பரம் சேகரித்துத் தந்துதவும் இனியவர்களுக்கும் சேர்த்தே இந்த வேண்டுகோளாகும்.

மல்லிகையின் வளர்ச்சி உள் நாட்டிலும் கடல் கடந்தும் நாம் எதிர்பார்த்ததை விட மிகவும் துரிதமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. சந்தாதாரர்கள் ஒன்றை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அறிவிப்புக் கிடைத்த பின்னரும் சந்தா செலுத்துவதில் அக்கறையற்றிருந்தால் தொடர்ந்தும் உங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளச் சாத்தியப்படாது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே

தலைமன்றமும் — ராமேஸ்வரமும்

இன்று இலங்கையில் இருந்து ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா, ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா போன்ற கண்டங்களுக்கு வெகு கலப மர்கவும் துரிதமாகவும் போகக் கூடிய போக்கு வரத்துச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி மக்கள் போய் வருகின்றனர்.

விஞ்ஞான சாதன வளர்ச்சிகள் உலகத்தை நமது நாட்டுக் கருகே நெருங்கி வர வைத்து விட்டன.

ஆனால் மிக நெருக்கமாக — ஒரு சில மணி நேரக் கப்பல் பிரயாணத்தால் இணைக்கப்பட்டுள்ள இந்தியாவுக்கு — குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிற்கு — தலைமன்றர் மூலம் கப்பலில் போவதென்றால் மிகப் பெரிய சிரமமும் தாங்கொணாத கஷ்டமுமாக இருக்கின்றது.

கலாசார, மத, பண்பாட்டு ரீதியாக ஒன்றுபட்டிருக்கும் இரு நாட்டவர்களும் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதால் நட்பு உணர்வு வளர்வதுடன் எதிர் காலத்தில் இரு நாடுகளுக்குமே நன்மை பயப்பதாக அது அமையும்.

தீர்வையற்ற ஆடம்பரப் பொருட்கள் விற்கும் விற்பனவு நிலையங்கள் சமீபத்தில் செயல்படத் தொடங்கியதன் பின் இந்தியப் பிரயாணிகளின் தொகை வேறெந்தக் காலங்களையும் விட அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் கப்பல் பிரயாணிகள் தொகை எக்கச் சக்கமாகக் கூடியிருக்கிறது.

ராமானுஜம் கப்பலும் நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளது. அதற்கும் ஓய்வு இல்லை. சில சமயங்களில் நாளுக்கு இரண்டு தடவைகள் சேவையாற்ற வேண்டியுள்ளது.

இது இப்படியே தொடர்ந்தால் ஆபத்து ஏற்படலாம்.

அதே சமயம் கொழும்பு — தூத்துக்குடி கப்பல் சேவை எனப் பேசப்பட்டது. காங்கேசன்துறை — நாகபட்டினம் எனவும் கதைக் கப்பட்டது. இவை ஒன்றுமே இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

இரண்டு இறங்கு துறைகளிலும் மக்கள் தினசரி படும் துயரம் வார்த்தைகளுக்குள் அடங்காதவை.

எனவே சாதாரண மக்களின் நன்மை கருதியாவது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பிரயாணிகள் சௌகரியமாகவும் சிரமமின்றியும் பிரயாணம் செய்ய ஆவன செய்து தர வேண்டுமென வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

தாழ் உண்ட நீர்

டொமினிக் ஜீவா

இந்தச் சம்பவம் நடந்தது 1979-க் கடைசியிலோ அல்லது 1980-ம் ஆண்டு முற்பகுதியோ ஞாபகமில்லை.

நான் அடிக்கடி கொழும்பு போய்த் திரும்பி வரும் சமயங்களில் கொழும்புக் கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கு முன்னால், அல்லது கடைப் பகுதிகளின் பக்கத்து நடைபாதைகளில் ஓர் உருவத்தைச் சந்திப்பது வழக்கம்.

யாருடனாவது இரண்டொரு வருடன் அந்த உருவத்திற்குரிய முதியவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டிருக்கின்றேன்.

தும்பைப் பூப் போன்ற நரைத்த தலை. தோளில் முழு நீளச் சால்வை. அரைக் கைச் சட்டை. வெள்ளை வேட்டி, சந்தனப் பொட்டுடன் அந்தப் பெரியவர் காட்சி தருவார். கூர்ந்து பார்ப்போருக்கு அசல் யாழ்ப்பாணத்து முகம்.

என்னை அவர் பல தடவைகள் பார்த்திருக்கிறாரே தவிர, என்னிடம் நெருங்கி எதுவும் பேசியதில்லை. இருவரும் சும்மா பார்த்து வைப்போம்.

ஆனால் அந்த முகத்தின் விழிப் பார்வை என் உள்ளூணர்வில் எங்கே ஒரு மூலையில் குத்திக் குத்தி ஞாபகத்தை பின் நோக்கி நகர்த்திக் கொண்டிருப்பதை நான் இடையிடையே உணர்வ

துடன் 'ஆர் இந்த ஆள்....? ஆராக இருக்கும்...? எங்கேயோ பார்த்த மாதிரியும் பார்க்காத மாதிரியும் இருக்கிறதே...' என அவரைப் பார்த்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு மனதை போட்டுக் குடைந்து கொள்வேன்.

ஒரு நாள் பகல் உத்தர தேவியில் யாழ்ப்பாணம் திரும்புவதற்காகப் பிரயாணச் சீட்டை எடுத்துக் கொண்டு, பகல் சாப்பாடு கட்டுவதற்காக ஸ்டேசனுக்கு முன்னால் உள்ள ராஜேஸ்வரி ஹோட்டலை நோக்கித் திரும்பி நடக்க ரெயில்வே நிலையப் படிக்கட்டுகளைக் கடந்து வீதியில் இறங்கினேன்.

*தம்பி..... யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போறியளோ.....' என்றொரு குரல் கேட்டது.

நான் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் அந்தக் குரலுக்குரிய உருவம் பக்கத்தே வந்து நின்றது.

ஏற்கனவே நான் இவர் யாராக இருக்கும் என மண்டையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேனோ, அந்தப் பெரியவர்தான் பக்கத்தே நின்றார்.

'நானும் யாழ்ப்பாணந்தான் தம்பி.....' எனக் கதைக்கத் தொடங்கினார். கண்ணியமான குரல்; மென்மையான பேச்சு.

— ஆராக இருக்கும் இவர்? இவரை எங்கேயோ பாத்திக்கு

கிறேனே.....!' என அரற்றியது எனது மூளை.

'தம்பி நான் யாசகம் கேட்பவனில்லை. கஷ்டப்படுறன், கண்ட நிண்டவையிட்டை நான் வாய் விடுவதில்லை. உம்மை நான் அடிக்கடி பாத்திருக்கிறன். ஏதாவது எனக்குத் தந்துதவ முடியுமென்றால் எனக்கு மிச்சம் உதவியாக இருக்கும்.....'

இவ்வளவு நெருக்கமாக நான் இதுவரை அவரைப் பார்த்ததில்லை. அவரது குரலையும் கேட்டதில்லை. அந்தக் குரலில் தொனித்த கண்ணியமும் நேர்மையும் எனது நெஞ்சத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

அந்த முக நெருக்கத்தினூடே அவரது விழிகளை உற்றுப் பார்த்தேன். எனது ஞாபக அணுக்களில் ஒரு பொறி தட்டியது.

'ஓ!..... இவரா அவர்?'

ஞாபகப் பதிவு சற்றுத் துலாம்பரமாகியது.

எனது தகப்பனார் அசாதாரண துணிச்சல்காரர். புதுப் புதுத் துறைகளில் அஞ்சாது இறங்கிக் காரியமாற்றுவார். தமிழகத்திலிருந்து நாடகக் கம்பனியாரை அழைத்து வரும் யாழ்ப்பாணத்துப் பிரமுகர்களின் கூட்டாளி. பச்சைப் பெட்டியைப் பார்த்துப் போடு! — சிவத்தப் பெட்டியைத் தேடிப் போடு!' என்ற பழைய கட்சிகளற்ற தேர்தல் காலத்தில் ஒரு கண்ணைக்கு நின்று தேர்தல் இயக்கத்தில் கலந்து கொண்டவர். 'நெவிஞ்சுப் பப்பா மரத்திலே; மகாதேவா கொழும்பிலே!' என்று தனி மனித வெற்றிக் கோஷமெழுப்பிய கால கட்டத்தில் இவர் நெவினஸ் செல்லத்துரை பக்கம் நின்று, அவரது தோல்வியைத் தனது தோல்வியாகக் கருதி

மனம் மறுகியவர். யாழ்ப்பாண நகரத்திலுள்ள பிரபல சண்டியர்களின் வீரப் பிரதாபங்களையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருந்தது சிலரை நன்கு நேரில் அறிந்தும் வைத்திருந்தவர். ஏதாவது ஒருவகையில் பொது வாழ்க்கையில் தன்னைத் தினசரி ஈடுபடுத்தி உழைத்து வந்தவர்.

தனியார் துறையினர் பஸ் ஓடிய காலத்தில் யாழ் — கிரிமலை பஸ் ஒன்றைச் சொந்தமாக விலைக்கு வாங்கி யாழ்ப்பாண வீதிகளில் ஓட்டிக் காட்டிய பஸ் உரிமையாளர். அது Z மொடல் 2002 நம்பர் சவுனெற் பஸ்.

இத்தனை ஆற்றல், துணிச்சல் இருந்தும் பிற்காலத்தில் தனது பிரமுக நண்பர்களின் சேர்க்கையால் குடிசாரராக மாறினார்! அக்காலத்தில் பெருங் குடியராகத் திகழ்ந்தார். அதன் காரணமாகத் தனி மனிதனைத் தானே முன்னின்று சம்பாதித்த பெருஞ் சொத்துக்களையும் கடைசியில் இழந்தார்.

இந்தப் பின்னணியில்தான் எனது குழந்தைப் பராயம் கடந்தது.

மாணவப் பருவம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

அந்த காலத்தில்தான் — எனது தகப்பனாருடன் அவரைப் பார்த்தேன். பெரிய மனிதர்களின் — பிரமுகர்களின் பிற்காலத் தொடர்பாக, நட்பு விட்டுப் போகாத நல்ல நண்பனை அவர் எனது தகப்பனாருக்கு விளங்கினார்.

ஆள் மைனர். நல்ல சிவலை. பார்க்க லட்சணம். லட்கணத்தையும் மீறிய ஒரு வகைக் கவர்ச்சி. நடு உச்சி, சுருளான கேசம், கூரிய மூக்கு. கழுத்தில் மெல்லிய பவுண் செயின். அந்தக் காலத்தில் பிரபலமான 1703 வெள்ளை வேட்டி. வெயில் நாஷனல் அரைக்கைச் சட்டை.

805 சிகரெட் டின்னின் மேல் நெருப்புப் பெட்டி சகிதமாக இடக் கையில் நிரந்தர இருப்பு. வயது இருபத்தெட்டு இருக்கலாம்.

எங்கள் வீட்டுக்குச் சமீபமாகத்தான் இவரது வீடு. தகப்பனார் ஏதானது அலுவல்கள் சொல்லிவிட்டால் மைனரின் வீடு தேடிச் செல்லப் போவதால் சிறிது பழக்கம்.

இந்தியாவில் இருந்து சின்னமேளம் வந்தால் இவரின் விருந்தினராகத்தான் அவர்கள் இருக்கவேண்டும். நாடகக்காரர்கள் வந்தாலும் அப்படியே. தகப்பனுக்கு ஒரேயொரு மகனும், ஏராளமான சொத்துப் பத்துக்களை வைத்து விட்டுத் தகப்பன்கண்ணை மூடியதாக அப்பொழுது கேள்வி. இன்னுமொன்றையும் கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஐம்பது ரூபாய் நோட்டைக் கொண்டு சிகரெட் வாங்கக் கடைக்குப் போனாலும் பையன். காசு மாற்றச் சில்லறை இல்லை என்று வந்து சொன்னதுடன் அதே நோட்டைச் சுருட்டிச் சிகரெட்டாகப் பாவித்தாராம்!

அப்பொழுது நான் பொடியன். கால் பந்து விளையாட்டில் தணியாத ஆர்வம். ஒரு கால் பந்து வாங்கித் தரும்படி மாதக் கணக்காக கெஞ்சிப் பார்த்தேன் அப்பரிடம். அவர் நாட்களைக் கடத்துவதும் என்னை ஏமாற்று வதுமாகவே காலத்தைக் கடத்தி வந்தார்.

ஒரு சனிக்கிழமை கடைசித் தவணை,

மத்தியானம் சாப்பிடக் கூட இல்லாமல் ஐயா வரும்வரை காவல் இருந்தேன். அவர் அன்று மத்தியானம் சாப்பிடக் கூட வரவில்லை.

எனக்குத் தெரியும் அவர் எங்கே இருப்பாரென்று. ஒழுங்

கைகள் ஊடாக நடையைக் கட்டினேன். மைனரின் வீட்டுப் படையைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தேன். தகப்பனார் இருந்தார். மைனருடன் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

மெதுவாக நடந்து அவர் பக்கமாகப் போய் ஒதுங்கி நின்றேன்.

என்னைக் கவனித்தும் கவனியாதது போல, பேச்சுச் சுவாரஸ்யத்தில் மூழ்கிப் போயிருந்தார் அவர்.

நான் சிறு குரலெடுத்துச் சினுங்கினேன்.

'என்ன யோசைப்: என்ன வாய் உன் மகன்?'

ஐயர் பேசாமல் இருந்தார்.

மீண்டும் வினாவினார் மைனர். தொடர்ந்து என்னையே என்ன வென்று கேட்டார்.

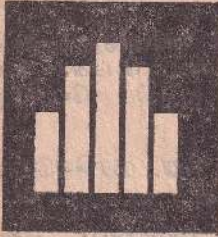
ஐயா கால்பந்து வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு என்னை ஏமாற்றுவதைக் சொன்னேன்.

ஒன்றுமே பேசாமல் அவர் சட்டைப் பைக்குள் கைவிட்டு ஐந்து ரூபா நோட்டொன்றை எடுத்து தந்தார். தகப்பனருக்கு ஏதோ கதையைச் சொன்னார்.

அந்த மைனர்தான் இன்று என் முன்னால் கையேந்தி நிற்கின்றார்!...

பைக்குள் கையை நுழைத்து ரெயில் செலவுக்காக வைத்திருந்த பணத்தையெல்லாம் பொறுக்கி அவர் கையில் திணித்து விட்டு நான் திரும்பி நடந்தேன். பின்னர் கணக்குப் பார்த்தேன். பதினாறு ரூபா என்பது சதம்.

அட்டைப் படப் பிக்காசோ உருவத்தை வரைந்தவர்
உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்பட டைரக்டர்
சத்யஜித் ரே ஆவார்.

பிக்காசோ

சபா. ஜெயராசா

சமூக நோக்கின்றி அலைந்து
அசைந்த மேனாட்டுக் கலை விமர்
சகர்களை ஏமாற்றி விளையாடிய
பிக்காசோ (1881 — 1973)
கலைக்குரிய சமூகக் கடமைகளை
ஆழ்ந்து வற்புறுத்திய கலைஞராக
விளங்கியமையால் 75 ஆண்டு
கள் வரை தொடர்ந்து ஆக்கத்
திறனை வளர்க்கக் கூடிய திறனை
யும், சுமார் இருபதாயிரத்துக்கு
மேற்பட்ட கலைப் படைப்புக்களை
யாக்கக்கூடிய அசர வல்லமை
யையுங் கொண்ட பெருங் கலை
ஞராக விளங்கினார். ஆக்க நெறி
தழுவிய சமூகத்தின் செல் நிலை
களுடன் தம்மை ஆர இணைத்
துக் கொள்ள வல்ல கலைஞரால்
மாத்திரமே அத்துணை பெருந்
தொகையான ஆக்கங்களை ஆழ
மாகவும் வேகமாகவும் தர முடி
யும் என்பதையும் பிக்காசோ
வின் ஆளுமை தெளிவாகப்
புலப்படுத்துகின்றது.

இரண்டு உலகப் போர்களை
நேரிலே தரிசனம் செய்த ஒரு
கலைஞன் — போருக்குரிய கார

ணங்கங்களையும், துயரங்களையும்
சமூக நெறியிலே ஆழ்ந்து சிந்
தித்த ஒரு சிருஷ்டியாளன் —
வேகமுடன் வடிக்குங் கலைவடி
வங்கள் கிளர்மின் சக்தியையூட்
டும் கலைத் தாக்கங்களை ஏற்ப
டுத்தி விடுதலும், தனித்துவ
முத்திரைகளை ஆழ்ந்து பதித்து
விடுதலும், வியப்பான பண்புக
ளன்று.

வறுமையின் கோலங்களும்.
துயரங்களின் வடிவங்களும் அவ
ரது மென்மையான கலையுள்
ளத்தை ஆழ்ந்து தாக்கியமையை,
நீல வண்ணக்கால ஓவியங்கள்
(1900 — 1903) புலப்படுத்து
கின்றன. வறுமையில் உழலும்
யாசகனும், முடவனும். நைந்த
வனும், பிக்காசோவின் நீல
வண்ணக்கால ஓவியங்களின்
க்தா நாயகர்களாகினர். அவை
துயரந் தோய்ந்த வெளிப்பாடு
களாக விளங்கின.

வருமானப் பகிர்வின் சம
னற்ற பரம்பலும், அதனால்
எழும் அவலங்களும் அவரது மன

ல்தக் குடைந்த வேலை அவர் கலைக் கூடங்களிலே பதுங்கி, ஒதுங்கித் தனித்துக் கொள்ளாது, கொடுமைகள் மிக்க சூழலுக்கு அறைகூவலை விடுக்கும் எதிர்த் தாக்கல்களைச் சிருஷ்டிக்க எண்ணிய கோவங்கள் ரோஸ் வண்ணக் காலத்தில் 1904) அரும்பி 1907 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வேக மடையத் தொடங்கின, அவரின் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் கலைக்குரிய எதிர்த்தற் சீராக்க நெறிக்கு வலுவளித்தன. அவற்றில் பூரிப்பு வெளிவியது — ரோஸ் வண்ணக் காலம் துயரில் வெடித்த மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும்.

படிப்படியாக பிக்காசோவின் ஓவியங்களின் கனவடிவப் பாங்குகள் ஆழ்ந்த சுவை பெறும் வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொள்ளத் தொடங்கின — முப்பரிமாணக் கோலங்களும், ஒரே காட்சியிற் பல கோணங்களை அவதானிக்கும் பண்பும் ஓவியங்களிலே உட்புகுந்தன.

சமூக ஒழுங்குகளின் குலைவுகளும் வாழ்க்கை முறிவுகளும் பிக்காசோவின் ஓவியங்களுக்கும் சிற்பங்களுக்கும் கருப் பொருளாயின. அதனால் அவர் பாரம்பரியமான வடிவங்களை உடைத்துப் பிளந்து துண்டாடிய காட்சிகளையும், கோலங்களையும் கலைவடிவங்களாக முன்வைத்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அணுவைப் பிளக்கும் நடவடிக்கைகளும் விஞ்ஞானத் துறையிலே தீவிரவளர்ச்சி நிலைகளைப் பெறத் தொடங்கின. தொழில் நுட்பவளர்ச்சியின் வியத்தகு குதூகலங்கள் 'எக்ஸ்' கதிர்ப்படங்களாயும், அதிர்வுகளாயும், சக்ரங்களின் சுழற்சி வேக மாறுநிலைகளாயும், வில்லைகளின் திரிபுக் காட்சிகளாயும் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததலை ஆக்கத் திறன் மிக்க பிக்காசோவி

னால் சீரணிக்க முடிந்தமையின் விளைவுகள் அவர்தம் கலையாக்கங்களிலே புதுமைகளுக்கு உரமூட்டின. நவீன ஓவியங்கள் ஒருவகையில், வாழ்க்கைபின் முரண்பாடுகளைத் தழுவும் கலை வடிவமாக எழுந்தமையால், சம்பிரதாயமான அமைப்புக்களை மீறவேண்டிய தேவையையுங் கொண்டிருந்தன,

பிக்காசோவின் புதுமைகள் மண்ணுடன் ஒட்டாத புதுமைகளாக இருக்கவில்லை. பண்டைய இந்திய ஓவியங்களையும், ஆபிரிக்க ஓவியங்களையும் ஆராய்ந்தால் அவற்றிலே சமூக முரண்பாடுகளின் பிரதிபலிப்புக்களையும், ஆவல்களையும், அங்கலாய்ப்புக்களையும், ஒரு பண்புடன் பிறிதொரு பண்பை ஒட்டிப் பார்த்தும் விநோத கற்பனைக் கோலங்களையும் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக காமதேனுவும், இராகு கேதுவும், விலங்கு உடலையும், மனித சிரசையும் ஒட்டிப்பார்த்த இந்தியக் கலையருவங்களாக விளங்கின.

பிக்காசோ பாரம்பரியமான காட்சி வடிவ மூலகங்களைச் சில சந்தர்ப்பங்களில் எதிரிடையாகவும் மாற்றியமைத்தார். அதனற் கலைக்குப் புதிய பரிமாணங்களையும் அவரற் கொடுக்க முடிந்தது.

1920 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட யதார்த்தவியற் கொள்கைப் பிரகடனமும், விளாடிமிர் தத்வின் என்பவரால் ஆழ்ந்தும் வித்தும் உருக்கொடுக்கப்பட்ட கலை வடிவங்களும், ஓவியத்தினதும், சிற்பத்தினதும் நிருமாணவியற் கொள்கைகளுக்கு ஆழ்ந்த பங்களிப்பைச் செய்தன. நிருமாணநோக்கு என்பது கலைக்கும் சமூகநோக்குக்குமுள்ள உறவுகளை

வளர்த்தும், வலுவூட்டியும், சிக் காராகத் தழுவச் செய்தும் வந்தது. ஓவியத்தையும் சிற்பத் தையும் வெறும் காட்சி நிலை யிலோ அல்லது தூய கலை வடி விலோ இறுக்கக் கட்டி முடக்காது, அவற்றுக்குப் பிரயோக வடிவைக் கொடுக்கும் திறனைச் சமூக நோக்கு வேகமாக வற்புறுத் தியது.

1925 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் னர் பிக்காசோவின் ஓவியங்களி லும் அக நோக்கு யதார்த்தப் பண்புகள் விரவி நின்றன என்று சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட் டாலும் அக் கருத்தை முற்றும் முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. ஏனெனில் தூய கலை வடிவங்களுக்காகவே கலை என்ற மொய்யாப்பிலிருந்த மேலாட்டு விமர்சகர்களை ஏமாற்ற விளையா டுவதற்குரிய ஆக்கங்களை பிக் காசோ சிருஷ்டித்த வேளை, அவர் அடிமன உணர்வுகளை ஆழ்ந்து வெளிப்படுத்தினார் என்ற பாராட் டைப் பெற்றாலும் — அவற்றிலே தன்மை நவிர்ச்சி நிலை ஆழ்ந்து மேலோங்கியுள்ளது என்று 'சபாஷ்' கொடுக்கப்பட்டாலும், பிக்காசோ அத்தகைய ஓவியங் களாலும், சிற்பங்களினாலும், தான் ஒரு பாரிய க்டமையை நிறைவேற்றிய திருப்தியைக் கொள்ளவில்லை. 1944 ஆம் ஆண்டு அவர் பொதுவுடமைக் கட்சி உறுப்பினராகச் சேர்ந்து கொண்டமை பிக்காசோவின் பழுதிலாச் சமூக நோக்கின் மணியாரமாகப் புலப்படுகின் றது.

பிக்காசோ அதிக அளவு குறியீட்டு நுட்பங்களைத் தனது ஆக்கங்களிலே பயன்படுத்தினார் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதொன்றாகும். ஆனாலும் அவரது குறியீடுகளின் ஆழ்ந்த தாக்கங்கள் சாதாரணமானவர்

களது விளக்க வீச்சுக்கு உட்பட வில்லை என்ற குற்றச் சாட்டுக் கள் எழுப்பப்பட்டாலும், அவர் குறியீட்டுப் பண்புகளுக்கு அடி மைப்பட்டாது கூறவேண்டிய கருத்தையும், உணர்ச்சியையும், நிதானமாக முன்னெடுத்துச் சென்றார். கொரியாவில் நிகழ்ந்த அரசியற் படுகொலைகளைக் கரு வாக வைத்து அவர் வரைந்த உயிரோவியம் நிருவாண நிலை யிற் பெண்களும் குழந்தைகளும் அழுது கண்ணீர் வடிப்பதையும் அரசியற் கொடுமைகளின் துப் பாக்கிகள் கொடூர வடிவங்க ளிலே அவர்களைச் சூறையாடுவ தையும், எதுவித குறியீடுகளும் மற்ற கலையழகு குன்றா விவரண ஓவியமாக்கிய நேரடி வெளிப் படுத்துகை, பிக்காசோவை இந் நூற்றாண்டுக் கலை வளர்ச்சியின் கதாநாயகனுக்கி விடுகின்றது.

தகவம்

சிறுகதைப் பரிசு

81ம் ஆண்டின் ஒக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களுக் கான கடித்தில் வெளிவந்த கதை களில் சிந்தாமணியில் பிரசுர மான ரதி கந்தசாமியின் சிறு கதை முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. அதற் கான பரிசு ரூபா 50.

அடுத்த வேலாயுதம் விஜய குமார் சிந்தாமணியில் எழுதிய 'பார்வைகளும் பரிதாபங்களும்' என்ற கதையும், மல்லிகையில் காவலூர் ஜெகநாதன் எழுதிய 'ஆண்டாண்டு தோறும்' என்ற கதையும் சான்றிதழ் பத்திரம் பெறுகின்றன.

கதைஞர்களுக்கான சான்றி தழ்களும் பரிசும் தகவம் பரிசு ளிப்பு விழாவில் வழங்கப்படும்;

அக்ரஹாரத்தில் அதிசயம்

ம. ந. ராமசாமி

அக்ர சந்தி நேரம். வெளியிலிருந்து வந்த சேஷ சாஸ்திரிகள் புறக்கடைப் பக்கம் சென்று முகம், கை, கால் கழுவி, மேல் அங்க வஸ்திரத்தால் துடைத்த படி பட்டக சாலைக்கு வந்தார். முத்தம் ஓரத்தில் வெள்ளி பஞ்ச பாத்திரம் நீர், உத்தரணியுடன் அவருடைய சந்தியா வந்தனத்துக்காகக் காத்திருந்தது. பட்டக சாலையில் நெற்குதிர் மீது சாய்ந்து வாரப் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்த சாஸ்திரி நிமிர்ந்தான்.

'அப்பா, உங்களுக்கு விஷயம் தெரியுமோ?' என்று அவள் சேஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

'என்ன?' சாஸ்திரிகள் பல கையை எடுத்து முத்தம் அருகில் போட்டுக் கொண்டு, சந்தியா வந்தனம் செய்ய உட்கார்ந்தார்.

சமையலறையிலிருந்து வந்த அவருடைய மனைவி. 'இருட்டி வது கூடத் தெரியலியா? காலா காலத்துலே விளக்கைப் போடக் கூடாது?' என்று பொதுவாகக் கேட்டுவிட்டு, ஸ்விட்சை அழுத்தி விட்டு நடந்தாள்.

'அப்படி ஒண்ணும் விளக்கு ஏத்தும் நேரம் ஆகல்லே, அம்மா! நான் படிச்சிண்டு இருக்கேனே! படிக்கறதுக்கு வெளிச்சம் போதல்

வேண்டு, நானே விளக்கைப் போட்டிருப்பேன்' என்று எங்கள்.

சேஷ சாஸ்திரிகள் நெற்றியின் இரு பக்கமும் குட்டிக் கொண்டு, மாலை வணக்கத்தைத் தொடங்கினார்.

'பக்கத்தாத்து அலமேலுப் பாட்டி தன் வீட்டை ஒரு கவுண்டருக்கு வித்துட்டாளாம். இன்னிசுக் கவுண்டர் வந்து பாட்டியைக் காரில் கூட்டிண்டு போய், ரிஜிஸ்தரார் ஆபிஸிலே ரிஜிஸ்டர் பண்ணிண்டு கொண்டு வந்து விட்டார்'

மூக்கு அருகில் கொண்டு சென்ற தன் கையை விலக்கிக் கொண்டு சாஸ்திரிகள் மகளைப் பார்த்தார்.

'நமது அக்ரஹாரத்துலேயும் சூத்தரான் வீடு வாங்கிண்டு வர ஆரம்பிச்சாச்சு!' மகள் சொன்னாள்.

முகத்தை நேராகத் திருப்பிக் கொண்டு, சாஸ்திரிகள் முக்கைப் பிடித்தார். மகள் கையிலிருந்த பத்திரிகையில் ஆழ்ந்தாள்.

இது சற்று அதிர்ச்சி தரக் கூடிய செய்திதான். பக்கத்து வீட்டு அலமேலுப் பாட்டியின் இந்தச் செய்கை தகாதது. செத்த பிறகு பாட்டிக்கு நரகம் கிடைக்கிறதோ, இல்லையோ, நிச்சயம்

கவர்ச்சம் கிடைக்காது. வேத காலம் தொட்டு பிராமணர்கள் மட்டுமே வாழ்ந்து வரும் அக்கிர ஹாரத்தில் ஒரு சூத்திரன் வீடு வாங்கிக் குடியேறுகிறான் என்றால் காலத்தின் கொடுமை இது.

'சிவோஹம்' என்று சந்தியா வந்தன மந்திரங்களிடையே கூறி, தன் மன ஆதங்கத்தை வெளிப் படுத்திக் கொண்டார் சாஸ்திரி கள்.

அலமேலுப் பாட்டி லேசுப் பட்டவள் அல்ல. இளம் வயதில் கைம் பெண்ணாகி விட்டவளின் பெண்மை முதிர்ச்சி அடைந்து ஆண்மையாகி விட்டது. ஒருத் தர் பேசி அவளிடமிருந்து மீண்டு விட முடியாது. பற்கள் போன இந்த வயதிலும் வயணமாக இறுக்குப் பண்ணி, ஈறுகளால் கடித்து மென்று சாப்பிடுகிறாள் என்றால், அந்த ஈறுகள் எந்த அளவுக்கு உறுதி பெற்றிருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள லாம்.

பாட்டிக்கு ஒரே மகள். சென்னையில் கணவனுடன் இருக்கிறாள். மஞ்சக் காணியாக வந்த நிலம் இருக்கிறது. அதில் கிட்டும் வருவாய்தான் ஜீவனோபாயம். மகள் வெகு நாட்களாகவே பாட்டியைத் தன்னுடன் வந்து இருக்கும்படி கேட்கிறாள். பாட்டிக்குப் போக விருப்பம் இல்லை. ஆறாம், நீரும், சொந்த வீறும், பிறர் கையை எதிர்பாராத ஸ்வதந்திரமும் பட்டணத்தில் கிட்டுமோ?

சேஷ சாஸ்திரி குடும்பத்தினருக்கும், அலமேலுப் பாட்டிக்கும் அவ்வளவு சௌஜன்யமான உறவு இல்லை. இரு வீட்டுக்கும் ஒரே பொதுக் கிணறு. கிணற்றி விருந்து நீரை இழுத்து இழுத்துக் கொட்டி, வெயிற் காலத்தில் நீர் அற்றுப் போகச் செய்து விடுகிறார்களாம் சாஸ்திரிகள்

குடும்பத்தினர். சாஸ்திரிகள் என்று பேர்தானேதவிர. அப்படி ஒன்றும் ஆசார சீலர் இல்லையாம் அவர். பாட்டியின் பல குற்றச் சாட்டுகளில் சில இவை.

தலையைச் சுற்றி நீரைத் தெளித்துவிட்டு எழுந்தார் சாஸ்திரிகள். 'அப்போ அலமேலு பொண்ணோடு பட்டணத்துலே போய் இருந்துடப் போறாளாக்கும்?' என்று கேட்டார் அவர் மகளைப் பாராமல்.

மகள் பதில் சொல்லவில்லை. அவள் பத்திரிகையில் மூழ்கி இருந்தாள்.

'அப்பா, பக்கத்தாத்தை வாங்கி இருக்காரே, கவுண்டர், அவர் உங்களைப் பார்க்கணும்னு மத்தியானம் வந்தார். டௌனுக்குப் போயிருக்கார், சாயந்திரம் தான் வருவாறனு சொன்னேன். சரி, ராத்திரி வரேன்னு சொல் விட்டுப் போயிருக்கார். கவுண்டர் மீசையும், முழியுமா, பார்க்கறதுக்குப் பயப்படும் படியாத தான் இருக்கார். அப்பா! ஆனால் பேச்சு ரொம்ப இனிமையா இருக்கு. நாலு வார்த்தை பேசறத்க்குள்ளே, நாலு தடவை பாப்பா, பாப்பான்னு என்னைச் சொல்லிட்டார்' என்றாள் சாஸ்திரி தந்தையிடம்.

'உம்..... எதுக்கு என்னைப் பார்க்கணும்னு சொன்னார்?'

'அதைச் சொல்லல்லே'

'பொதுக் கிணறு விஷயமா இருக்குமோ, என்னவோ! நதி பக்கத்திலே இருக்குனுதான் பேரு. கிணத்துத் தண்ணி பாதாளத்துலேதான் இருக்கு. அநாவ சியமா பெண்டு கிணறு வெட்டுவானேன்னு சரிசமமா ரெண்டு வீட்டுக்காராரும் பணத்தைப் போட்டு, கிணத்தை வெட்டு

டிட்டா. இப்போ கிணறு யாருக்குச் சொந்தங்கிற பிரச்சினை எழுந்தது. கவுண்டர் சாயந்திரம் வாடு என்று சொல்லிட்டுப் போனாரா? சாஸ்திரிகள் மகனைக் கேட்டார்.

‘இல்லையப்பா! ராத்திரி மணி எட்டுக்கு மேலே வரேன், அப்பா அப்போ சாப்பிட்டுட்டு இருப்பாரோலியோ? னு கேட்டார். இருப்பார்னேன்’

சொன்னாற் போல, கவுண்டர் இரவு எட்டு மணி அளவில் வந்தார். வீட்டுத் திண்ணை இருட்டில் உட்கார்ந்திருந்த சாஸ்திரிகளை அடையாளம் கண்டு, ‘நமஸ்காரம், சாமி!’ என்று கூறி கை கூப்பினார்.

‘நமஸ்காரம். வாங்கோ, உட்காருங்கோ’ என்று சொல்லி வீட்டு, சாஸ்திரிகள் வீட்டின் உட்புறம் திரும்பி, ‘அம்மா சாவித்திரி, வாசல் விளக்கைப் போடு’ என்றார்.

‘பக்கத்து வீட்டை வாங்கிட்டுருக்கேன். அக்ரஹாரத்துலே வீடு வாங்கிறதான்று கொஞ்சம் யோசிச்சேன். நாங்க கறி சாப்பிடறவங்க இல்லே. அதனாலே ஆடு, கோழி வளக்கறது இல்லை. இப்பத்தான் ஜாதி வேறு பாடு மறஞ்சிண்டு வர்தே, அக்ரஹாரத்துலே வீடு வாங்கினா என்னன்னு நாலு தடவை யோசிச்சிட்டுத்தான் வாங்கினேன். ஐயாவுக்கு இப்படி நான் பக்கத்து வீட்டை வாங்கினதுலே மனக்கிலேசம் இருக்காதுன்னு நினைக்கிறேன்’ என்றார் கவுண்டர்.

‘அதனாலே என்னன்னா? இப்ப ஜாதி எங்கே இருக்கு? இத பாருங்க, கவுண்டரே! நான் வைதிகன்தான். இருந்தாலும் லௌகீகம் தெரியாதவன் இல்லே. காலம் மாறிண்டு வர்து. வேதம், உப நிஷத், மீமாம்ஸம், வியாகரணம் படிக்க வேண்டிய பிரா

மணன் உத்தியோகம் பண்ணப் போயிட்டான், அடுத்த தலை முறைக்கு மந்திரம் சொல்லி சிரார்த்தம் பண்ணிவைக்க வாத்தியார் கிடைப்பானாங்கிறது சந்தேகம்தான். என்கிட்ட அத்தயயனம் கத்துக்க ஒரு பிராமணப் பையன் கூட வரது இல்லை. பிராமணன் பிராமணனா இருக்கானே இல்லியோ, உங்களைப் போலொத்தவாள் பிராமணனா ஆயிண்டு வரா. மாம்ஸம் சாப்பிடறதை விட்டுட்டேன்னு சொல்றேன். பின்னே என்ன, உங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கு? பேஷா வாங்கோ வீட்டுக்கு. நானே நாள்பார்த்துத் தரேன். எப்போ வரதா இருக்கேன்?’ சாஸ்திரிகள் கேட்டார்.

‘இந்த மாதம் எப்படி?’

‘மாசி. பரவாயில்லை, கிரகப் பிரவேசம் பண்ணலாம்’ என்று கூறிய சாஸ்திரிகள் வீட்டின் உட்புறம் பார்த்து, ‘அம்மா சாவித்திரி, பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துண்டு வா’ என்றார்

‘வேள்ளை அடிச்ச துப்புரவு பண்ண ஏற்பாடு பண்ணிட்டேன். நாளைக்கே ஆட்கள் வந்திடுவாங்க’

சாஸ்திரிகள், ‘கிணறு பொதுவானது. அளந்து பார்த்து ரெண்டு வீட்டுக்கும் நடுவிலே வெட்டினதாத்த தெரியலே. சொல்லப் போனா, உங்க பக்கத்துலே கிணத்தின் பாகம் அதிகம் விழறது’

‘அப்படி இருந்திடறதுலே எனக்கு மன வேறுபாடு இல்லை. சாமிக் கு அப்படி ஏதாச்சும் இருந்திச்சுன்னா, உங்க பக்கத்துலே வேறு கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க நானே ஏற்பாடு பண்ணறேன். ஆசாரம் பாக்கறவங்க நீங்க’ என்றார் கவுண்டர்.

‘எதுக்குன்னு? ஜலத்துக்கு தோஷம் கிடையாது’

மகள் கொண்டு வந்து கொடுத்த பஞ்சாங்கத்தைப் பெற்று, புரட்டினார். வெள்ளிக் கிழமை தசமி, பதினெட்டாம் தேதிக்குச் சரியாக இங்கிலீஷ் தேதி மார்க் ரெண்டு நல்ல நாளா இருக்கு. ஆத்துலே பாரீ யாள், பொண்ணுக்கு சரியான நாள்த்தானே? சாஸ்திரிகள் கேட்டார்.

கவுண்டருக்குப் புரியவில்லை.

‘வீட்டுலேதானே இருப்பாங்கன்னு கேட்டேன்’

‘ஓ, அதைக் கேட்கறீங்களா? நம்ம வீட்டுக்காரி... உம்..... வீட்டுலேதான் இருப்பா. மகள் இல்லே. ஒரே மகன்தான் எனக்கு. அவனும் பட்டணத்துலே படிச் படிச்சுக்கிட்டு இருக்கான்’

‘அப்போ சரி. இன்னிக்குத் தேதி பிப்ரவரி இருபத்தாறு. மார்க் ரெண்டாம் தேதி காலே ராகு காலத்துக்கு முன்னாலே முகூர்த்தத்தை வச்சுண்டுலாம்’

‘சாமியே வந்து இருந்து முகூர்த்தத்தை நடத்திக் கொடுத்துடலும்’ என்று கூறிய கவுண்டர் சட்டைப் பையிலிருந்து நூறு ரூபாய் நோட்டை எடுத்து சாஸ்திரிகள் எதிரே வைத்தார்.

‘இவ்வளவு எதுக்குன்னு ரெண்டு ரூபா கொடுங்கோ, போதும். நாள் பார்த்துத் தர ரெண்டு ரூபாக்கு மேலே எதுக்கு? பணம் லக்ஷமி, கவுண்டரே! இப்படி எல்லாம் வீசி எறியக் கூடாது!’

‘வச்சுக்குங்க வேற சில்லறை இல்லை’

‘பரவாயில்லை. கிரஹப் பிரசேதத்தின்னிக் கு சம்பாவனை பண்ணுங்கோ’ வரங்கிக்கறேன்.

சபையிலே மரியாதையா இருக்கும்’ என்றார் சாஸ்திரிகள்.

கவுண்டரின் குடும்பம் பக்கத்து வீட்டுக்குக் குடிவந்து விட்டது. கவுண்டரின் மனைவி தேவகி மரியாதையுடன் பழகினாள். பொழுது போகாத நேரங்களில் வந்து, சாவித்திரியுடன் உட்கார்ந்து பல்லாங்குழி, தாயக் கட்டம் விளையாடினாள். ஆர்வத்தோடு அமர்ந்து, சாஸ்திரிகள் மனைவி புராணக் கதைகள் சொல்ல கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். வண்டி வைத்துக் கொண்டு சினிமாவுக்குப் போகும் போது, துணைக்கு சாவித்திரியையும் அழைத்துச் சென்றாள். வயவில் இருந்து கடலைக்காய் வந்தது என்று சொல்லி இரண்டு வெள்ளம் வேர்க்கடலையை நடுக்கூடத்தில் கொட்டிவிட்டுச் சென்றாள்.

கிணற்றிலிருந்து சாஸ்திரிகளோ, அவரது மனைவியோ, அல்லது சாவித்திரியோ நீர் எடுக்க வந்தபோது, கவுண்டரின் குடும்பத்தினர் ஒதுங்கிக் கொண்டனர். இப்படி அவர்கள் ஒதுங்குவது சாஸ்திரிகள் குடும்பத்துக்கு கஷ்டமாக இருந்தது. கூடிய மட்டும் கவுண்டர் குடும்பத்தினர் கிணற்றைப் பயன்படுத்தும் போது, அருகில் செல்லாமல் இருந்தனர். அலமேலுப் பாட்டியிடம் பெற்ற அனுபவம் இப்போது உதவியாக இருந்தது.

நீர் எடுக்கும் போதுதான் அப்படி ஒதுங்கி இருந்தார்களே தவிர, கவுண்டரின் மனைவியும் சாஸ்திரிகள் மனைவியும் கிணற்றடியில் நின்று மணிக் கணக்காகப் பேசினர். கவுண்டரின் மனைவி சாஸ்திரிகளின் சம்சாரத்தை ‘மாமி’ என்று அழைத்தாள். அருகில் சாவித்திரி இருந்த ஒரு

சமயம், "உங்க மகளை என் மகனுக்குக் கட்டிக் கொடுத்திடுங்களேன்!" என்று கூட சிரித்துக் கொண்டு கூறினார்.

'காலம் அப்படி மாறினா, கவுண்டாரும், பிராமணாரும் ச ம ம ந் த ம் பண்ணிக்காமயா போகப்போரா?' என்றுள் சாஸ்திரிகள் மனைவி சமத்காரமாக. 'எங்க ஜாதிக்காரானா, வரதட்சணை கேட்பா. தங்கம் விக்கற வெலைலே பத்துப் பவுள் நகை போடறதா இருந்தாக் கூட, இந்தக் காலத்துலே பன்னெண்டாயிரம் ரூபா ஆகும். அப்புறம் வெள்ளிப் பாத்திரம், எவர்சில்வர்னு ஐயாயிரம் ஆகலாம். இப்பக் கல்யாணம் பண்ணறதா இருந்தால், கொறைஞ்ச பட்சம் முப்பதாயிரம் இல்லாமல் முடியாது. இதுக்குக் கொறைஞ்ச பிராமணப் பையன் யாரையும் தேட முடியாது. கவுண்டர் ஜாதிப் பையன் செலவு இல்லாமல் கல்லாணம் பண்ணிக்கிறேன்னா, கொடுக்கக் கசக்கவா செய்யும் எங்களுக்கு?'

'நல்லாத்தான் பேசறீங்க. கிட்டி முட்டி வந்தா பெண்ணைக் கொடுப்பீங்களா என்று சந்தேகம் தான்!' என்றுள் கவுண்டரின் மனைவி.

'அது சரி, உங்களுக்கு என்ன? பிள்ளை பெரிய படிப்பு படிக்கிறான். உங்க ஜாதிலே லட்சலட்சமாக் கொடுத்துக் கல்யாணம் பண்ண வருவா. இந்த ஏழை சாஸ்திரியோட பொண்ணு எதுக்கு?'

படிப்பை முடித்து, பரீட்சை எழுதிவிட்டு சொக்கலிங்கம் வந்தான். சொக்கலிங்கம் கவுண்டரின் மகன். புறக்கடையில் மாமரத்தின் கீழ் நாற்காலியைப் போட்டுக் கொண்டு, சுட்டுப் புஸ்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு படித்தான். காலையில் தாமத

மாக் எழுந்து, கிணற்றடியில் பல் தேய்த்தான். தேர் பிரஷ்ஷைப் பிடித்த கையோடு கிணற்றிலிருந்து நீர் சேந்தினான்.

'ஐயையோ, எச்சில் கையோடு தண்ணை எடுக்கக் கூடாது' என்று அலறினார் சாவித்திரி.

சொக்கலிங்கம் பயந்துபோய் கயிற்றை விட்டான். வானி கிணற்று நீரிலுள் டமால் என விழுந்தது.

'பின்னே எப்படி நீர் இழுக்கிறது?' சொக்கலிங்கம் அவளிடம் கேட்டான்.

'தண்ணியை முதல்லேயே இழுத்து வச்சிண்டு, சொம்பாலே தண்ணீரை மொண்டு அலம்பணும்'

'இப்போ என்ன செய்யறது'

'நான் தண்ணி ஊத்தறேன். கை அலம்பிக்கோங்கோ'

மண் சுவருக்கு இந்தப் பக்கம் நின்று கொண்டு, கிணற்று வானியிலிருந்து அவள் நீர் ஊற்றினாள். சொக்கலிங்கம் கைகளைக் சழுவிக்கொண்டான். 'இப்படி கிணத்துப் பக்கத்துலே எச்சில் துப்பறதும், வாய் கொப்பளிக்கறதும் கூடத் தப்பு' என்றான்.

'எது எது தப்புன்னு சொல்லுங்க, நான் திருத்திக்கறேன்!'

சாவித்திரி அவளை தீர்க்கமாகப் பார்த்தாள். கவுண்டரின் ஜாடைதான். ஆனால் நிறத்துக்குத் தாயைக் கொண்டிருந்தான். கவுண்டரின் மனைவி நல்ல சிவப்பு

'பூ பறிக்கிறீங்களா?'

சாவித்திரி திரும்பிப் பார்த்தாள். சொக்கலிங்கம் கையில் புஸ்தகத்துடன் கிணற்றுச் சுவர்

மீது ஒரு காலை உயர்த்தி ஊன்
றியபடி கேட்டான்.

‘ஆமாம். அப்பா பூஜைக்கு’
என்று கூறிவிட்டு, மலர் கொய்
யத் தொடங்கினான்.

‘அது மல்லிகைப் பூ வா?
ரெண்டு பூ கொடுங்க வாசனை
பார்க்கறேன்’

‘இது மல்லிகைப் பூ இல்லே.
ஜாதி புஷ்பம்’

‘ஜாதி புஷ்பமா? புஷ்பத்
திலே கூட ஜாதி இருக்குதா?’
அவன் சிரித்தான்.

அவள் திரும்பி அவனைப்
பார்க்கிறாள். ‘இந்தப் பூ பேரு
ஜாதி. பாணபட்டர் கூட இந்
தப் பூவைப் பற்றி பாடி இருக்
காரே!’

‘பாணபட்டரா?’

‘ஆமா தெரியாது?’

‘எனக்கு ஆரியபட்டர் பற்
றித்தான் தெரியும்’

‘பாணபட்டர் கவிஞர்’

‘தெரியாது’

‘ஹர்ஷ சரித்திரம் படிச்சது
இல்லையா?’

‘படிச்சிருக்கேன் மறந்து
போச்சு’

‘பாணபட்டர் ஹர்ஷர் சபை
யிலே ஆஸ்தான கவியாக இருந்
தவர். காதம்பரிங்கிற காவி
யத்தை எழுதி இருக்கார். அவர்
காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்தார்.
காஞ்சிபுரத்துலே அப்போ மகேந்
திர பல்லவர் ஆண்டு வந்தார்.
நகரத்தைப் பார்த்து அதன்
அழகுலே மயங்கிப் போய்ப்
பாடினார்’

‘என்ன பாட்டு அது?
சொக்கலிங்கம் ஆர்வத்துடன்
கேட்டான்.

‘சொல்லட்டுமா?’

‘சொல்லுங்க!’

‘எழுதிக் கோங்கோ’

அருகில் நாற்காலி மீது
இருந்த பேனாவையும், நோட்டுப்
புத்தகத்தையும் அவள் எடுத்து
வந்தாள். ‘சொல்லுங்கோ’ என்
றான் பேனாவைத் திறந்து.

‘சொல்றேன் ‘புஷ்பேஷு’
ஜாதி.....!’ என்றான் சாவித்திரி.

‘தமிழ் கவிதை இல்லியா?’

‘இல்லை சம்ஸ்கிருதம். சம்ஸ்
கிருதம் தெரியாத உங்களுக்கு?’

‘கேலி பண்ணறீங்களா?’
சொக்கலிங்கம் கேட்டான்.

சாவித்திரி நாக்கைக் கடித்
துக் கொண்டாள்.

‘பரவாயில்லை. சொல்லுங்க.
தமிழ்லேயே எழுதிக்கிறேன்’

‘சரி, எழுதிக்குங்கோ. ‘புஷ்
பேஷு ஜாதி!’

‘‘ஷ்’ எப்படிப் போட
றது?’ சொக்கலிங்கம் கேட்
டான்.

‘ஷ் போடத் தெரியாதா?’

‘தெரியாது’

‘உங்களுக்கு ஒரு ஜோக்
தெரியுமா?’

‘சொல்லுங்க’

‘வகுப்புலே வாத்தியார்
‘மலர்கள்’ என்கிற பாடத்தை
நடத்திக் கொண்டிருந்தார். ஒரு
மாணலன் எழுந்து, ‘லார்,
சீனு பூவை புஷ்பம்னு சொல்
றான்’ என்றான். அதுக்கு வாத்தி
யார், ‘பூனு சொல்லலாம்,
மலர்னு சொல்லலாம், புகபம்னு
சொல்லலாம், சீனு சொல்ற
மாதிரியும் சொல்லலாம்’ னார்.

சொக்கலிங்கம் அவனைப்
பார்த்து விழித்தான்.

‘புரியலே?’ சாவித்திரி கேட்
டான்.

தலையாட்டினான் சொக்க
லிங்கம்.

‘வாத்தியாருக்கு புஷ்பம்னு
சொல்ல வரல்லே. அதனால் சீனு
சொல்ற மாதிரியும் சொல்ல

லாம்னு 'சொன்னார்' என்று அவள் கூறியவுடன், சொக்கலிங்கம் சிரித்தான்.

'அது சரி, 'ஷ்' எப்படிப் போடறது சொல்லுங்க' என்றான் அவன் அவளிடம்.

சாவித்திரி முந்தானையில் கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டு, அவளிடம் இருந்து நோட்டையும், பேனாவையும் பெற்று, நோட்டில் 'ஷ்' என்று பெரிதாக எழுதிக் கொடுத்தாள்.

'ஓ, இதுதான் 'ஷ்' ஷா? இது தெரியுமே எனக்கு' என்றான் சொக்கலிங்கம்.

அவள் சிரித்தாள். 'சரி, பாட்டைச் சொல்றேன் எழுதிக் கொங்கோ' என்று கூறி அவள் பாணப்பட்டன் கவிதையைச் சொன்னாள்.

'புஷ்பேஷு ஜாதி
புருஷேஷு விஷ்ணு
நாரிஷு நம்பா,
நகரேஷு காஞ்சி'

சொக்கலிங்கம் தடுமாறினான்.

'எழுதிட்டேளா?: சாவித்திரி கேட்டாள்.

'ஓரே 'ஷ்' ஷும், 'ஷு' வுமா வரது. 'ஷு' எப்படிப் போடறது? காவில் 'ஷு' போட்டுத்தான் பழக்கம்!'

சாவித்திரி சிரித்தாள். 'இங்கே கொடுங்கோ நானே எழுதிக் கொடுத்துடறேன்' என்று கூறி, பேனாவையும் நோட்டுப் புஸ்தகத்தையும் வாங்கி, தானே கவிதையை எழுதித் தந்தாள்.

'இந்தச் சின்னக் கவிதையை தமிழிலே எழுதிக்கக் கூட எனக்குத் தெரியலேங்கிறதை நினைக்கிற போது, வெட்கமாக இருக்குது' என்றான் சொக்கலிங்கம்,

'கற்றது கைமண் அளவு. கல்லாதது உலகளவு என்று

உற்ற கல் மடந்தை ஓதுகின்றான்' என்றான் சாவித்திரி.

'அப்படின்னா?'

'அப்படின்னா, தான் படித்ததே கை மண் அளவுதான். படிக்காதது இந்த உலகம் அத்தனை பெரிசு இருக்குனு கல்விக்கடவுளான சரஸ்வதிதேவி சொல்லாளாம்'

'நீங்க ரொம்பப் படிச்சிருக்கீங்க!' என்றான் சொக்கலிங்கம்.

'இல்லை. எஸ். எஸ். எல். சி. தான். அப்பாகிட்ட சம்ஸ்கிருதம் படிச்சிருக்கேன்'

'எனக்கு சம்ஸ்கிருதம் கத்துக் கொடுங்களேன்!' என்று கேட்டான் சொக்கலிங்கம்.

சாவித்திரி அவளை வியப்புடன் நோக்கினாள். 'எனக்குக் கத்துக் கொடுக்கற அளவு சம்ஸ்கிருதம் தெரியாது. அப்பாகிட்டக் கத்துக்கொங்களேன்'

'சரி, சாஸ்திரி ஜயாகிட்ட நானே வந்து பேசறேன்' கவிதை அழகா இருக்கு 'ஜாதிஷு புஷ்பா.....' என்றான் சொக்கலிங்கம்.

'ஜாதிஷு புஷ்பா இல்லை!' சாவித்திரி சிரித்தாள். 'புஷ்பேஷு ஜாதி. அதாவது மலர்களில் ஜாதிப்பூவும், ஆண்களில் விஷ்ணுவும், பெண்களில் ரம்பையும், நகரங்களில் காஞ்சிபுரமும் உயர்வானவர்கள், உயர்வானதுனு அர்த்தம்'

'சாவித்திரி.....!' என்ற குரல் வீட்டினுள்ளிருந்து வந்தது, 'வந்துட்டேம்மா!'

'அங்கே யாரோட பேசினு நிக்கறே? பூப்பறிச்சிண்டு சீக்கிரம் வா. அப்பா பூனைக்குக் காத்திண்டு இருக்கார்'

'சரி, வந்துட்டேன்' அவள் அவசர அவசரமாக மலர்களைக் கொய்தாள். 'நீங்க சம்ஸ்கிருதம் கத்துக்கணும்னு அப்பாவைக் கேட்டுப் பாருங்கோ' என்றான் சொக்கலிங்கத்திடம் செல்லும் போது.

அந்த வீட்டின் ரேழியில் நின்றான் சொக்கலிங்கம். 'ஸார்' என்றான். சாஸ்திரிகளை எப்படி விளிப்பது என்பது தெரியவில்லை. 'ஐயா' என்று கூப்பிடலாமா என நினைத்தான். அப்படி அழைப்பது தன் படிப்புக்குக் கௌரவமாக அவனுக்குப் படவில்லை.

'யாரு' சாஸ்திரிகள் உள்ளே இருந்து வந்தபடி வினவினார்.

'நான் பக்கத்து வீட்டு கவுண்டர் மகன்' என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான் அவன்.

'ஓ, கவுண்டர் மகனா? வா, வா. உள்ளே வா. வந்து உட்கார்' சாஸ்திரிகள் திரும்பினார்.

சொக்கலிங்கம் உடன் சென்றான். சாஸ்திரிகள் நாற்காலி ஒன்றில் உட்கார்ந்தார். அருகில் இருந்த நாற்காலியில் அவனை உட்காரச் சொன்னார். பரவாயில்லை என்று சொல்லி அவன் நின்றான்.

'நான் சம்ஸ்கிருதம் கத்துக் கிடணும்னு இருக்கறேன்' என்றான்.

சாஸ்திரிகள் திடுக்கிட்டார். 'நீயா?' என்றார்.

'ஏங்க? எனக்கு சம்ஸ்கிருதம் வராதா?'

அவனை வியப்புடன் அவர் நோக்கினார். 'வராதாவது; ஏன் வராதது? நன்றா வரும். படிக்கணும்னு ஆசைப்படுறே பாரு, அதுவே முதல் படி. முதல் படியிலே காலே வச்சிட்டா, ஏறத்தானே வேணும்!

'எப்ப தொடங்கலாம்னு சொன்னீங்கன்னா, புஸ்தகம். நோட்டு எல்லாம் வாங்கிட்டு வரேன்'

'எப்ப வேணுலும் தொடங்கலாம். சம்ஸ்கிருதம் படிக்கணும்னு உன் மனசுலே எப்ப

தோணித்தோ, அந்த வேளையே நல்ல வேளைதான். புஸ்தகம் எல்லாம் எங்கிட்ட இருக்கு. இன்னிக்கு சாயந்திரம் மூணு மணிக்கு மேலே வா, ஆரம்பிச்சு கடலாம்!'

சொக்கலிங்கம் சென்றான்.

அவருடைய மனைவி வந்தாள். ஏன்னா, கவுண்டரோட பிள்ளைக்கு சம்ஸ்கிருதம் கற்றுக் கொடுக்கப் போறேளா?

'ஆமாண்டி!'

'அவனுக்கு வருமோ?'

'வரத்தான் வேணும். பிராமணன் சம்ஸ்கிருதம் படிக்க மாட்டேங்கிறான். அத்யயனம் பண்ண மாட்டேங்கறான். சூத்திரன் படிக்கிறேங்கிறான். சொல்லித்தர மாட்டேன்னு நான் சொன்னால் அது தப்பு'

'அப்புறம் அவனுக்கு வேதம் எல்லாம் கூட கத்துக் கொடுப்பேன். கணம் பாடச் சொல்லித் தருவேன் இல்லையா?'

'சொல்லித் தருவேண்டி!'

'அப்புறம் அவனுக்குப் பூனூல் போட்டு வைப்பேன்'

'வைப்பேன்!'

'இன்னும் கேட்கவா?'

'கேளேன்'

'உங்க பொண்ணைக் கூட அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணிக் தருவேன்னு சொல்லுங்கோ!'

'உம்...? தருவேண்டி! ஏன் கூடாது? உங்க மகளை என் மருமகனா ஏத்துக்கறேன்னு கவுண்டர் வந்து சொன்னார்னா, நான் மாட்டேன்னு சொல்லக் கூடாது! அது சாஸ்திரரத்துக்கு விரோதம்! என்றார் சாஸ்திரிகள்

சமையல் அறையில் காய் அரிந்து கொண்டிருந்த சாவித்திரி தன்மீது யாரோ ஒரு கூடைப் பூவைக் கொட்டுவதாக உணர்ந்தாள். அக்ரஹாரங்களிலும் அதிசயங்கள் நிகழ்வது உண்டு என்று தன்னுள் அவள் சொல்லிக் கொண்டாள்

இனியொரு புதிய விதிசெய்வோம்

தெனியான்

இயாமல் அழுதுகோண்டிருக்கும் வயிற்றின் குரல்தான், மூன்று தினங்களாக அழும் ரஜனியின் குரல். பகல் பொழுதின் சந்தடியில் அமுங்கி சிணுங்கலாகக் கேட்கும் அதன் குரல், இரவின் கோர அமைதியில் பயங்கர ஓலமாக அவனைத் துன்புறுத்துகின்றது.

அவன் வயிறும் அப்படித்தான் அழுகிறது, ரஜனியைப் போல.

ஆனால் அவனுக்கும் இயலுமா குரலெடுத்து அழுவதற்கு.

வீட்டு விழுந்ததையில் வரிசையாகப் படுத்துக் கிடக்கும் குழந்தைகளையும் அவனையும் கனக்கும் இதயத்தோடு திரும்பி நோக்குகிறான், அந்த இருளிலே.

பயங்கரச் சூறவனியில் அடிபட்டு, கொளுத்தும் வெயிலில் வாடி வதங்கித் துவண்டுபோன சோகை பிடித்த வாழைக் குட்டிகளாக குழந்தைகள். அவள் மாத்திரமென்ன? இடையில் முறிந்து தலை தொங்கும் குழை போட்ட வாழையாகப் படுக்கையில் விழுந்து மெல்ல மெல்ல அசைந்து திரும்பி, புரண்டு புரண்டு கிடக்கிறாள்.

அவளுக்கும் குடல் கொதிக்கிறது, அவனைப் போலவே.

உறக்கமும் அஞ்சுகிறது, அவர்களை நெருங்குவதற்கு. வயிற்றிலே புகைமண்டலம். இடையிடையே அது நாசித் துவாரங்களைச் சுட்டெரித்துக் கொண்டு நெடுமூச்சாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

'என்ன நித்திரை வரேல் லையே!' அவன் கேட்பதற்கு நினைக்கிறான்.

'வேண்டாம். துயரங்களைத் தோண்டிப் பாக்கிறது. அது பெருகிக் கொண்டு இருக்கும்'

தன் மனத்தை அடக்கிக் கொண்டு, ஒரு விலகலில் தப்பித்துக் கொள்ள எண்ணுகிறான்.

'அகத்தியிலும் இலையில்லை!'

காலையில் கண்கலங்கிக் கொண்டு அவன் சொன்னான். அப்போதுதான் அவன் கண்ணில் படுகிறது. வீட்டுக் கோடியில் நிற்கும் அகத்தி 'எக்ஸ்ரே' எடுப்பதற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் சயரோகக்காரன் போல வெறும் கொப்பும் கிளையுமாக. முன்னரெல்லாம் தேடுவாரற்றுக் கிடந்த அகத்தி இலைகள், இன்று அவன் குடும்பத்து அரைகுறை உணவுக்குத் தொட்டுக் கொள்ளும் சம்பல்... கண்டல்... தண்ணீர்ச் சொதி — ஆகமாறி மரம் முழியாக நிற்கிறது.

அவனும் இன்று அந்த அகத்தியைப் போலத்தான். காதில் கிடந்த தோடும் கடந்த வாரம் கடைசியாகக் கழற்றி அவன் கையில் ஒப்படைத்து விட்டான்.

ரஜனி இன்னும் அழுது கொண்டு கிடக்கிறது.

அதன் அவலக் குரல் அவன் வயிற்றிலிருந்து..... அவள் வயிற்றிலிருந்து..... குழந்தைகளின் வயிற்றிலிருந்து..... எழுந்து கொண்டிருப்பது போன்ற பிரமையில் அவன் துடிக்கிறான்.

அவனுக்கும் வாய்விட்டு அழ வேண்டும்போல மனத்திலே ஒரு உந்தல். ஏக்கத்துடன் அவளை நோக்குகிறான்.

அவள் விழிகள் அவன்மேல் பதிந்து அந்த இருளில் நீராகப் பளபளக்கின்றன.

'நான் இப்ப வாய்விட்டால்..... அவளையும் சேர்த்துக் கொண்டுதான் அழவேண்டி இருக்கும். சுதந்திரமாக அழுகிறதற்கும் முடியேல்லையே!' என்று நினைத்தக் கொண்டபோது, எப்போதோ படித்து மனத்தில் பதிந்துபோன கவிதை ஒன்று நினைவில் மிதக்கிறது

'என்னை அழவிடு
என்னை அழவிடு
அன்னை என்னை
அழவே படைத்தான்
வானம் அழுவது
மழையென்னும் போது;
வையம் அழுவது
பனியென்னும் போது;
கானம் அழுவது
கலையென்னும் போது;
கலையென் அழுவது
கவிதையாகாதோ!'

'...என்றால் நான் அழுவது.. என்னாகும்? கண்ணீராகும், பசிக்கிற வயிறு கண்ணீரால் நிரம்பு

மெண்டால் நானும் அழலாம். இல்லையெண்டால் நான் எதுக்காக அழவேணும்? அழுகிறதாலே ஆகப்போகிறது என்ன?'

'ஆனால் ரஜனி அழுகிறது'

அது என்னை பிள்ளைகளின்ரை செல்லப்பிராணி'

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் அரும்பாடுபட்டு விட்டுக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். பிள்ளைகளுக்கு அப்போது உண்டான குதூகலம்! நீண்டகால ஆசை நிறைவேறிவிட்ட ஆனந்தத்தில் துள்ளிக் குதித்தார்கள். அப்போது இதுக்குப் பெயர் ரஜனி அல்ல, வெறும் நாய்க் குட்டிதான். மொளு மொளு என்று பார்ப்பதற்கு மெழுகுப் பொம்மை போல.

அவனுடைய மூத்த மகன்; பத்து வயது நிரம்பியவன். அவனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

'அப்பா, இதுக்கு என்ன பெயர்?'

'நீ சொல்லன் பாப்பம்'

'நீங்கதான் நல்ல பெயராகச் சொல்லுவியன்'

சற்று நேரத் தேடலின் பின்னர் அவன் சொன்னான், 'வீமன்..... வீமன்'

'அப்பாவுக்கு ஒண்டும் தெரியாது. இது பழைய காலப் பெயர்'

மகன் கைதட்டிக் கேலியாகச் சிரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான்.

'வீமன் நல்ல தைரியசாஸி. எல்லாரையும் துணிஞ்சு பாதுகாக்கிறவன். அவனைப் போலே தான் இதும் வீட்டைக் காக்கும்'

'நீங்கள் அந்த வீமனைக் கண்டனங்களே?'

‘இல்லை’

‘பாரதக் கதையிலே வாற
வீமன்தானே! எங்கடை லேர்
வகுப்பிலே சொன்னவர்’

‘ஓமோம் அந்த வீமன்தான்’

‘அந்த வீமன் இப்ப நல்
லாக் கிழவனாகி இருப்பார்.
நான் சொல்லட்டுமே..... சோக்
கான் ஒரு பெயர்! இதுக்குப்
பெயர்..... ரஜனி..... ஓமோம்
ரஜனி’

‘பாரதத்து வீமன் பழைக்
சினிமா ரஜனி புதிசு’

அவன் தனக்குள் மெல்லக்
சிரித்துக் கொண்டான்.

அன்று முதல் குழந்தைகளின்
உயிர்த் தோழன் இந்த ரஜனி.
அவர்களோடு சேர்ந்து ‘குடுகுடு’
வென்று உருண்டோடும். விளையாடும்.
அதற்கென்று தினமும்
ஆட்டுப்பால் விசேஷ உணவு.
வாரந்தவராமல் கடல் குளிப்பு.
அழகுபடுத்தும் கழுத்துப்பட்டி.

அந்த ரஜனிதான் இன்று
எலும்பும் தோலுமாக மெலிந்து
போய்க் கிடக்கிறது. பளிங்குக்
கண்கள் நீர்வடிந்து பஞ்சடைந்து
கிடக்கின்றன. நாக்கு எப்பொழுது
மும் வெளியே தொங்குகிறது
வயிறு முதுகுடன் நன்றாக ஓட்
டிப்போய்க் கிடக்கிறது.

அவன் கடந்த ஒரு வருடத்
துக்கு முன்னர் சம்பள உயர்வு
கேட்டு வேலை நிறுத்தத்தில்
குதித்தவர்களுள் ஒருவன். விலை
வாசி உயர்வினால் வாழ்க்கைப்
பளுவைத் தாங்கிக் கொள்ள
இயலாதென்ற கஷ்டத்தினால்
தானே வேலை நிறுத்தத்தில்
இறங்கினார்கள்! இவர்கள் உள்ள
வேலையை இழந்தால்.....?

இனிமேல் தனக்கு வேலை
கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையே
அவனுக்கில்லாது போய்விட்டது

டது. வேலைதான் பறிபோய்விட்
டது. வயிறுமா இல்லாது போய்
விடும்?

எப்படியாவது வாழவேண்
டுமே என்ற நிலைக்கு வந்தபோது
தேங்காய் வியாபாரம் செய்
தான். சாக்கு வியாபாரம் செய்
தான். கருவாட்டு வியாபாரமும்
செய்து பார்த்துவிட்டான்.
‘செட்டிக்கு வேளாண்மை ஜென்
மத்துப் பகை’ என்பார்கள்.
அவனுக்கு வியாபாரம் ஜென்
மத்துப் பகையாக முடிந்தது.
மனைவியின் கையிலே, கழுத்திலே
கிடந்தவற்றை எல்லாம் ஒவ்
வொன்றாக வீழங்கி ஏப்பம்
விட்டது.

காலையில் வீட்டிலிருந்து
இன்று கிளம்பி வெளியே சென்ற
அவன், வழமைபோல எங்
கெங்கோ எல்லாம் அலைந்தான்.
தன்மானம் என்பதைக் கை
விட்டு, ‘பசி வந்திடப் பத்தம்
பறந்திடும்’ என்ற நிலையில் யார்
யாரையோ எல்லாம் உதவிதேடி
நாடினான். அவனுடைய களைத்த
முசும், பசித்த விழிகளும்,
கலைந்த கேசமும், அழுக்கடைந்த
உடைகளும் கண்டு அவன் நண்
பர்கள் என்று இருந்தவர்களே
விலகி ஓட ஆரம்பித்து விட்
டார்கள்.

மாலையாகி விட்டது. வீட்
டில் குழந்தைகளும் அவளும்
பட்டினி. வெறுங்கையோடு எப்
படி வீட்டுக்குத் திரும்புவது?
அங்கே போகாமலும் வேறு
போக்கிடந்தான் ஏது?

அவன் வாடிச் சோர்ந்து வீட்
டுக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான்.

அடுக்களை வாசலில் அவனு
டைய ஒன்றரை வயதுக் குழந்தை

அதன் கையில் சிறிய ஒரு பாண் துண்டு. மூத்தவர்களும் அவரும் அடுக்களைக்குள்ளே. அந்தப் பாண் துண்டைப் பார்த்தபோது அவன் வயிற்றில் பால்வார்த்தது போன்ற குளிர்ச்சி. கண்களில் நீர் முட்ட, வீட்டு வெளிப் படலைக்குள் அவன் சற்றுத் தாமதித்து நிற்கிறான். உள்ளே வருவதற்கு, அவனுக்குத் தன்னை அறியாத ஒரு தயக்கம்.

குழந்தைக்கு நேரெதிரே, விழுந்ததைக்குக் கீழ் முன்னங்கால் களை நிலத்தில் ஊன்றி நிமிர்ந்து குந்தி இருக்கிறது ரஜனி. அவன் உள்ளே வருவதைக் கூட அது கவனித்ததாக இல்லை. வழமை போல எழுந்தோடி வந்து அவன் கால்களை நக்கவும் இல்லை. அதன் பசித்த பார்வை குழந்தையின் கையிலே உள்ள பாண் துண்டில் பதிந்து கிடக்கிறது. அதனுடைய தொங்கும் நாவிவிருந்து நீர் சொட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இடையிடையே பரபரப்போடு வாலை மெல்ல ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

குழந்தை பாண்துண்டை வாயில் வைத்துக் கடித்து இழுத்துவிட்டு, மிகுதியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அடுக்களைக்குள்ளே திரும்பிப் பார்க்கிறது.

அதுதான் சமயமென்று பார்த்திருந்த ரஜனி, 'அவச' கென்று விழுந்ததைமேல் பாய்ந்தேறி, குழந்தையின் பாண்துண்டைக் கௌவிக் கொண்டு ஓடுகிறது.

குழந்தை விரிட்டுக் கத்துகிறது.

தாய் பதறிக் கொண்டு ஓடி வருகிறாள்.

அருகே கிடந்த தும்புக்கட்டையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, தயங்கி நிற்கும் ரஜனியை போக்கிப் பாய்ந்து சென்று அதைப்போட்டு அடக்கிறான்.

ரஜனி பாண் துண்டைக் கீழே போட்டுவிட்டு ஊனாயிட்டு அழுதவண்ணம் கண்களில் நீர் வடியக் காலைத் தூக்கிக் கொண்டு வளவுக்குள் சுற்றி ஓடுகிறது.

நிலத்தில் விழுந்து கிடக்கும் அந்தப் பாண்துண்டை அவசர அவசரமாக அவள் கையில் எடுத்து, வாயினால் அதில் ஒட்டிக் கிடக்கும் மண்ணை ஊதி, பின் சேலைத் தலைப்பினால் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டு திரும்பவும் அதைக் குழந்தையின் கையில் கொடுக்கிறாள்.

குழந்தையின் அழுகை அடங்குகிறது. அதற்கு மறுபடியும் பாண் கிடைத்து விட்டதான மகிழ்ச்சி, பாணை வாயில் வைத்து ஆவலுடன் கடித்துத் தின்றது.

அவள் குழந்தையை உள்ளே கொண்டு செல்லும் நோக்கத்துடன், அதைத் தூக்கிக் கொண்டு நிமிருகிறாள். அவன் நின்று கொண்டிருப்பது அப்பொழுதுதான் அவள் கண்களில் படுகிறது.

அவள் கண்கள் அவளை அறியாமல் உடைப்பெடுக்கின்றன, அவன் கண்களும் சேர்ந்து சொரிகின்றன.

அப்பொழுது அவர்கள் இருவருக்குமிடையே வந்து விழுந்த மௌனம். இன்னும் அது கலையவேயில்லை.

ரஜனி இப்போதும் அழுது கொண்டுதான் கிடக்கிறது.

‘ஏழைக்கு நாய் ஒரு ஆடும் பரம். எங்கடை வயித்தையே நிரப்ப முடியாத எங்களுக்கு அது ஒரு பாரம். எங்களிட்டை என்ன கிடக்குது, நாய் வீட்டைப் பாதுகாக்கிறதுக்கு’

இப்போது அவளுடைய அசுமாதத்தைக் காணவில்லை. நாலு குழந்தைகள்; வயிற்றில் ஒன்று; அவன்; அவள் எல்லாருடைய வயிற்றும் பசியும் அவளுக்குத்தானே! இந்தப் பசிக்கொடுமைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அவளை விழுங்கிவிட்டன போலும்!

ரஜனி, அதற்கு உறக்கமே இல்லை. அது தொடர்ந்து அழுது கொண்டே கிடக்கிறது. பசி தீராத நோயல்லவா? இந்த நோய்க்கு மருந்துதான் என்ன?

தீராத நோயினால் அணு அணுவாகச் செத்துக் கொண்டு கிடப்பதைவிட..... உலக உத்தமர் — அஹிம்சா மூர்த்தி — மகாத்மா காந்தி. தீராத வலிப்பு நோயால் அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டு கிடந்த கன்றுக்குட்டியை என்ன செய்தார்? நீரிலே மூழ்கடித்துக் கொன்றுவிடுமாறல்லவா பணித்தார்?’

அவன் இதயத்தையும் அந்தப் பயங்கர இரவின் அந்தகாரம் மூடுகிறது. இருளில் இதயம் பலவீனப்பட்டு அந்தரித்து..... தன்னுள்ளே ஒரு கொதிப்பு..... ஒரு வெறி..... இல்லை, காந்தியின் காரணம்..... தலைதாக்குகிறது.

அவன் படுக்கையை விட்டுத் திடீரென எழுகிறான். மானாத பசிப்பிணியால் ஓயாது அழுது கொண்டு கிடக்கும் அஃத ரஜனியை.....

‘ரஜனி..... என் பிள்ளைகளிலே ஒண்டு. ரஜனியை என்னால்..... என் பிள்ளைகளையுமா? ஐயோ.....! நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியவில்லையே! என்னைப் போல வேலை இழந்த சிலர் குடும்பத்தோடே தற்கொலை செய்தார்களே. இந்த உணர்வு; இந்த வெறி வேண்டாம்..... வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம்’

அவன் சோர்ந்து படுக்கையில் விழுகிறான். உடல் தளர்ந்து, உள்ளமும் களைத்து எப்படியோ உறங்கிப் போய்விடுகிறான்.

குழந்தைகளின் அழுகரல் திரும்பவும் திடுக்கிட்டு அவனைக் கண்விழிக்கச் செய்கிறது.

பொழுது நன்றாக விடிந்து விட்டது. குழந்தைகளைப் பார்க்கிறான் பரபரப்போடு. படுக்கையில் அவர்கள் இல்லை. அழுகரல் வீட்டுக்குப் பின்புறமிருந்து எழுகிறது.

அவன் எழுந்து ஓடுகிறான். ஆங்கே..... ரஜனி தலையையும் கால்களையும் ஏறிந்து கொண்டு நீட்டி நிமிர்ந்து நிலத்தில் கிடக்கிறது. அதன் திறந்த ஊயிலும் மூக்கிலும் எறும்புகள் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

குழந்தைகள் சுற்றி நின்று அழுகிறார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து அவளும் விம்முகிறான்.

அவனாலும் கண்ணீரை அடக்க முடியவில்லை.

அவன் அங்கு வந்து தங்களைச் சேர்ந்து அழுதுகொண்டு நிற்பதைக் கண்டு, அவனுடைய மூத்த மகன் விம்மலுடன் சொல்லுகிறான்,

‘அப்பா, பள்ளிக்கூடத்திலே அண்டைக்கொருவர் வந்து பேசினாரப்பா’

‘என்ன பேசினவர்?’

‘தனியொருவருக்கு குணவில்லையெனில் — இந்த ஜகத்தினை அழித்திருவோம்’ என்று சொன்னவர்’

‘அதுக்கிப்ப என்ன?’

‘ரஜனி பசியாலேதானே செத்துப் போச்சு!’

வாய் திறந்து ‘ஆம்’ என்று சொல்லுவதற்கு அவனால் முடியவில்லை. தலையை மட்டும் மெல்ல ஆட்டுகிறான்.

‘அப்ப... நாங்களும் ஒரு நாளைக்குப் பசியாலே.....?’

மகள் சொல்லி முடிக்கவில்லை, அவள் பதறிக்கொண்டு அவன் வாயைக் கையால் பொத்திக்கொண்டு ‘கோ’ வென்று கத்துகிறாள்.

தாயின் கரத்தை மெல்ல விலக்கி விட்டுக் கொண்டு அவன் கொதிப்போடு தகப்பனைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்:

‘அப்பா, எங்களையும் ரஜனியையும் சாப்பாடில்லாமல் சாகடிக்கிறவை, அவையனை நாங்கள் கொல்ல வேணும். நாங்கள் கொல்லுவம், நாங்கள் வளர்ந்தாப்போலே கொல்லுவம்..... கட்டாயம் கொல்லுவம். எங்களைப் போல ஒரு நாய் கூடச் சாப்பாடில்லாமல் சாகவிடமாட்டம். இந்த ரஜனியானை சத்தியம்பா’

அவன் தன் கண்களில் வடிந்து கொண்டிருந்த நீரைத் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டு, கண்களிலே புதிய ஒளியும் உள்ளத்திலே வைரம் பாய்ந்த உறுதியுமாக வாஞ்சையோடு மகனை இறுகக் கட்டி அணைத்துக் கொள்ளுகிறான். ●

பாரப்புரத்து கூறியவை

மலையாள இலக்கிய கிரந்தாக்களில் பெரும் புகழ் பெற்றவர் பாரப்புரத்து. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் கூறியவை:

எழுதுவது பொறுக்க முடியாத வேதனையைத் தருவதொன்றாகும். என்னை ஓர் எழுத்தாளனாக இல்லாமல் ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீஸராக இருக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்டால் நான் ஒரு செகண்டு கூட யோசிக்காமல் எழுத்தாளனாகவே இருக்க விரும்புகிறேன் என்று கூறிவிடுவேன். விமர்சகர்கள் கூறுவதெல்லாம் நியாயம் என்று எழுத்தாளன் கருதுவது கிழவனும் மகனும் சேர்ந்து கழுதை சுமந்த கதையாக முடியும். துன்பத்துக்கு அப்பால் வாழ்க்கையில் உறுதியுடன் நிற்பதற்கு ஒரு வழி காண்பது தான் எனது இலட்சியம். ❀

தேக்கம் என்பது அறியாமை

சிறுகதைப் படைப்பில் சமீப காலமாக ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறுவது சிறுகதை என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்களின் கூற்று என்றே நான் கருதுகின்றேன். தங்களிடம் நாலு காச இருந்தால் உலகில் எல்லோரும் வசதியாக இருப்பதுபோன்ற பிரமையும், தங்களிடம் காசில்லை என்றால் இது பணக் கஷ்டமான காலம் என்ற கருத்தும் உள்ளவர்களை ஒத்தவர்கள் அவர்கள்— சிறுகதை விவாதத்தில் கு. அழகிரிசாமி கூறியது.

பாரதியார்

ஆஸ்திகன் - முற்போக்காளன் - பொதுவுடைமையாளன்

க. அருணாசலம்

பாரதி வெறுமனே முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் சொற்பொழிவுகளிலும் வெளிப்படுத்திய தோடமையாது தமது சொந்த வாழ்க்கையிலும் அவற்றைப் பின்பற்றினார். அவை பற்றி இச் சிறு கட்டுரையில் விளக்குதல் இயலாது. அவரது வாழ்க்கை வரலாறு பற்றி வெளிவந்த பல நூல்களில் அவை பற்றி விரிவாக அறியலாம் அறியாமையிலும் மூட நம்பிக்கைகளிலும் மக்கள் ஊறிப் போயிருந்த அன்றைய நிலையில் முற்போக்குச் கருத்துக்களைச் சொல்லளவில் மட்டுமல்லாது செயலிலும் கடைப்பிடித்த பாரதியார் அவற்றால் அடைந்த துன்பங்கள் சொல்லுந்தரமன்று.

எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சிறு சம்பவத்தை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடலாம். பாரதியார் சிலகாலம் கடையத்திலே தமது மைத்துனர் வீட்டிற் குடும்பத்துடன் தங்கியிருந்த போது பிராமணரின் போலி ஆசாரங்களுக்கு மதிப்பளிக்காது நடந்து கொண்டார் என்பதற்காக அவரை அக்கிராமத்தினுள் நுழையவிட மறுத்தனர்; பாரதியாரின் மனைவி உணவு பரிமாறுவதையும் தடுத்து நிறுத்தினர். அதனால் மூன்று நாட்கள் பட்டினி கிடந்த பாரதியாருக்கு ஒரு உழவனே உணவளித்தான். மூன்று நாட் பட்டினியின் பின் உணவுண்ட பாரதிக்கு உணவு ஒத்துப் போகாமையால் உண்ட உணவை உடனே வாந்தியெடுத்து மிக வருந்தினார். சிறிய மனிதர்களின் அற்பத்தனமான செய்கைகளாற் பாரதியார் தமது வாழ்நாளில் இதுபோன்ற எத்தனையோ நாட்கள் மனம் வெதும்பினார்; நெஞ்சு கொதித்துக் குமுறினார். இந்து சமூகத்திற் காலம் காலமாக நிலவிவந்த சமூக, சமயக் கொடுமைகளுக்கும், பிற்போக்குத்தனங்களுக்கும் எதிராக வாழ்நாள் முழுவதும் தமது சொந்த வாழ்விலேயே முர்க்காவேசம் கொண்டு வெறியுடன் போராடியவர் பாரதியார்.

ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவிடம் குடிகொண்டிருக்கும் மனித நேயம், முற்போக்குச் சிந்தனைகள் அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சி அவ் இலக்கிய கர்த்தாவைச் சோஷலிஸத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். முற்போக்கு வாதியாகத் திகழும் ஒருவன் பொதுவுடைமையை அவர் வுதல் இயல்பே. பாரதியிடமும் இப்போக்கினை நாம் தெளிவாக்கக் காணலாம். வெறுமனே குருட்டாம் போக்கான போலி ஆஸ்திகனாக அல்லாது மக்கள் நலனிற் பேரார்வம் கொண்ட ஆஸ்திகனாகவும், தலைசிறந்த முற்போக்கு வாதியாகவும் திகழ்ந்த பாரதியார் இந்த நூற்றாண்டின் விடியலிலேயே பொதுவுடைமை மலர்ச்சியின்

அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்து அதனை இதய சக்தியுடன் மனமார வாயாரப் பேராணந்தப் பரவசத்துடன் வரவேற்றுப் பாடிய இந்திய முதல் பெருங் கவிஞராகவும் விளங்குகின்றார். பாரதியின் சம காலத்தவராக விளங்கிய மகாகவி தாகூர், பாரதியாரின் பின்பே காலங் கடந்து (அவரது சோவியத் பயணத்தின் பின்) பொதுவு டைமையை வரவேற்றுப் பாடினார். பொதுவாகப் பாரதியாரின் பாடல்கள் முழுவதிலும் அங்குமிங்குமாக ரஷ்யப் புரட்சியின் செல் வாக்கும், பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களும், இலமறை காயாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயின் புதிய ருஷ்யா, பாரத சமுதாயம், விடுதலை, சுதந்திரப் பள்ளி, முரசு முதலிய பகுதிகளில் பொதுவு டைமையின் சிறப்புக்களையும் பாரத சமுதாயத்தில் அது மலரவேண் டியதன் இன்றியமையாமையையும் விரிவாக வற்புறுத்திப் பாடி யுள்ளார். பாடல்களில் மட்டுமல்லாது 'இந்தியா' பத்திரிகையிலும் (இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் இரு தொகுப்புக ளாக 'பாரதி தரிசனம் முதலாம் பாகம், இரண்டாம் பாகம் ஆகி யான தெளிவந்துள்ளன. தொகுப்பாசிரியர் இளசை மணியன்; பாரதி தரிசனம்: நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்: சென்னை, 1975 - 1977) பிறவற்றிலும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த அவ ரது கட்டுரைகள் பலவற்றிலும் உருவகச் சித்திரங்களிலும் ஞான ரதம், சின்னச் சங்கரன் கதை முதலியவற்றிலும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இக்கருத்துக்களை விளக்கியுள்ளார். 'மண்ணுல கத்து மாஸிடன் தன்னைக் கட்டிய தனையெலாம் அறுக' என வேண்டிய பாரதியார் 'தனியொருவனுக் குணவில்லையெனில் ஐகத் தினை அழித்திடுவோம். மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக் கம் இனியுண்டோ? மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும் வாழ்க்கை இனியுண்டோ? இல்லையென்ற சொடுமை உலகில் இல் லையாக வைப்பேன். எப்பதம் வாய்த்திடுமேனும் நம்மில் யாவார்க்கும் அந்த நிலை பொதுவாகும். முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் வீழில் முப்பது கோடியும் முழுமையும் வீழ்வோம்' என்றெல்லாம் ஆவே சக் குரல் எழுப்புகின்றார்.

இவ்வாறு ஆவேசக் குரல் எழுப்புவதுடன்மையாது ரஷ்யாவில் நடந்தேறிய அக்டோபர்ப் புரட்சியின் மாபெரும் சக்தி, மனுக் குல வரலாற்றில் அதன் முக்கியத்துவம் அதனால் எதிர்காலத்தில் உலகுக்கேற்படவிருக்கும் பெருநன்மைகள், ரஷ்யப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திய லெனின் சோதனைகளுக்கும் வேதனை களுக்கும் மத்தியில் நிகழ்த்திய சாதனைகள் முதலியன பற்றியெல் லாம் தமது ஆக்கங்களிலே தெளிவாகவும் இரத்தினச் சுருக்கமாக வும் விளக்கியுள்ளார். மாபெரும் அக்டோபர்ப் புரட்சி 1917 ஆம் ஆண்டு இடம் பெறுவதற்கு முன் அதற்கு முன்னோடியாக 190 ம் ஆண்டிலும் ரஷ்யாவில் புரட்சி ஒன்று நடந்தேறியது. கூர்ந்தமதி யும் தீர்க்க தரிசனமும் வாய்க்கப்பெற்ற பாரதியார் 1905 ஆம் ஆண்டு நடந்தேறிய புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் எதிர்கால விளைவுகளையும் மிக உன்னிய்பாகக் கூர்ந்து கவனித்துத் தாம் நடத்திவந்த 'இந்தியா' பத்திரிகையில் அவற்றைப் புகழ்ந்து 1906 ஆம் ஆண்டிலேயே பல கட்டுரைகளை எழுதினார். எதிர்காலத் தில் ஜாரின் கொடுங்கோன்மை அகற்றப்பட்டு ரஷ்யாவில் புது யுகம் மலரும் என்பதை 1906 ஆம் ஆண்டிலேயே தீர்க்க தரிசன மாகத் தெரிவித்திருந்தார். அக்டோபர் புரட்சி இடம் பெற்ற பின் அதனை யுகப் புரட்சி எனக் குறிப்பிட்டு 'புதிய ருஷ்யா'

என்ற தலைப்பிற் பல பாடல்களைப் பாடியதுடன் பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார். அவற்றிலிருந்து பாரதியார் பொதுவுடைமை மலர்ச்சியிலும் ரஷ்யப் புரட்சியிலும் அதனை நடத்திய மாமேதை லெனின் மீதும் கொண்டிருந்த அபாரமான ஈடுபாடு அளவுகடந்த நம்பிக்கை முதலியவற்றை அறிய முடிகின்றது, பாரதியார் தரம் களவு கண்ட கிருதயுகத்தின் மலர்ச்சியாகவே ரஷ்யப் புரட்சியைக் கண்டார். மார்க்ஸின் தத்துவத்தை அடியொற்றிப் புரட்சியை நடத்தி வெற்றி பெற்ற பின் புதிய ரஷ்யாவைக் கட்டியெழுப்பும் அரும்பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க மாமேதை லெனனைக் குறிப்பிடும் கட்டங்களில் எல்லாம் பாரதியார் அவரை 'மூர்மான் லெனின்' எனக் கூறுவதும் லெனின் அனுபவித்த கொடுமைகள் வேதனைகளுக்காகப் பரிந்துரைப்பதும், லெனின் மீது அவர் வைத்திருந்த உயர்ந்த மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

பாரதத்திலே தமது காலத்தில் - இன்றும் கூட - நிலவிய சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏனைய பலவகைப்பட்ட பிரச்சினைகள் முதலியவற்றுக்குச் சிறு சிறு சீர்திருத்தங்கள் பூரண பலனை அளிக்கமாட்டாது என்பதையுணர்ந்த பாரதியார் அவையாவற்றுக்கும் பொதுவுடைமை மலர்ச்சியின் மூலமே விடிவு காண முடியும் எனப் பூரணமாக நம்பினார். இதனை வற்புறுத்திப் பாடல்களை இயற்றினார், கட்டுரைகளை எழுதினார். முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை ஒப்பிலாத சமுதாயம் உலகத்துக்கொரு புதுமை - வாழ்க என முரசறைந்தார்: சைவ சித்தாந்தத்திலே பிறந்து வளர்ந்து அதிலேயே ஊறித் திளைத்த திரு. வி. கவும் பாரதியாரைப் போன்றே பாரதத்தின் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் பொதுவுடைமை மலர்ச்சியின் மூலமே விடிவுகாண முடியும் எனப் பூரணமாக நம்பியதுடன் மார்க்ஸியத்தின் மேன்மை பற்றியும் பொதுவுடைமையின் இன்றியமையாமை பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்; பாகம் - 1, 2; 1961, இந்தியாவும் விடுதலையும்) ஆஸ்திரேலியாவும் முற்போக்கு வாதியாகவும் மார்க்ஸியவாதியாகவும் தொழிற் சங்க வாதியாகவும் விளங்கிய திரு. வி. க. விடம் எவ்விதக் கொள்கைக் குழப்பமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. காலமார்ச்சைப் பலவாறெல்லாம் புகழ்ந்து போற்றிய திரு. வி. க. அவரது தத்துவத்திற்கண்ட ஒரே ஒரு சின்னஞ் சிறிய குறை; 'மார்க்ஸியம் முழுமையதா? குறையுடையதா? எதிலும் குறையுண்டு. மார்க்ஸியத்திலும் சிறு குறையுண்டு; என்ன குறை? அதன் கண் 'சத்' என்னுஞ் 'செம்' பொருள் சேர்ந்தால் அது நிறைவுடையதாகும்' எனக் கூறியுள்ளார். இதுவரை நோக்கியவற்றிலிருந்து பாரதியார் ஆஸ்திரேலிய முற்போக்கு, பொதுவுடைமை ஆகியவற்றின் சங்கமாத விளங்கினார் என்பதும் இவைபற்றி அவருக்கு எவ்விதக் குழப்பமும் இருந்ததில்லை என்பதும் உலகியல் வாழ்வையும் உலகியல் இன்பங்களையும் போற்றும் தூய இறை நம்பிக்கையாளனாகவும், தலைசிறந்த முற்போக்கு வாதியாகவும் திகழ்ந்த பாரதியார் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுத் துறைகளிலான மக்களின் விடுதலைக்கு வழி சிவலோகமோ வைகுண்டமோ அல்ல, பொதுவுடைமை மலர்ச்சியே என்பதற் பூரண நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் என்பதும் புலப்படும்.

யாராவது மார்க்ஸிசம், முற்போக்கு, பொதுவுடைமை என்று பேசத் தொடங்கினால் உடனே இன்றைய சமயச் சநாதனிகளும்

போலித் தொண்டர்களும் இந்துமத தமிழ்ப் பாதுகாவலர்களும் அப்பாவி மக்களின் உழைப்பை ஈன இரக்கமின்றிச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் சோற்றுத் துருத்திகளும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு, எங்கள் தமிழ் இலக்கியங்களை நீர் அறிந்ததில்லையா? சங்கச் சான் றோர் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' எனவும் எமது வள்ளுவப் பெருந்தகை 'இரந்தும் உபிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக இவ்வுவகியற்றியான்' எனவும், கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் 'எல் லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே இல்லாரும் இல்லை; உடையார்களும் இல்லை மாதோ' எனவும் அருளிள்ளதை நீர் கேட்டுமிரீரோ? உங்களுடைய பாரதியும் மாக்கம் அப்படி என்ன புதிதாகக் கூறியுள்ளார்கள் எனப் பெரும் மேதாவித்தன மாக அகங்காரம் பேசித் தமது போலித்தனத்தை வள்ளுவனுக்கும் கம்பனுக்கும் பின்னால் மறைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆயின் பாரதி யார் இவர்களைப் போன்ற நயவஞ்சகப் பிறவியல்லர். உண்மை எங்கிருந்தாலும் எவரிடமிருந்தாலும் அவற்றை உளமார வரவேற் கும் பண்புடையவர். தொல்காப்பியத்திலும் திருக்குறளிலும் கம்ப ராமாயணத்திலும் எப்பொருளும் உள எனச் சுயதிருப்தி தேடும் இத்தகைய ஆந்தைப் பிறவிசை நோக்கியே அன்று பாரதியார் 'சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் — கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்' எனக் கடுமையாக ஆணையிட்டார். இன்றைய சோற்றுத் துருத்திகளிலும் பார்க்கப் பாரதியே வள்ளு வனையும் இளங்கோவையும் கம்பனையும் இதய சுத்தியோடு உச்சி மேல் வைத்துப் போற்றினார். அத்துடனமையாது மாமேதை வெனின் தலைமையில் நடந்த ரஷ்யப் புரட்சியின் சிறப்பினை உலக மெல்லாம் கேட்கும்படி உச்சஸ்தாயிவிற்புகழ்ந்து பாடினார். கம்ப னும் வள்ளுவனும் கனவு கண்ட அதே இவ்வுலகத்துக்கு ஏற்ற வழிவகைகளையும் செய்ய முறையையும் விளக்கத்தையும் தர்க்க ரீதியாகவும் விஞ்ஞான பூர்வமாகவும் விளக்கி, வெறுங் கனவு எனக் கருதப்பட்டு வந்தவற்றை நனவாக்கிக் காட்டுவதற்கும் உல கில் முதன் முதல் தெளிவான வழி சமைத்தவன் மாக்கம். அவன் காட்டிய வழியில் நடந்தேறிய பொதுவுடைமைப் புரட்சியே ரஷ்யப் புரட்சி. அதனையே புது நெறி காட்டிய மெய்ஞானியும் சமூக ஞானியுமான பாரதியார் வாயார நாவார வானூரக் கம்பீரக் குர லிற் புகழ்ந்தார். பாரதியாரின் பின்பு வந்த பாரதிதாசன், பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம், ரகுநாதன், கே. சி. எஸ். அருணாச லம், ஏ. தெ. சுப்பையன், ஈழத்துக் கவிஞர்கள் சிலர், சிறுகதை, நாவல் எழுத்தாளர்கள் முதலியோரது ஆக்கங்களிற் பாரதியாரி லும் பார்க்க ஆழமான தெளிந்த வர்க்கப் பார்வையும் மாக்கமீயக் கண்ணோட்டமும் இடம் பெற்றுள்ளமை உண்மையே. ஆயின் இவர் களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் பாரதியாரே. இன்று மாக்கலியவாதிகளும் பூரண சர்வோதய வாதிகளும் ஏன் ஆஸ்திகர் களும் கூடப் பாரதியாரின் கருத்துக்களை வரவேற்கின்றனர்; போற்றுகின்றனர். அந்த அளவிற்குப் பாரதியார் முரண்பாடுகளின் குவியலாகவன்றி ஆஸ்திகம், முற்போக்கு, பொதுவுடைமை ஆகிய வற்றின் சங்கமமாக விளங்குகின்றார். பாரதி நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய நிலையிலாவது பாரதி யாரின் ஒப்பற்ற இலட்சியங்களைச் பேச்சளவில் அல்லாது நடை முறையிற் செயற்படுத்துவது அத்தியாவசியமானது. அதுவே நாம் பாரதியாருக்கு அளிக்கும் ஒப்பற்ற மதிப்பாகும்.

(முற்றும்)

ஆகாய விமானமும்

அரபு மண்ணும்

ச. முருகானந்தன்

எல்லாம் முற்றுகிவிட்டது. விசாகிடைத்து விட்டது. ஜொய்காட் வந்து விட்டது. விமான டிக்கெட்டும் கிடைத்து விட்டது. நீண்ட நாள் கனவுகள் எல்லாம் நனவாகப் போகிறது.

நானே நள்ளிரவு பிளேனில் பறக்கப் போகிறேன். இன்று கொழும்புக்குப் போக வேண்டும், பயணம் அனுப்ப வீட்டில் நண்பர்கள் பட்டாளமே கூடி நின்றது. அம்மாவும் அக்காவும் நண்பர்களுக்கு சவீட்ச், பானம் முதலானவற்றைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பா மகிழ்ச்சியுடன் வருவோரை உபசரித்து குதூகலமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். ஏனைய சகோதர சகோதரிகள் முகத்திலும் குதூகலம்.

எமது சின்ன வீடு இடம் கொள்ளாமல் நண்பர்கள் உறவினர்கள் முற்றத்திலும் நின்றிருந்தார்கள். இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் எமது குச்சு வீடு கல் வீடாக மாறிவிடும். சோபா செட், டீ வீ, பான்ஷோ கேஸ் எல்லாம் ஹோலில் இருக்கும். அக்காவும் தங்கைகளும் இன்னும் அழகாக உடையணிந்திருப்

பார்கள். ஒருவேளை அக்காவின் கலியாணம் கூட முடிந்துவிடும்—எனது குதூகலத்தில் கற்பனைகள் சிறகடிக்கவும் தவறவில்லை.

புறப்படும் நேரமாகிவிட்டது

‘எங்களை மறந்திடாதே மச்சான்...’

‘கடிதம் போடு மச்சான்...’

‘இரண்டொரு மாதத்திலே நானும் அங்கே வந்துவிடுவேன்’

‘அங்கே பெட்டையளினர் முகத்தையே காண முடியாதாம்’

இப்படி பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள், வேண்டுகோள்கள், உரையாடல்கள்!

கொடிகாமம் புகையிரத நிலையம் வரை போவதற்கு நண்பன் ஒருவன்—ஹயரிங் கார் வைத்திருப்பவன்—இலவசமாகவே கார் கொண்டு வந்திருந்தான்.

நண்பர்கள் இருவர் சூட் கேஸைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு வந்து டிக்கியில் ஏற்றினார்கள். கைக் குட்டையால் முகத்தைத் துடைத்தபடி கைக் கடிக்காரத்தைப் பார்த்த

போது ஐந்தரை மணியாகி விட்டிருந்தது. இனிப் புறப்பட வேண்டியதுதான்.

எல்லோருக்கும் பயணம் சொன்னேன். அம்மாவும், அக்காவும், தங்கைகளும் அழுதே விட்டார்கள். எனக்கும் நெஞ்சை அடைத்தது. ஊரை விட்டு வேறு நகரங்களில் கூட வேலை பார்த்தறியாத நான் ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் வேலைக்குப் போகிறேன். அதுவும் இரண்டு வருட கொண்டுக்கூட; இடையில் லீவு கிடையாது. பிரிவுத் துயர் ஏற்படுவதற்கு இதற்கு மேல் காரணமும் வேண்டுமா? ஆனாலும் வறுமையில் வாடுகின்ற என் குடும்பத்திற்கு வசந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் போகிறேன் என்பதில் எனக்குள்ளே ஆத்ம திருப்தி.

தம்பி யோகானந்தமும், என்னுடனே கொழும்புக்கு பயணம் அனுப்ப வருகின்ற கணேசனும், வேறு சில நண்பர்களும் காரில் ஏறிக் கொண்டார்கள். கொடிகாமத்தை வந்தடைந்த போது நேரம் ஆறேகால். ரயினுக்கு நேரம் இருந்தது.

நண்பர்கள் 'பாட்டி' என்றார்கள். எனக்கிருந்த மகிழ்ச்சியில் மறுக்க முடியவில்லை. தேநீரும், சுவீட்ஸும் அருந்தியதில் ஆறு பேருக்கு ஐம்பத்திரண்டு ரூபா சொச்சம் பில் வந்தது. இன்றைய மன நிலையில் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை.

டிக்கட் எடுத்தாகி விட்டது. உள்ளே போகப் பெட்டியைத் தூக்க வேண்டும். போட்டரைத் தேடியபோது நண்பர்கள் தடுத்து விட்டார்கள். இரண்டு நண்பர்கள் பெரிய சூட்கேஸை முக்கி முனகித் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

ரயில் வந்தது. விழுந்தடித்து ஏறி சீற்பிடித்துத் தந்தார்கள். பச்சைக் கொடியுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நண்பர்களின் டாட்டா..... சேரியோக்கள்! அன்றைய கதாநாயகனான நான் அனைவருக்கும் கைகாட்டிப் புன்னகையுடன் விடை பெற்றேன்.

மறுநாள் கொழும்பு — கட்டுநாயக்கா — கஸ்டம்ஸ் செக்கிங் எதிலுமே தடங்கல் இருக்கவில்லை. விமானத்திலும் தாமதம் இல்லை.

ஆயிற்று.

இன்னும் சில நிமிடங்களில் உயரப் பறக்கப் போகின்றது. இந்தப் பயணம் சமுதாயத்தில் என்னை உயர்ந்தவனாகக் கப்போகின்றது.

விமானம்..... விமானப் பணிப் பெண்களின் பணிவிடைகள்..... விமானப் பயணம் எல்லாமே எனக்குப் புதிய அனுபவங்கள். சின்ன வயதிலே எத்தனையோ தடவைகள் விமானப் பயணம் செய்ய ஆசைப்பட்டதுண்டு. எட்டாத கனியாக. எண்ணியே பார்க்க முடியாதிருந்த விமானப் பயணமும் இதோ நனவாகின்றது.

குலுக்கலுடன் எழுந்த விமானம் தரையிலிருந்து மெல்ல மெல்ல எழுந்து, உயரச் சென்று சீரான வேகமடைந்து.....

இப்போது ஆட்டம் அசைவில்லை. அறுநூறு மைல் வேகத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கிற தாம்! நம்ப முடியவில்லை.

விமானப் பணிப் பெண்கள் சுவீட்ஸும் குளிர் பானமும் கொண்டு வந்து தந்தாள். கூடவே மகிழ்ச்சியான புன்னகை!

மனது குதூகலித்தது.

கடந்து போன காலங்கள் மனத்திரையில் வந்து போயின. கூலிக்கார அப்பா, அப்பம் சுட்டு விற்கும் அம்மா, அடுக்கடுக்காய் பிறந்துவிட்ட ஆறு சகோதரங்கள்..... நிதமும் வறுமையுடன் போராடி அரையிறும், பொட்டல் உடுப்புகளுமாய் திரிந்த காலங்கள் கண்ணுக்குள் தெரிய, 'ஓ..... கடவுளே..... நீ கருணையுள்ளவன்: இல்லாவிட்டால் இந்த ஏழைக்கு இப்படி ஒரு வாய்ப்பு.....? என் மனதில் உருகினேன்.

மெளனத்தில் புதைந்து கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்த எனது நெஞ்சத்தில் நான் கடந்து வந்த பாதைகள்..... அதிலே தெரியும் அடிச்சுவடுகள்..... பாதத்திலேற பட்ட கொப்பளங்கள்.....

வறுமையிலும் கவனமாகப் படித்து, பலவிதப் போட்டிகளைத் தோண்டி, தரப்படுத்தல்கள் போன்ற தரைப்படுத்தல்களை எல்லாம் முறியடித்து, பல்கலைக் கழகம் சென்று, பாதிபாங் லோனிலும், மீதி அம்மாவின் நகைகளின் அடமானத்திலுமாகப் படித்து முடித்து இனிய பல கனவுகளைச் சமந்தப் படிபட்ட தாரியாக பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியேறி, எதிர்காலத்தைப் பற்றிய இனிய கற்பனைகள் எல்லாம் நடைமுறையில் வெறும் கனவாக இருக்கக் கண்டு.....

என்னுடைய தகுதிக்கு ஏற்ற படி எனக்கு ஒரு வேலை கிடைத்து விடும் என்று நான் கட்டியிருந்த கோட்டைகள், மூன்று வருடமாக நான் முயன்றும் பலனளிக்காமல் போகவே, எல்லாம் தரை மட்டமாகி.....

இப்பொழுது நினைத்தாலும் நெஞ்சை அடைக்கிறது.

'இவன் இன்ரவியூவுக்குப் போய்வரச் செலவளித்த காசில

மூத்தவளினர் கவியாணத்தையே நடத்தியிருக்கலாம்? அப்பா ஒரு நாள் சொன்ன வார்த்தைகள் இப்பொழுதும் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது!

ஓ..... நான் போய்வந்த இன்ரவியூக்கள்தான் எத்தனையெத்தனை? போட்ட அப்பினிகேசன்களுக்கு எண்ணிக்கையே இல்லை! எத்தனை தடவைகள் எம்.பீயின் வீட்டுக்கு, தொழில் வங்கிக்குப் போய் வந்திருக்கின்றேன். என்னுடைய தகுதிக்கு ஏற்ற படி இல்லாவிட்டாலும் ஒரு சிறு வேலையாவது கிடைக்காதா? கடனில் மூழ்கும் என் குடும்பத்திற்கு உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும் பாரமாக வரவது இருக்காமல் விடலாமே என்று கூட எண்ணி இறுதியில் அதுவும் கிடைக்காமல்.....

காகம் அணைவும் இருந்த ஜி. சி. ஈ. காரர்கள் கூட பாங்கிலும், ஆஸ்பத்திரியிலுமாக பெரிய பதவிகளைத் தட்டிக் கொண்டு போக, நானும் என் போன்ற ஏழைகளும்தான் போக்கிடம் எதுவுமின்றி.....

பாழ்ப்பட்ட இ இந்த உலகின் யதார்த்தங்களைச் சந்தித்தபோது மனதிலே இருந்த பசுமையான நம்பிக்கைகள் யாவும் சிதைந்து போக.....

இறுதியாக வெளிநாட்டு மோகம் ஏற்பட்டு, அந்த முயற்சிகளில் இறங்கி, ஆறேழு மாதங்களாக கொழும்புக்கும் ஊருக்குமாக அலைந்து, கடைசியாக எல்லாம் வெறும் கனவாகிப் போய் விட்டதாக இருந்த வேளையில் தான், எப்பொழுதோ ஓர் ஏஜென்ரிடம் கொடுத்த விண்ணப்பத்திற்குப் பதில் வந்திருந்தது. அதுவும் தந்தியில்!

'திங்கட் கிழமை பயணத்திற்குத் தயாராகவும்' அதைத் தொடர்ந்து விபரமான முடிவும், அதன் உள்ளடக்கம் இதுதான்—

ஐக்கிய அரபுக் குடியரசில் அப்
துல்லா மில்லில் லேபரர் வேலை.
மாதச் சம்பளம் ஐயாயிரம்
ரூபா! இருப்பிடம் வசதி இலவசம்!!
உணவு இலவசம்!!!

எமது நாட்டில் பெரிய உத்
தியோகத்தில் இருந்தால் கூட
ஒரு வருடத்தில் சேமிக்க முடியாத
தொகை! நான் எவ்வளவு
அதிஷ்டசாலி! அம்மா, அப்பா,
சகோதரங்கள் அனைவருமே பூரித்
துப் போயினர்.

இறுதியாக எம்மிடம் மிச்ச
மாக இருக்கும் ஒரேயொரு
சொத்தான எமது வீட்டையும்
காணியையும் எடு வைத்துத்தான்
இந்தப் பயணத்திற்குத் தேவை
யான பதினாயிரம் ரூபாவைத்
திரட்ட முடிந்தது. ம்..... அத
னால் என்ன? இன்னும் நாலே
மாதத்தில் கூடனை அடைந்து
விடலாம்!

எனது மனதிலே இப்போது
சுமைகள் இல்லை. கவலை இல்லை.
குதூகலம், எங்கும் குதூகலம்.

விமானம் இன்னும் கால்
மணி நேரத்தில் அரபு மண்ணில்
தரை தட்டும் — அறிவித்தல்
ஒலிக்க உள்ளம் குதூகலித்தது.

விமானம் தரையில் இறங்கி
யது. வெளியே வந்தேன்.
இதே கொம்பனியில் வேலை
செய்ய அறுபது பேர் இலங்கை
யிலிருந்து வந்திருந்தோம். முன்பு
முகம் தெரியாதவர்கள், இனி
இந்த மண்ணில் ஆத்ம நண்பர்
களாகப் போகின்றவர்கள்.....

எல்லோரும் ஒருவர் பின்
ஒருவராக இறங்கி, ஊர்வலம்
போவது போல், அடையப்பா!
எவ்வளவு பெரிய விமான நிலையம்!
நம்ம கட்டுநாயக்காவைப்
போல பல மடங்கு பெரிதாக
இருந்தது.

கஸ்டம்ஸ் செக்கிங் முடிந்தது.

வாசலுக்கு வந்தோம்.

எம்மை வந்து 'மொகமத்'
என்பவர் சந்திப்பார் என்று
இலங்கையில் கூறப்பட்டிருந்தது.
விசாரித்தோம். நாம் கேட்பது
அவர்களுக்குச் சரியாகப் புரிய
வில்லை, அவர்கள் சொல்வதை
யும் எம்மால் கிரகிக்க முடிய
வில்லை. ஆனால் அவர்களும்
ஆங்கிலத்தில்தான் பேசினோம்.

நியமனக் கடிதத்தைக் காட்டி
னோம். அவர்களுக்கு ஓரளவு
புரிந்தது. தமக்குள்ளே கலந்து
ரையாடினார்கள். சில இடங்க
ளுக்கு டெலிபோன் செய்தார்
கள், தற்காலிகமாகத் தங்க ஒரு
ஹோலைக் காட்டினார்கள்.

மொகமத் வரவில்லை.

எங்கள் மனதில் ஆயிரம்
கேள்விகள். நெஞ்சு திக் என்றது.
'ஏமாற்றுப்பட்டு விட்டோமா?'

மாலையில் பொலிவார் வந்
தார்கள். எமது நியமனக் கடி
தத்தைப் பரிசீலித்தார்கள்
முடிவு.....!

அப்படி ஒரு கொம்பனி
அந்த நாட்டிலே இல்லையாம்.
'அப்துல்லா மில்' எங்கேயும்
இல்லையாம். போலி நியமனக்
கடிதங்களாம்.

உச்சி மீது வானிடிந்து
வீழ்ந்தது. சிலர் மூர்ச்சியானார்
கள்! நகையை விற்று, காணியை
விற்று, ஓ.....!

தூதராலய உதவியினால்
இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்
இலங்கைக்கு மறுபடியும் பயண
மாடோம். இனி எந்த முகத்து
டன் போவது? கடனுக்கு என்ன
செய்வது? கேள்விக்களைகள்!

நாம் கண்டதெல்லாம் அரபு
மண்ணும் ஆகாய விமானமும்
தான்.

சந்திப்புக்கள் கசக்கின்றன

திக்குவல்லை கமால்

பரீட்சை!

பெரிய காரியம்தான். இவ்வளவு காலத்துக்கும் பிறகு எனக்கும் அதற்கான தகுதியுண்டென சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களே!

நியமனக் கடிதம் இன்று தான் கிடைத்தது. ஆகப் பத்து நாள் உத்தியோகம்தான்.

கிடைக்கிறது கொழும்பில பத்து நாளைக் கடத்திறதுக்கே காணாது. ஏக்கத்தை மனதுக்குள் மறைத்து, முன்பெல்லாம் கேட்பவர்களுக்கு சொல்லிவந்த காரணம் இது.

‘படிப்பிக்கிற எங்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்குமில்லையா?’ இனி யாராவது கேட்டால் இப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும்.

சேட், லோங்ஸ், சீப்பு, சோப்பு எல்லாவற்றையும் விட, இருநூற்றி ஐம்பது ரூபா போல பணம். மனம் திட்டம் போட்டது. அமுலாக்கல் அப்புறம் தானே.

ஒருவகையில் மகிழ்ச்சி. பள்ளிக்கூடம், வீடு. பள்ளிவாசல் என்ற சுற்றுலாட்டத்துக்கு அப்பால் சில நாட்கள்... நினைக்கவே நிம்மதியாக இருந்தது.

பழைய புதிய நண்பர்களை, தெரிந்தவர்களை நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் சந்திக்கலாமே! இதுவரை காலமும் ஆசிரியர் தொழிற்சங்க வருடாந்த மகாநாடுகள் அப்படியான சந்தர்ப்பங்களை எனக்கு ஏற்படுத்தின. இப்பொழுது ஜி. எஸ். ஈ. (சா. த.) புள்ளியிடல் நிலையமும் அத்தோடு கைகோர்த்துக் கொண்டது.

முதலாம் நாள்—

நிலைய மண்டபத்துக்குள் நிறைந்திருந்தோர் மத்தியில் முன் அனுபவம் இல்லையென்பதை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளாத படி, அங்கும் இங்குமாய் நடமாடி கழுத்தை நீட்டி, காதைத் தீட்டி, ஒருவாறு எனது குழு இலக்கத்தைக் கொண்ட சில ரோடு ஐக்கியமாகிக் கொண்டேன்.

பிரதம பரீட்சைரின் பின்னால் விடைப்பத்திர பண்டல்களைச் சுமந்து கொண்டுபோய் எமக்குரிய அறையை அடைந்தபோது பரிச்சயமில்லாத பிறநாட்டு மொழிபெயர்ப்பு நாவலொன்றின் முதல் அத்தியாயத்தைப் படித்து முடித்தது போன்ற திருப்தி.

அடிப்படை விளக்கங்கள். பிரதிகளின் எண்ணிக்கை, சுட்டி லக்கம் சரிபார்ப்பு முதலான ஆரம்ப அலுவல்களை முடித்து நிமிர்ந்தபோது கண்கள் கூசின.

சிறுநீர் கழித்து, தேநீர் நுழைக்க வேண்டும் போலிருந்தது. அதற்கென்ன? கட்டுப்பாடு களென்ற பயமுறுத்தல்கள் எதுவும் தெரியவில்லை. புரிந்து கொள்ளல்தான்:

கென்றீளைத் தேடிப்பிடித்து, ஒருவாறு உள்ளே புகுந்தபோது...

‘ஹலோ..... என்ன ஞாபக மில்லையா?’

‘அடடா..... முஸ்தாக் மாஸ்டர்’

பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு எனக்கு அவர் படிப்பித்தவர் அல்லவா?

விசாரிப்பு, மகிழ்ச்சி. தேநீர். ‘எந்தப்பக்கத்து பேப்பேர்ஸ் உங்களுக்குக் கிடச்சிருக்கு?’

இதென்ன கேள்வி? எந்தப் பக்கமாக இருந்தால்தான் என்ன?

‘இன்னும் பார்க்கல்லவே?’

‘அப்படியா? என்ற மரும கன் ஒருவனும் சோதின எழுதி னான். அதலைதான் கேட்டன். ஒருக்கா ஸென்டர் நம்பரப் பார்த்துச் சொல்லுங்க’

‘ம்..... சொல்றன்’

அப்போதைக்கு விடைபெற்றுக் கொண்டேன். சந்திப்பு எனக்கு சப்பென்று போயிற்று. அவரும் கூட ஒரு பரீட்சைக் கர் அல்லவா.

இரண்டாம் நாள் -

மிகக் குறைந்த வேகத்தில் தான் திருத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. விடைகள் இன்னும் மண்ப்பதிவாக்கவில்லை. போதாக குறைக்கு அடிக்கடி மாற்றங்கள் பற்றிய அறிவிப்பு.

‘ஸ்கிரிப்ட்ஸ் செக் பண்ணின பிறகு படபடென்று தட்டிக் கொண்டு போகலாம்’ பக்கத்தே அமர்ந்திருந்த அனுபவசாலி யொருவர் சொன்னார்:

இருந்தாற்போல ஜன்னலை மறைத்து வெளிச்சத்தை ஓரளவு தடை செய்தாற்போல ஓர் உரு வம். நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

ஜெகதீஸ்! மெல்ல எழுந்து வெளியே வந்தேன்.

‘என்னடா உள்ள குந்திக் கொண்டிருக்கிற’

‘முதல் தடவையா வந்திருக்கன். அதுதான். இப்ப எங்க பழைய இடமா? மாற்றம் எடுத்திட்டியே?’

‘மாற்றமா! கிடச்சாப்போல தான். அதுக்கென்ன இன்னும் கல்யாணம் கட்டேல்லதானே’

பலாவி பயிற்சிக் கலாசாலை தந்த சமகால நண்பன்தான் அவன்.

‘வேற யார் நம்மட பெஜ் மெட்ஸ் வந்திருக்காங்க?’

‘கனபேர், காதர், கஸ் ஸாரி, சந்திரானி. நீ இன்னும் ஒருவரையும் காணலியே’

‘சிரித்தான்’

‘ம்..... ஒருக்கா சுத்திப் பாக்க வேண்டியிருக்கு. இந்த நம்பேர்ஸ் ஒருக்கா உம்மட பெனல்ல பாருமன்’

அவன் தந்த துண்டில் நாலேந்து சுட்டிலக்கங்கள்.

‘என்னடா அப்பிடி யோசிக் கிற. எல்லாரும் செய்துதானே’

அவன் மிகமிக விம்பிளாக சொல்லிவிட்டு நகர்ந்தான். பெனலினும் தேடிப் பார்க்கட்டுமாமே!

‘ஓ..... நம்மட லைபரரி ஸ்டேஷன்கேட் கொலெஜுக்கு வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டதை, யாரையாவது சந்தித்

தால் கேட்க வேண்டுமென்றிருக்கேன். அதுகூட மறந்துபோய் விட்டதே'

கையில் தந்த துண்டு சுருண்டு காலடியில் விழுந்தது.

மூன்றாம் நாள் -

திருத்தும்வேகம் சுமாராகிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் மற்றவர்களோடு ஒப்பீடுகையில் மிகவும் குறைவுதான். போதாக்குறைக்கு எஞ்சிக் கிடக்கும் பண்டல்களால் ஒரு பங்கு கிடைக்குமா என்ற நற்பாசை அது யாரைத்தான் விட்டது.

இடைக்கிடை நேரத்தை விழுங்கும் தேநீர் நண்பர்கள். தெரிந்தவர்கள்கூட தொல்லைகளாகவே தெரிந்தார்கள். நேரகாலத்தோடு முடித்தால் இரண்டொருநாள் முந்தியும் போய் விடலாமாம்!

லஞ்சுக்கு வெளிக்கிட்ட போது, வியர்க்க விறுவிறுக்க புன்னகையோடு ஓ..... என்னை நோக்கித்தான்.

'ஸூக், என்ன மச்சான் எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு. ஆ... முடியெல்லாம் விழுந்து'

உண்மையிலேயே அபூர்வ சந்திப்பு. பதினேந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஸாகிராவில் படித்தவன். கலை - விஞ்ஞானப் பிரிவுகளில் வெவ்வேறுகப் படித்ததால், பயிற்சிக் கலாசாலையும் கூட சந்திக்கும் சந்தர்ப்பத்தைத் தரவில்லை.

'நான் தேஸ்டனில இஸ்லாம் திருத்திறன். யாரும் வந்திருப்பாங்களோவென்று பாக்கவந்தன். ஆனால் உன்ன காணக்கிடைக்குமென்று நம்பவேயில்ல மச்சான்.

'சரி, என்ன விசேஷங்கள்?'

'எல்லாம் அப்படியப்பிடித்தான். மச்சான் என்ட தங்கச்சி ரெண்டாம் முறைரா விட்ட பண்ணியிருக்காள். மன்னார் பேப்பெ ரெல்லாம் இங்க வந்திருக்கிறதா கேள்வி. ஸயன்ஸ் மெக்ஸ் பார்த்திட்டா போதும். இதில நம்பர் இருக்கு. உம்மட லீபிரன்ஸ் ஸெல்லாம் வந்திருப்பாங்கதானே பெரிய உதவி மச்சான். திரும்ப நாளக்கி வர்ரனே!

ஸூக்கிற்கு பேசுவதற்கே நேரம் போதவில்லை. ஒன்றும் கிட்டாத வேட்டைக்காரன் போன்ற வெறி.

இப்படி எத்தனை பேர்களோ. விஷய பரீட்சையாகத் தானிருந்தது.

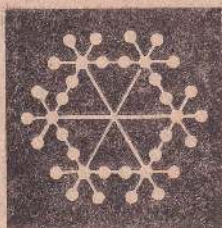
இப்பொழுது திருத்த வேலை தவிர வேறு எவரையும் காண்பதே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எங்கோ, எப்பொழுதோ பழகியவர்களை மீண்டும் இங்கு காண்பதன் மூலம், இருந்துவரும் நல்ல பிப்பிராயம், மரியாதை கூட சிதைந்துவிடுமோ எனப் பயந்து விட்டேன்.

மாணவர்களின் விடைகளைத் தருவித் தருவிப் படித்து எப்படியாவது முடிந்தளவு புள்ளிகளை இடவேண்டுமென்பதை. பிரதம பரீட்சைர் அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

வெளியே பேச்சுக் குரல்கள்.

முஸ்தாக் மாஸ்டர், ஸூக், ஜெகதீஸ் இவர்களது குரல்கள் போல! இவர்களோ, இவர்களைப் போன்ற வேறு எவருமோ அப்பகம் வந்துவிடக் கூடாது என்று என்மனம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டது.

நானொரு பரீட்சைர் அல்லவா?

திறனாய்வாளர்

க. கைலாசபதி

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

சமகாலத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் ஈழத்தவர் ஆற்றிவரும் பங்கு முக்கியமானதாகவும், முன்னோடியாகவும் அமைவதை தமிழ் பேசும் நல்லுலக இலக்கிய மாணவர் மாத்திரமன்றி, தமிழியல், தமிழிலக்கியம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பிறமொழியறிஞரும் அறிவர்.

அத்தகையோர் ஆற்றிவரும் பங்குகள் அனைத்தையும் விரிவாக எழுதவேண்டும். அதற்கு முன்னர் பெயர்கள் அடிப்படையிலும், இலக்கியக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையிலும், இயக்க அடிப்படையிலும், கால அடைவு அடிப்படையிலும், மற்றும் அம்சங்களின் அடிப்படையிலும் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பட்டியல்கள் தயாரிப்பது அப்படியானதோன்றும் குறைவானதல்ல, ஆராய்ச்சிக்கு முன்னர் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும். தகவல்களும், தரவுகளும் பற்றி விமர்சகனுக்கு மட்டுமல்ல பல்சுவைக்கழக விமர்சகனுக்கும் அவசியம்.

என்னே, இக் கட்டுரையிலே பங்காற்றிவரும் ஈழத்தவர்களில், விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வுத் துறை சம்பந்தமாகச் சில முக்கிய பணியைச் செய்துள்ள ஒரு

வர் பற்றி, அவர் எழுதியுள்ள நூல்களைக் கொண்டு மாத்திரம் (நூல்வடிவில் இடம் பெறாத அத்தனை கட்டுரைகள், விரிவுரைகள், பேச்சுக்கள் போன்றவற்றையும் கணக்கெடுப்பின், இவ்விமர்சனக் கட்டுரை விரியுமென்றஞ்சி அவற்றை விடுத்துள்ளேன்) இங்கு ஆராய முற்படுகிறேன்.

பேராசிரியர் கனகசபாபதி கைலாசபதி பற்றியே இன்று கணிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இவர் பல்சுவைக்கழக ஆசிரியராக மட்டுமன்றி, பத்திராதிபராகவும், திறனாய்வாளராகவும் நின்று ஈழத்துச் சமகால இலக்கியத்துக்கும், தமிழ் இலக்கியம், ஒப்பியல் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளுக்கும்மாகப் பல்வேறு நிலைகளில் நின்று புத்தாக்கம் பயக்கும் புதுமை நெறிகளைச் சுட்டியும், வழி காட்டியும் தொழிற்பட்டுள்ளார்.

இந்த விமர்சனக் கட்டுரையில், நூலாசிரியராக அவர் திறனாய்வுத் துறைக்காற்றிய பண்பு நெறிகளே உணர்த்தப்படுகிறது.

கைலாசபதி கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதி வரு

கிறார். இவருடைய கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல்கள் வருமாறு:

இரு மகா கவிகள், பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ஒப்பியல் இலக்கியம், கவிதை நயம் (முருகையனுடன் இணைந்து எழுதியது) இலக்கியமும் திறனாய்வும், பாரதி நூல்களும் பாட்பேத ஆராய்ச்சியும், திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள், மக்கள் சினம் காட்சியும் கருத்தும், சமூகவியலும் இலக்கியமும், நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்.

இந்நூல்கள் அனைத்தும் பற்றிய அறிமுக ரீதியான ஆய்வு வேண்டப்படாதாகையால், இவற்றுள் முக்கியமான சில நூல்களை மாத்திரம் கணிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்கு முன்னர்—

கைலாசபதி இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றி அண்மைக் காலமாகப் பலரும் விமர்சித்தே வருகின்றனர். குறிப்பாக இந்தியாவில் வெங்கட் சாமிநாதன், 'படிசூள்' என்ற சிற்றேட்டினர், 'அலை' என்ற சமூகத்துச் சிற்றேட்டினர், மற்றும் சிலர் கைலாசபதிக்குரிய இடத்தைச் சந்தேகிக்காவிட்டாலும், அவருடைய தீவிர இலக்கியக் கோட்பாடுகள் மாறிவரும் போக்குகளில் செல்லாக் காசாகின்றன என்று சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

கைலாசபதியின் இலக்கியக் கோட்பாடுதான் என்ன? அவரே கூறுகிறார்:

'கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கும் மேலாக நான் எழுதி வெளியிட்டிருப்பவற்றைப் பார்க்கும் பொழுது, அவையெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் சமுதாயத் தொடர்பமைவு உள்ள

னவாய் இருக்கக் காண்கிறேன். திறனாய்வுத் துறையில் முக்கிய கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கிய காலம் முதல் கலை இலக்கியம் முதலியவற்றை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், சமுதாயச் சூழலிலும் வைத்தே ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறேன். மார்க்சியத்தைத் தழுவிக்கொண்ட நாள் முதலாக, அதன் முனைப்பான கூறுகளில் ஒன்றாகிய சமூகவியலை எனது பல்வேறு ஆய்வுகளுக்குப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வந்துள்ளேன். சமூகவியலில் உண்டாகிய ஈடுபாடே ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு என்னை இட்டுச் சென்றது. இவற்றின் பயனாக இலக்கியத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் அணுகக் கற்றுக் கொண்டேன்'

இலக்கியத்தில் சமூகவியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் ஒரு விமர்சகராகவும், மார்க்சியத்தைத் தழுவியவராகவும் கைலாசபதி தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்கிறார். எனவே இலக்கியக் கௌரவங்கள் பலவற்றில் ஒன்றாகிய சமுதாயக் கொள்கையை கைலாசபதி அனுஷ்டிக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

எனவே கைலாசபதியின் இலக்கியக் கொள்கையை முற்றாக ஏற்றுக் கொள்ளாதோர், அவருடைய விமர்சன முறையை ஆட்சேபிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அவ்வாறு எதிர்ப்பவர்கள் காரணமின்றி எதிர்க்கவுமில்லை. மார்க்சிய விமர்சனமுறை, இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விமர்சன அணுகு முறைகளில் ஒன்று. ஆனால் அது மாத்திரமே ஒரேயொரு சரியான பார்வையுடைய விமர்சன முறையுமன்று. கைலாசபதி என்ன செய்யுமா என்றால், சமுதாயப் பார்வையை எதிர்ப்பவர்களாக ஏனைய பார்வை

யுடையவர்களை ஒதுக்கிவிடுகிறார். உதாரணமாக அழகியலும் இலக்கியத்துடன் இணைந்ததுதான் என்று கூறுபவர்கள், சமுதாயப் பார்வைக்கு எதிரானவர்கள் என்று தப்பாகக் கைலாசபதி கணிக்கிறார். இங்குதான் அவருடைய பலவீனம் தெரிகிறது.

உதாரணமாக, இலக்கியமும் திறனாய்வும் என்ற தமது நூலிலே அவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: 'தூய அழகியல் வாத்ததுக்கு எதிர் வினாவாகவே சமுதாயக் கொள்கை நடைமுறையில் செயற்படுகிறது எனலாம்' இவ்வாறு கூறும் கைலாசபதி நான்கு விதமான திறனாய்வுக் கொள்கைகளை (அனுகரணக் கொள்கை, பயன்வழிக் கொள்கை, வெளிப்பாட்டுக் கொள்கை, புறநிலைக் கொள்கை) விவரித்துவிட்டு 'தற்காலத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் போக்குகள் என்று பிற்சேர்கையில் வருமாறு எழுதுகிறார்;

'அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய, மிகக் குறைந்த அளவு திறனாய்வும் நோக்கும் போக்கும் தமிழில் இன்னும் கெட்டியாக உருப்பெறவில்லை. இது எடுத்து கவனத்துக்கும் சிந்தனைக்கும் உரிய செய்தியாகும்'

இத்தகைய தாராளப் போக்கை பின்பற்றும் பேராசிரியர், திறனாய்வாளர் கைலாசபதி சமுதாயக் கொள்கைக்கு அழுத்தம் கொடுத்து (அழுத்தம் கொடுப்பது சரி; மற்றக் கொள்கையாளர் எல்லோரையுமே ஒரே வார்ப்பில் 'அழகியல் வாதி'கள் என்று கூறுவதுதான் சரியில்லை) விமர்சிப்பதுதான் சற்று மாறாகத் தென்படுகிறது.

திறனாய்வாளர் கைலாசபதியின் முரண்கள் எவ்வாறிருப்பினும், அவருடைய ஆங்கில

கிரேக்க இலக்கியப் புலமை, தமிழ் விமர்சனத்திற்கு செழுமை யூட்டியிருப்பதையும் வெறும் 'நயங்காணல்' அல்லது 'இரசனை வெளிப்பாடு' போன்ற ஆரம்ப நிலையிலிருந்த தமிழ் திறனாய்வைச் சுமார் இருபது இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்குள் அவர் சால்தீர்க ரீதியாக நெறிப்படுத்தியிருப்பதையும் மறுக்க முடியாது. இவருடன் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பியும் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.

மார்ச்சியக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோமோ இல்லையோ, இந்த இரு மார்ச்சிய விமர்சனங்களையும் தள்ளிவிட்டு சமீபத்து இலக்கிய விமர்சனமோ பொதுவாக தமிழ் இலக்கிய விமர்சனமோ வளர முடியாது.

பெங்களூரிலிருந்து வெளியாகும் 'படி'கள் என்ற இலக்கியச் சிற்றேடு பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றி, பெப்ரவரி 1981 இதழில் கூறியிருப்பது ஒரு முக்கியமான அவதானிப்பாகும்.

'வெறும் அபிப்பிராயங்கள் தமிழகத்தில் விமர்சனமாக இருந்த குறவில், ஓர் உலுக்கு உலுக்கி விமர்சனம் விஞ்ஞான அடிப்படைகளில் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், அபிப்பிராயங்களாக இருந்த விமர்சனம் சமூகவியல் குணங்கள் கொள்ள வேண்டும் என்றும் மிக வன்மையாக ஒங்கிப் பேசிய கவர்ச்சியான குரல் கைலாசபதியினுடையது'

பேராசிரியர் கைலாசபதி சமகால இலக்கியப் போக்கில் ஆற்றிவரும் பங்கைக் கணிப்பது போன்று, பேராசிரியர் சி. கி. மறைமலை எழுதிய 'இலக்கியத் திறனாய்வு ஓர் அறிமுகம்' என்ற நூலில் எழுதிய வாசகம் அமைந்துள்ளது; 'கைலாசபதியின் பல்

துறை அறிவும், பரந்த கல்வியும், அவரது திறனாய்வுக்கு தனி மெருகு அளிக்கின்றன. கைலாச பதியின் கருத்தை ஏற்க மறுப்போரும் அவரது தருக்கவியல் அணுகு முறையைச், செய்தி களைக் கோவைப்படுத்தி, அவற்றில் நிறை குறைகளை ஆய்ந்து கொள்வன கொண்டு கொள்ளாதன தள்ளி. திட்டவட்டமான ஒரு உரைக்கும் அறிவியற் பாங்காறு வழி முறையைப் பாராட்டவே செய்வர்.

ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுத்துறைக்குக் கால்கோல் நாட்டிய பெருமையொன்றே கைலாசபதியின் முக்கியத்துவத்தை உரைவைக்கும். பல்லவர் கால இலக்கியம் பற்றியும், நாவல் பற்றியும், பாரதி பற்றியும், க. நா. சு. பற்றியும், கவிதை பற்றியும் புதுமையான கருத்துக்களைக் கைலாசபதி தெரிவித்திருக்கிறார். இவை ஆராயத்தக்கனவாயினும் விமர்சகரின் தற்புனைவான சிந்தனைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. 'புத்திலக்கிய விமர்சகர்கள் பலருக்கும் அவர் ஆதர்சமாக விளங்குகிறார்' என்பதில் ஐயமில்லை. சங்க இலக்கியம் முதல் புதுக் கவிதை வரை, செல்வக் கேசவராய முதலியார் முதல் சிவகுமாரன் வரை, வ. வெ. சு. ஐயர் முதல் இன்றைய சிறுகதையாசிரியர்கள் வரை, பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் முதல் இன்றைய நாவல்கள் வரை, மனோன்மணியம் முதல் இன்றைய முற்போக்கு நாடகங்கள் வரை அவர் பரவலாக யாவற்றையும் பண்டித மேதாவித் தனத்துடனும், நவீனத்துவ மார்க்சியப் பார்வையுடனும் விமர்சித்திருக்கிறார்.

கலாநிதி தி. சு. நடராஜன் (தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள் - கட்டுரைத் தொகுப்பு - 1979)

கூறியிருப்பது போல், 'கைலாசபதி கல்வி நெறி மரபில் ஆய்வறிவாளராகவும். அதே நேரத்தில் விமர்சனப் பாங்குடையவராகவும் விளங்குகிறார்.

சமகாலத் தமிழ் இலக்கியமும், கைலாசபதியின் திறனாய்வும் பிரிக்க முடியாதவை. ●

MALLIKAI

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	28 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	2 — 00
இந்தியா, மலேசியா	35 — 00
(தபாற் செலவு உட்பட)	

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234B, K.K. S. Road,
JAFNA

மென்மை, கலை, நற்பகமானவளுக்கு

போன்றவைகளையே தெரிந்து வாங்குங்கள்

பேர்ட் பேக்கிங் பவுடர்

பேர்ட் ஜெலி கிறிஸ்டல்

பேர்ட் கரர்ட் பவுடர்

தயாரிப்பாளர்:

BIRD INDUSTRIES

81, சாந்த திரேசா மாவத்தை-

கந்தாளை

அச்சுக் கலை ஓர் அருமையான கலை.

அதை அற்புதமாகச் செய்வதே நமது வேலை.

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சுக் வேலைகளுக்கு
எம்மை ஒரு தடவை அணுகுங்கள்.

35422

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பாரீ மாவத்தை,

கொழும்பு — 12.

கடிதங்கள்

பாரதி சிறப்பிதழ் படிக்கக் கிடைத்தது.

கைலாசபதி அவர்களுடைய கட்டுரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. உங்களுடைய கட்டுரையில் இளந்தலைமுறையினர் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளத் தக்க எத்தனையோ விதமான தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றன. மற்றும் பல எழுத்தாளர்கள் முயன்று பல புதிய தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் தந்துள்ளனர்.

சிறப்பிதழை இன்னும் அதிக பக்கங்களுடன் வேறு பலரது கட்டுரைகளையும் ஒருங்கு இணைத்து அமைத்திருந்தால் இன்னுஞ் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இருந்தும் நமது நாட்டின் தனித்துவத்தைப் பேணும் வகையில் சிறப்பிதழ் அமைந்ததற்காக வாழ்த்துக்கள்.

நெல்வியடி.

ம. ராஜசேகரன்

உங்களைப் படைப்பு எழுத்தாளன் என்றுதான் கடந்த காலத்தில் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் நீங்கள் சில ஆண்டுகளாக எழுதும் பல்வேறு கட்டுரைகளைப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்ட பின்னர் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளில் உங்களுக்குள்ள ஆழ்ந்த அறிவையும் புலமையையும் பார்த்து அதிசயப்படுவதுண்டு.

பாரதி இதழில் நீங்கள் எழுதிய நீண்ட கட்டுரையைப் படித்ததின் பின்னர் உங்களுக்கு இதை எழுதுகின்றேன்: உங்களுக்கு நீங்கள் தந்த பல தகவல்கள் உண்மையிலேயே தெரியாதது. கடந்த காலத்தில் இப்படியான இலக்கியப் பிரச்சினைகள் நடந்தன என்பதை அறிந்து வைத்திருப்பதே ஒரு தேவையல்லவா?

மற்றும் பலரது கட்டுரைகளும் அருமையானவை. உயர் கல்விகற்கும் மாணவர்கள் இச் சிறப்பிதழைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்க வேண்டும் என அவர்களுக்குச் சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

மொத்தமாகச் சொல்லப் போனால் உங்களது பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியைப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளதுடன் மல்விகையும் ஆக்க பூர்வமாக வளர்ந்து செழிப்பதையும் உணர முடிகிறது.

கிரிமலை

க. தவசியன்

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் பாரதி சிறப்பிதழில் உங்களது கட்டுரையைப் படித்துப் பார்த்ததும் மலைத்துப்போய் விட்டேன். மிக அழகான விஷய அடக்கம் கொண்ட தரமான கட்டுரை. தொடர்ந்தும் இப்படியான கட்டுரைகளை உங்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கைலாசபதி அவர்களுடைய கட்டுரையில் ஒரு தனித்துவம் மிளிர்கின்றது. பக்கங்களைக் கூட்டி விலையையும் கொஞ்சம் அதிகரித்து இச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. மல்விகை புதுப் பொலிவுடன் இப்பொழுது திகழ்கின்றது.

கொழும்பு - 6.

க. சாஜ்சந்தரன்

சென்ற ஏப்ரல் இதழில் அட்டைப் படமாக வெளியீட்டுள்ள சிந்துபூந்துறை அண்ணாச்சி சண்முகம் அவர்கள் பற்றி வல்லிக்கண்ணன் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

நானும் திருநெல்வேலிச் சீமையைச் சேர்ந்தவன்தான். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வியாபார நிமித்தமாக இலங்கை வந்து விட்டேன். அந்தக் காலத்திலேயே அண்ணாச்சி அவர்களினுடைய பொது ஜன சேவை பற்றியும் கொள்கைப் பிடிப்புப் பற்றியும் படித்து அறிந்ததுடன் தெரிந்தவர்கள் வாய்மொழி மூலம் சொல்லக் கேட்டுமிருக்கிறேன்.

ஆனால் அண்ணாச்சி அவர்களைப் பற்றி இலங்கையில் இப்படியாக ஒரு சஞ்சிகை அட்டைப் படம் போட்டு அவரைக் கௌரவித்துப் பெருமைப்படுத்தும் என நான் நம்பவில்லை. ஒரு நண்பர் மூலம் இதை அறிந்து மல்லிகையைக் கொழும்பில் வாங்கிப் படித்துப் பார்த்த பொழுதுதான் இந்தத் தகவல்களே எனக்குத் தெரிய வந்தன.

மல்லிகை ஒரு இலங்கைச் சஞ்சிகை மாத்திரமல்ல. அது தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் பொதுச் சஞ்சிகையுமாகும்.

நீங்கள் அடிக்கடி தமிழகம் போய் வருவதாய் செய்திகளில் படித்திருக்கிறேன். இப்படிப் போய் வரும்போது அங்கு இலைமறை காயாக இருக்கும் அறிஞர் பெருமக்களை இனங் கண்டு இங்குள்ள வர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த முயற்சியுங்கள்.

தமிழகத்திலுள்ள எந்த முற்போக்குச் சஞ்சிகைகளின் அட்டைப் படங்களிலும் கூட, சிந்துபூந்துறை அண்ணாச்சியின் உருவம் இதுவரை பதிக்கப் பட்டிருக்கவில்லை என நினைக்கின்றேன்.

அந்த ஒரு பெருமையே மல்லிகையின் வருங்காலச் சரித்திரத்திற்கு உதவும்.

முன்னரும் வல்லிக்கண்ணன், வானமாமலை போன்றோரை அட்டைப் படமாகப் போட்டுக் கௌரவித்ததாக அறிந்திருக்கின்றேன். எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி.

இப்படியான இவட்சியச் சஞ்சிகை நடத்துவதில் உங்களுக்கு ஏகப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கலாம். இத்தனை கஷ்டங்களையும் தனி ஒரு மனிதராக ஏற்று இலங்கை இலக்கிய உலகில் காலான்றி நிற்பதற்கே தனித் திறமை வேணும்.

கொழும்புக்கு வரும்போது ஏதாவது பொது நிகழ்ச்சியில் நீங்கள் கலந்து கொள்வதாயிருந்தால் அங்கு கண்டிப்பாக வந்து உங்களைச் சந்திக்க விரும்புகிறேன்.

கொழும்பு - 12.

எஸ். கோவிந்தராஜன்

வெகு விரைவில், பாரதி விழாவுக்காக ரகுநாதன் இலங்கை வருவார். நண்பர் சிவத்தம்பி தஞ்சையில் சில மாதங்கள் ஆய்வாளராகப் பணிபுரிவார் என்று விஜயபாஸ்கரன் கூறினார். நீங்கள் இவ்வாண்டு டிசம்பரில் பாரதி நூற்றாண்டின் நிறைவு விழாவுக்குச் சென்னை வருவீர்கள் என நம்புகிறேன்.

மல்லிகையின் தரம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. மல்லிகையின் ஆசிரியர், ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் என் உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

சென்னை

கி. க. கி.

படைபலக் குறைப்புக்கு சோவியத் யூனியன் தயார்

எஸ். கோஸ்லோவ்

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மற்றும் படைபலக் குறைப்புக்காக ஒரு ஆஸ்திரேலிய ஸ்தாபனத்தின் கடிதத்திற்குப் பதிலளித்த சோவியத் ஜனாதிபதி படைபலக் குறைப்பு சம்பந்தமாக சகல பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்கும், இத்துறையில் எந்த வித ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளையும் செயல்படுத்தவும் சோவியத் யூனியன் தயாராக இருப்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

ஜனாதிபதி ரீகன் மற்றும் சோவியத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்ட அக் கடிதத்தில் கண்டுள்ள பிரச்சினைகளுக்குப் பதிலளித்த பிரஷ்னேவ், படைபலக் குறைப்பில் உறுதியான முடிவுகளை எட்டுவதற்கான சோவியத் முயற்சிகளை நினைவு கூர்ந்ததுடன், அம் முயற்சிக்கு அமெரிக்காவின் தலைமையில் சில நாடுகள் மேற்கொண்ட எதிர் முயற்சிகளையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

அணு ஆயுத உற்பத்தி மற்றும் அவற்றைப் பெறுவதைக் கண்டனம் செய்யும் நாடுகள் மற்றும் அத்தகைய ஆயுதங்களைத் தமது பிரதேசத்தில் வைத்திருக்காத நாடுகளுக்கெதிராக அணு ஆயுதங்களை உபயோகிப்பதில்லை என்ற தனது கொள்கையை சோவியத் யூனியன் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. அணு ஆயுதங்கள் வைத்திருக்காத நாடுகளுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தின்படிப்படையில் தகுந்த உத்தரவாதம் அளிக்கவும் சோவியத் யூனியன் தயாராக இருப்பதுடன், இதர அணு ஆயுத வல்லரசுகளையும் இதே போன்ற உத்தரவாதம் அளிக்கவும் கோருகிறது.

அணு ஆயுதங்களை முதலாவதாக உபயோகிக்கும் நாடுகள் மனித இனத்திற்கெதிராக மிகப் பெரிய குற்றம் செய்தவைகளாகும் என்று கூறும் ஒரு பிரகடனத்தை, சோவியத் முன்முயற்சியால் ஐ. நா. பொதுச்சபையின் 31வது கூட்டத் தொடர் ஏற்றுக் கொண்டது. இத்தீர்மானத்தை அமெரிக்காவும் அதன் நெருங்கிய கூட்டாளிகளும் தான் ஆதரிக்கவில்லை. புதுவிதமான தாக்குதல் ஆயுதங்களை தயாரித்துப் பரவலாக நிறுத்தி வைக்கும் தனது திட்டங்களுக்கு அத்தீர்மானம் இடையூறுக இருக்கும் என்று வாழிநாடன் திட்டவாட்டமாக எண்ணுகிறது.

இந்த ஆண்டு நடைபெறவிருக்கும் படைபலக் குறைப்பு சம்பந்தமான ஐ. நா. பொதுச்சபையின் இரண்டாவது விசேஷக் கூட்டத் தொடரைப் பொறுத்தவரை, அணு ஆயுதப் போட்டியைக் குறைப்பதில் திட்டவாட்டமான ஒப்பந்தங்களை எட்டுவதற்கு வகை செய்யும் அனைத்து முயற்சிகளையும் சோவியத் யூனியன் மேற்கொள்ளும். ஐரோப்பாவில் தடுத்தர வீச்சகடைய அணு ஆயுதங்கள் பற்றிய சோவியத் - அமெரிக்க ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தைகளில் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளை எட்டுவதே தனது முக்கியப் பணி என்று சோவியத் யூனியன் கருதுகிறது. இப்பணியின் உலகளாவிய முக்கியத்துவம் மிகத் தெளிவானது. ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் அணு ஆயுதப் போர் நடைபெற்றால் அது உலகு தழுவிய மோதலாக மாறக் கூடும். இதற்கிடையில், ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொள்ளும் அமெரிக்கத் தூதுக் குழுவின் போக்கு கவலையளிப்பதாக உள்ளது. ஏனெனில், சமத்

தீவம் மற்றும் சம பாதுகாப்பு என்ற மூலாதாரக் கேசங்களையும் அடிப்படையில் விவேகமுள்ள பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தத் தயாராக இருக்கும் நல்லெண்ணம். அத்தூதுக் குழுவினரிடம் காணப்படவில்லை.

அமெரிக்கர்களால் தொடர்ந்து ஒத்திப் போடப்பட்டு வரும் அல்லது ஒருதலைப் பட்சமாக அவர்களினால் குந்தகம் விளைவிக்கப் பட்டு வரும் படைபலக் குறைப்பு சம்பந்தமான அனைத்து சோவியத் -- அமெரிக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளையும் மீண்டும் தொடங்குவதைத் துரிதப்படுத்துவது அவசியம் என்று சோவியத் யூனியன் கருதுகிறது.

இங்கு நான் பேச்சுவார்த்தைகள் என்று கூறும்போது அதில் கேந்திர அணு ஆயுதங்களைக் குறைத்தல், ரசாயன ஆயுதங்களைத் தடை செய்தல், இந்து மாகடவில் ராணுவ நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தல் போன்றவையும் அடங்கும். இக்கடித்ததை எழுதியவர்களின் உறுதியான ஆர்வத்தைக் கருத்தில் கொண்டு வியனித் பிரஷ்னேவ் எழுதியதாவது: 'இதே போன்ற நடவடிக்கைகளை பசிபிக் பிராந்தியத்திற்கும் விஸ்தரிப்பதில் எந்தவிதமான தடங்கலும் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

எல்லாவிதமான அணு ஆயுதச் சோதனைகளுக்கும் முடிவு கட்டுவது குறித்த பிரச்சினைக்குப் பதிலளித்த வியனித் பிரஷ்னேவ், அமெரிக்கத் தரப்பு ஒப்புக் கொள்ளும் பட்சத்தில், நிலத்தடி அணு ஆயுத சோதனைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது குறித்து 1974ம் வருட ஒப்பந்தத்தை எந்த நிமிடமும் ஏற்றுக் கொள்ள சோவியத் யூனியன் தயாராக இருக்கிறது என்றார். மாறாக, எல்லாவிதமான அணு ஆயுத சோதனைகளை முழுவதுமாக நிறுத்திவிடச் சோவியத் யூனியன் தயாராக இருப்பதுடன், இந்த ஆயுதங்களை மேலும் உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்தவும், அவற்றின் குவியல்களைக் குறைத்து பின்னர் முழுவதுமாக அழித்து விடவும் தயாராக இருக்கிறது. சோவியத் யூனியன் பலமுறை கூறியுள்ளது போல, உலகு தழுவிய அணு ஆயுதப் பேரழிவு அபாயத்தை அகற்றும் ஆர்வம், மேலை நாடுகளிடம் போதிய அளவு இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. *

புதுவையில் பாரதியாரின் சீடர்களில் ஒருவரான கனகலிங்கம் என்பவர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இவருடன் சரிசமமாகப் பழகுவது அக்கிரஹாசத்தாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதைக் கிண்டல் செய்யும் தோரணையில் அன்று பாரதி தான் பூனூல் அணிந்து கனகலிங்கத்திற்கும் பூனூல் அணிவித்து ஹோமம் வளர்த்து அவரை பிராமணனாக்கி காயத்திரி மந்திரமும் ஜெபித்தார். இன்றுமுதல் நீ பிராமணனாக இரு என்று சொல்லி அவரை வீட்டில் சேர்த்துவிட்டுவர ஓர் ஆளையும் அனுப்பினார். யாராவது கேட்டால் பாரதி என்னைப் பிராமணனாக்கினார் என்று துணிந்து சொல் என்று தனது பூனூலை அறுத்தெறிந்தார்.

நீங்கள் ஏன் பூனூலை அறுத்தெறிகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு 'நான் ஊரறிந்த பார்ப்பான், எனக்குப் பூனூல் எதற்கு? கனகலிங்கம் ஊர் அறியாத புதுப் பார்ப்பான், எனவே பூனூல் அவசியம் அணியவேண்டும்' என்றார்;

இனவெறியர்களுடன் மாவோ சிஷ்யர்கள்

விஃ ஹைதர்

அங்கோலாவின் தெற்குப் பகுதிகள் மீது தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறி ஆட்சியின் படையெடுப்பைக் கண்டித்து, 1 81 ஆகஸ்டில் அதிகார பூர்வமாகப் பீகிங் அறிக்கை விடுத்தது. "நம்பிய மக்களின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்" என்று செப்டம்பர் தொடக்கத்தில் ஐ. நா: பொதுச் சபையின் சிறப்புக் கூட்டத்தில் உரையாற்றுகையில் சீனப் பிரதிநிதி கூறினார்.

இத்தகைய அறிக்கைகள் மூலம், தாங்கள் ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் "தலைசிறந்த நண்பர்கள் என்று உலக மக்களுக்குத் தெவிடாது படுத்தச் சீனத் தலைவர்கள் முயலுகிறார்கள். ஏகாதிபத்தியம், காலனியாதிக்கம், இனவெறி ஆகியவற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்திற்குத் தாங்கள் உதவத் தயார் எனக் காட்டிக் கொள்ளவும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

ஆனால் அவர்களின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இடையே எவ்வளவு வித்தியாசம். ஆகஸ்டு மாதத்தில் அங்கோலா மீது தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறியர்கள் நடத்திய காட்டுமிராண்டித் தனமான ஆக்கிரமிப்பு 1976ல் அந்த நாட்டின் மீது நடத்தப் பட்ட ஆக்கிரமிப்புப் பற்றிய நினைவுகளை எழுப்புகிறது. அப் பொழுது பீகிங் ஆட்சியாளர்கள் பிரிட்டோரியாவை (தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறி ஆட்சியை) தயக்கமின்றி ஆதரித்தனர். எதிர்ப்புரட்சிக் கும்பல்களை உருவாக்குவதிலும், அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதிலும், தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறியர்களும், மாவோயிஸ்டுகளும் கைகொடுத்து நின்றனர்; எதிர்ப்புரட்சியாளர்களுக்கு ஆயுதங்களையும், பணத்தையும் அவர்கள் வாரி வழங்கினர். அப் பொழுதும் அதற்குப் பிந்திய ஆண்டுகளிலும் இனவெறி ஆட்சிகளின் பிடியிலிருந்த பிரதேசங்களில், தேச விடுதலை இயக்கஸ்தாபனங்களும், குழிபறிப்பு வேலைகளைப் பீகிங் மேற்கொண்டது. அந்த ஸ்தாபனங்களில் இருந்த பிரிவினை வாதக் குழுக்களை அது ஆதரித்தது.

தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறி ஆட்சிக்கு எதிரான பொருளாதாரப் பகிஷ்கரிப்பிக் எல்லா நாடுகளையும் ஈடுபடுத்துவதற்கு உலகெங்கிலுமுள்ள முற்போக்குச் சக்திகள் முயன்று வரும் இவ்வேளையில், சீனவுக்கும் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கும் இடையே பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மேன்மேலும் வளர்ந்து வலுப்பெற்று வருகிறது. இதை நிரூபிப்பதற்கு அண்மையில் எத்தனையோ ஆணித்தரமான சான்றுகள் கிட்டியுள்ளன. இவற்றின்படி, ஹாங்காங் வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற ஏஜெண்டுகள் மூலம் நடைபெறும் சீன - தென் ஆப்பிரிக்க வணிகமானது கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பத்து மடங்கு அதிகரித்துள்ளது; 50 கோடி டாலர்கள் என்ற நிலையை அடைந்துள்ளது, தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறியர்களிடமிருந்து தேனிரும்பு, உருக்கு, நிலக்கரி மற்றும் விடை மதிப்பிடற்கரிய உலோகங்கள் ஆகியவற்றைப் பீகிங் வாங்கி

குறித்து; அவற்றுக்குப் பதிலாக, டங்கீடன் தாதுப் பொருள், பாதரசம் மற்றும் பிற முக்கியமான யண்டங்களை இனவெறி அரசுக்கு வழங்குகிறது. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்துக்கு மறைமுகமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படும் சீனப் யண்டங்களுக்கு இரண்டாவது மிகப் பெரும் சந்தையாகத் தென் ஆப்பிரிக்கா விளங்குகிறது என்று தென் ஆப்பிரிக்க அயல்துறை வணிக நிறுவனம் அண்மையில் அறிவித்துள்ளது.

தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறி ஆட்சியாளர்கள் அணுகுண்டு உற்பத்தியில் இப்பொழுது இறங்கியுள்ளனர்; இதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களை — செறிவு படுத்தப்பட்ட யுரேனியத்தை சீனாவிடமிருந்து அவர்கள் பெற்று வருகின்றனர். இந்த உண்மையை 'வாஷிங்டன் பொண்டு' அம்பலப்படுத்தியுள்ளது.

'உன் நண்பர்கள் யார் என்று கூறு: நீ யார் என்று நான் கூறுகிறேன்' என்பது ஒரு பழமொழி. (ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் பீகிங்கின் நண்பர்கள் யார் என்பதைப் பீகிங்கின் வணிகம் காட்டுகிறது) ஆப்பிரிக்க மக்களது தேசவிடுதலை இயக்கத்தின் பரம விரோதிகளோடு சீனாவின் மாவோயிஸ்டுத் தலைமை அணிவகுத்து நிற்கிறது. இது நல்ல அத்தாட்சி.

தூரகிழக்கில்

அமெரிக்க ராணுவத் துறையின் திட்டங்கள்

எஸ். எ.

இவ்வாண்டின் தொடக்கம் முதல் அமெரிக்காவின் ராணுவ வெறிப்போக்கு தூரகிழக்கில் அதிகரித்துள்ளது.

தென் கொரியாவின் ராணுவ வெறியை உக்குவிப்பது தூரகிழக்கில் அமெரிக்கக் கொள்கையின் பிரதான திசைவழிகளில் ஒன்றாகும். இந்தப் பிராந்தியத்தில் கொரிய மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசின் (வட கொரியா) அச்சுறுத்தல் அதிகரித்து வருகிறது என்றும், தனது 'ராணுவ மேலாண்மை'யை நிரூபிக்க வட கொரியா முயலுகிறது என்றும், பல குற்றச்சாட்டுகளை அமெரிக்கா சுமத்தி வருகிறது. இதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் உண்டு. ஒருபுறத்தில், வடக்கிவிருந்து அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது என்று கட்டுக்கதைகளைப் பரப்பிக் கொண்டு, இந்தப் பிராந்தியத்தில் தனது ராணுவ நடமாட்டத்தை வாஷிங்டன் அதிகரித்து வருகிறது; மறுபுறத்தில், இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் மூலம் தென் கொரியாவின் ராணுவ பலத்தை அதிகரித்தல், அங்கே ராணுவக் கட்டுமானங்களைத் தீவிரப்படுத்துதல், இவற்றுக்கான முன் தேவைகளை வாஷிங்டன் உருவாக்குகிறது; சுருங்கச் சொன்னால், தென் கொரியாவில் தனது ஆதிக்கத்தை மேன்மேலும் நீடிக்க அது முயலுகிறது.

இவ்வாண்டில் தென் கொரியாவிலுள்ள அமெரிக்க ராணுவப் படைகள் நவீனப் படுத்தப்படும்; அவற்றின் போர்த் திறன் அதிகரிக்கப்படும். இதற்காக அங்கே 'எம்-60' டாங்குகளும்

, ஏ - 0' போர் விமானங்களும், நவீன பிரங்குகளும் அனுப்பப் படும்; அங்கே 'எஃப் - 18' போர் விமானங்கள் ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவற்றின் விளைவாக தென் கொரியாவிலுள்ள அமெரிக்கத் துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையில் மேலும் 1,060 போர் அதிகரிப்பர்.

தென் கொரியாவில் தனது துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதுடன், அமெரிக்கா நின்றுவிடவில்லை. ராணுவத்தை நவீனப் படுத்துதல் என்ற பெயரில், தென் கொரியாவில் ஏற்கெனவேயுள்ள அணு ஆயுதங்களைத் தவிர, நடுத்தர வீச்சுடைய அணு ஆயுதங்களையும் நியூட்ரான் குண்டுகளையும் வைக்க, அமெரிக்க ராணுவத்துறை திட்டமிட்டுள்ளது.

தூரகிழக்கில் அமெரிக்கக் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுகையில், பெண்டுகளின் (அமெரிக்க ராணுவத் துறையின் திட்டங்களில் ஜப்பானை ஈடுபடுத்துதல், இந்தப் பிராந்தியத்தில் தனது ராணுவ முன்னணித் தளமாக தென் கொரியாவை மாற்றுவதில் இவற்றுக்கான வாஷிங்டனின் முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஜப்பானுக்கும் தென் கொரியாவுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புகளில் அமெரிக்காவின் கரத்தைக் காண முடியும்; அண்மை நிகழ்ச்சிகளே இதற்குச் சான்றாகும். தென் கொரியாவிலுள்ள பொம்மை ஆட்சிக்கு நிதி உதவும் வேவாதேவிக் காரகை மூன்பு ஜப்பான் இருந்தது; இப்பொழுது நிதி உதவியுடன் ராணுவ சப்ளைகளிலும் அது ஈடுபட்டுள்ளது. தென் கொரிய ராணுவ அதிகாரிகளுக்கு ஜப்பானிய தளங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

அமெரிக்கா, ஜப்பான், தென் கொரியா ஆகியவற்றின் கூட்டு நடவடிக்கைகள் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை கொண்டவை என்பதைச் சான்றுகள் காட்டுகின்றன. மோதல்களுக்கு இடமளிக்கும் இத்தகைய கொள்கை, சரிவதே உறவுகளை நாசப்படுத்தும் அம்சமாகும்; இந்தப் பிராந்திய நிலவரத்தைச் சீர்குலைப்பதாகும். இதற்கு மாற்று வழி என்னவெனில், இந்தப் பிராந்திய நாடுகளிடையே ஆக்கபூர்வமான பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற வேண்டும்; சமத்துவம், சீரிய அண்டைநேயம் என்ற அடிப்படையில். அவற்றிடையே பரஸ்பர இணக்கம் ஏற்பட வேண்டும். ✽

பாரதியார் ஒரு சமயம் காய்கறி வாங்குவதற்குப் போனார்; கீரை வியாபாரியிடம் சென்று அங்கிருந்த கீரை முழுவதையும் வாங்கி தலையிலே சுமந்து கொண்டு வீடுவந்து சேர்ந்தார்:

"எதற்கு இவ்வளவு. நமக்குக் கொஞ்சக் கீரை போதாதா?" என்று கேட்டார் அவரது மனைவியார்.

*உனக்கு வேண்டியதைச் சமை; கீரைகூட இல்லாத வீட்டிற்கெல்லாம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவிட்டு வருகிறேன்' என்று ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் எடுத்துச் சென்று விறியோகஞ் செய்தார் பாரதியார்.

டோஸ்ரோயேவ்ஸ்க்கி

காவல்நகரோன்

தற்கால மனிதனின் உணர்வுகளை ஆராய்ந்து அவனது தன்பகரமான தனிமையையும் இருமைப் பாட்டையும் நுணுக்குக் காட்டியின் கீழ்க் கொணர்ந்து நம் கண் முன் காட்டுகிறார். தனிமனிதன் ஆளுமை, விடுதலை என்பவற்றை அங்கீகரிக்கிறார். 'விடுதலை', 'தனி மனிதத்தவத்தின் மிக உந்நத வளர்ச்சி' என்பனவற்றைச் சமயத்தோடு தொடர்புபடுத்துகிறார்: தமது நாவல்களை 'டயளிஷ்யஸின் வாகனங்' களாகப் படைத்தார். பச்சைவாழிய வயதில் தம்மை இனங்காணுவதில் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குவதாலும், குடும்பக் கட்டமைப்புத் தளர்ந்து குலைவதை அவதானிப்பதாலும் தம் தந்தையாரைக் கண்ணால் பார்க்கவும் மனமற்றிருப்பதாலும், பாரம்பரிய முறைகள் அற்றுப் போவதை அறப்பவத்தில் உணர்வதாலும் அவர் தம் காலநிலையைத் தம் உள் உணர்வுகளுடன் கலந்து தீட்டிய ஒவியங்களை இன்றை வாசகர்களாகிய நம் நெஞ்சத்துக்கும் மிக அருகில் இருப்பதாக உணர்கிறோம். யார் இந்த இலக்கிய ரசாயன நிபுணர் — தொட்டதையெல்லாம் புடமிட்ட பொன்னுக்கிய ரசவாதி? அவரே டோஸ்ரோயேவ்ஸ்க்கி.

சென்ற ஆண்டு அவரது இறப்பு நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்டது: 1912ல் அவரது பிறந்த நூற்றாண்டு விழாக்காணத்திலிருந்து அவரது இலக்கியப் பணியை அளவிடும் விமர்சன முயற்சிகள் வேகமாக வளர்ந்தன. அவரது படைப்புகளை விஞ்ஞான, வரலாற்று, விசர்சன அடிப்படையில் ரூபாயாலும், வெளிநாடுகளிலும் ஆராய்ந்தனர். சமகால அறிஞரால் நோயாலும் பீடிவாதமான நம்பிக்கையாலும் விசர்ப்போக்கிற் செல்லும் ஒருவனது பைத்தியப் பிதற்றல் எனத் தள்ளிவிடப்பட்டவற்றை இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் முதற் புரட்சிக்கு முன் வாழ்ந்த அறிஞர் மீண்டும் 'கண்டு பிடித்தனர்' ஒரு புதிய துன்பியல் உலகஉணர்வால் பீடிக்கப்பட்ட புதுத் தலைமுறையினர் அவரைத் தமது குருவாக வரித்தனர். அவரது தீர்க்க தரிசன ஏக்கம் அவர்களையும் பற்றிக் கொண்டது. பேட்யேவ், இவ்வேவ் போன்ற அறிஞரின் எழுத்துக்களை அவரது தத்துவ வாதவியல் முதன் முதலாக வெளிவந்து பிரகாசித்தது. அவர் தொடக்கிவைத்த ஆன்மீகப் புரட்சியை ஆய்ந்து மதிப்புத் தந்தனர் அவரது படைப்புகளின் மூன்றும் பரிமாணம் ஒன்று கண்டு

பீடிக்கப்பட்டது. அதுவே
பௌதிக அதிக ஆழம். பீற்றஸ்
பேக் குறியீட்டுவாதிகள் அவரை
ஒரு திறமை மிக்க உளவியலறி
ஞராக மட்டுமன்றி, ஒரு பெரிய
சமய சிந்தனையாளராகவும்,
நவீன பௌராணிகராகவும்
இனம் கண்டனர். அவர்களுள்
தலைசிறந்த இவராலேயே 20ம்
நூற்றாண்டின் 'துன்பியல்
நாவல்' என்ற புதிய சொற்
வெருடரையே ஆக்கி, டோஸ்
ரோவ்ஸ்க்கியைப் பற்றி அரிய
ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதினர்.

குறியீட்டுவாதிகள் அவரை
ஒரு தத்துவ அறிஞராகக் கண்ட
னர். இந்நூற்றாண்டின் நடுப்
பகுதியில் வாழ்ந்த விமர்சகர்
கள் அவரை ஒரு கலைஞராகக்
கண்டனர். அவரது மாபெரும்
காப்பிய நாவலான 'சுரமஸோவ்
சகோதரர்கள்' அழகியல் உருவ
மற்றது; கவனக் குறைவான
நடைபயில் அமைந்தது என்ற
பழைய கற்பனைக் குற்றச்சாட்
டுகள் உதறித் தள்ளப்பட்டன.
அவருடைய யாப்பியல், ஆக்க
முறை திறன் மிக்க நுட்பங்கள்,
நடைபற்றி ஆராயும் போது
நாம் உலகில் சிறந்த நாவலாசிரி
யர் ஒருவரது அழகியல் உல
கில் உலாவுகிறோம்.

அவரது வாழ்வும் படைப்
பும் பிரிக்க முடியாதவை. அவர்
இலக்கியத்தில் வாழ்ந்தார்.
அதுவே அவரது வாழ்வின் ஒரே
குறிக்கோளும் அவரது துன்பி
யல் முடிவும் ஆயிற்று.

இயல்பில் புரட்சிப் போக்கு
அற்றவர் எனினும் அவர் ஒரு
புரட்சிகர இளைஞர் குழுவில்
அங்கத்துவம் வகித்தார் எனக்
குற்றம் சாட்டிக் கைது செய்
யப்பட்டார். அவர்கள் இலக்கி
யம் வாசிக்கக் கூடியவர்கள்.
அரசாங்க தணிக்கைக்கு மாணு
சம்பாஷணைகளில் ஈடுபட்டார்

கள், அச்சுயந்திரம் நிவறுத்
திட்டமிட்டதை அறிந்திருந்தார்
கள் என்று அவ்விளைஞர் குழு
யீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டது.
அநீதிக்கும் கொடுமைக்கும் பேர்
போன ஜார் மன்னன் அவர்க
ளுக்கு மரணதண்டனை விதித்
தான். எட்டுமாதம் சிறையில்
சுழ்ந்தார் டோஸ்ரோவ்ஸ்க்கி,
இருபத்தேழு கைதிகளுடன்
அவரையும் மரங்களில் கட்டி
மரண தண்டனையை நிறைவேற்
றப் படைவீரர் துப்பாக்கிகளை
உயர்த்தினர். சில கணங்கள்
சென்றன. அரசு உத்தரவுப்படி
மரண தண்டனையை ரத்துச்
செய்வதாக அறிவித்தனர்.
டோஸ்ரோவ்ஸ்க்கி கடுழியச்
சிறைக் கைதியாகக் சைபீரியா
வுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவ
ருக்குப் பக்கத்தில் நின்று ஒரு
வனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து
விட்டது.

இக்கொடிய அனுபவம் நம்
கலைஞரின் நெஞ்சத்தில் அழி
யாத குறியைச் சூட்டிவிட்டது.
இதனைத் தமது நாவல்களில்
பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.
உதாரணமாக, 'மந்த மதியி
னன்' என்ற கதையில் வரும்
இளவரசன் மிஷ்கின் என்னும்
பாத்திரம் தான் பாரிஸ் நகரில்
கண்டதாக இவ்வனுபவத்தை
வருணிப்பதைப் பார்ப்போம்:

மரணதண்டனை பெற்றவ
னைக் 'கிவட்டன்' என்னும் தலை
சொய்தறிக்குக் கொண்டு
போனார்கள். மிக்க பலசாலி
யான ஒரு வளர்ந்த மனிதன்
குழந்தை போல அழுததை அப்
போது கண்டேன். அவனுடைய
அந்தராத்மாவாக்குள் அந்தக்
கணத்தில் என்ன நிகழ்ந்திருக்
கும்! கொலை செய்யாதிருப்பா
யாக' என்பது சுருதி. கொன்ற
வனைக் கொல்வது என்ன நீதி?
அக்காட்சி என் கண் முன் இன்று
போல நிற்கிறது; கள்வரால்

கொல்லப்படப் போகிறன் கூடக் கடைசி நிமிடத்திலேனும் ஏதும் நடக்காதா? நான் தப்பமாட்டேனா, என்றுதான் நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்பான், ஆனால் கொலைத் தண்டனை பெற்ற கைதியோ வரப்போகும் சரவு நிச்சயமானது என்ற காரணத்தால். இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில், பத்து நிமிஷத்தில், அரை நிமிஷத்தில், அடுத்த கணத்தில் உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்துவிடும் என்ற சிந்தனையால் ஆன்மாவை அழுத்தும் கொடுத்துயரத்தை அனுபவித்து, அணு அணுவாகச் சாவான். இது உடல் துன்பத்தைக் காட்டிலும் மகா பயங்கரமானது.

தமது வாழ்க்கைத் துயரங்களை வடித்தெடுத்துக் கலைவடிவம் அளிப்பதில் அவரது திறமை ஒப்பற்றது. நாலாண்டுகள் சைபீரிய பனி வனாத் தரங்களில் மரக்குற்றி வீடுகளில் சங்கிலிகளால் பிணக்கப்பட்ட கைகால்களால் கடின வேலைகளைச் செய்தார். குற்றவாளிகளுடன் நெருங்கிப் பழகினார். அந்த அனுபவங்களை 'இறந்தோர் இல்லத்தின் நினைவுக் குறிப்புகள்' என்ற நூலில் வர்ணித்துள்ளார். அதில் குற்றம் புரிந்தோர் நிச்சயமாக மனம் வருந்துவர்: கழிவிரக்கமுற்றுத் திருந்துவர் என்ற கருத்தை ஏற்க முடியாதவர் அவர்கள் சற்றும் மனம் மாறா திருந்தனர் என்கிறார்:

இதன் பின் தண்டனையில் சிறு மாறுதல் பெற்றுச் கட்டுப்பாட்டுப் பயிற்சிக்காக ஒரு சாதாரண போர்வீரகை மங்கோலிய எல்லைப் பிரதேசத்தில் ஒரு மாகாணச் சிறுநகரில் கடமை புரிந்தார். இராணுவப் பொறியியல் நிபுணருக்கு இந்தக் கதி ஏற்பட்டது:

அவர் கைது செய்யப்படு முன்னரே ஏதோ ஒரு நரம்புத் தளர்ச்சி நோய்க்கு ஆளானார். அது இப்போது காக்காய் வலிப்பு நோயாகியது. துயரச்சுமை கூடும் போது வலிப்பும் கடுமையாகியது. ஆண்டுக்கு முன்று நான்கு முறை வந்தது. 1899 ல் ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பிய அவர்தம் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆரம்பித்த 'ஸ்டெம்பா' என்ற சஞ்சிகையைத் தணிக்கைச் சபை தடுத்து விட்டது. 1884 ல் அவர் முதல் மனைவியையும் சகோதரனையும் இழந்தார். தம் வறுமைக்கு மத்தியில் சகோதரனது கடனைத் தீர்க்கவும் அவரது குடும்பத்தை ஆதரிக்கவும் துணிந்தார். 'யுகம்' என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். அதுவும் சில மாதங்களில் தடை செய்யப்பட்டது. ஓயாது எழுதி எழுதிப் பணம் தேடும் அவல நிலையில் அவதியுற்றார். அக்காலத்தில் எழுதியதைத் திருப்பிப் பார்க்கவும் நேரமின்றி யிருந்தார்.

ஜேர்மனிக்குச் சென்று கடன்காரரிடமிருந்து தப்ப முயன்றார். நான்கு வருடம் கடினமாக உழைத்து ஒருவாறு கடன் கடன் சுமையைத் தீர்த்தார். 1880 களில் சூது விளையாடும் பைத்தியத்தால் நவிவுற்றார். இவ்வனுபவத்தை "சூதாடி" என்ற குறுநாவலில் வருணித்துள்ளார்.

தோமஸ் மான் அவரது எழுத்துக்களில் வருணிக்கும் தீய செயல்களையும் நற்கருமங்களையும் வைத்துக் கொண்டு அவர் ஒரு கலப்புப் பாத்திரம்— 'புனிதரும் பாபியும்' ஒன்று திரண்டு உருவாக்கியவர் என்று முடிவு கட்டுகிறார். இது பொருத்தமற்றது. இருபது நாவல்கள் வரையில் எழுதிய

சென்னை என். லி. பி. எச். நிறுவனத்தினர் சமீபத்தில் வெளியிட்டுள்ள சிறுகதைத் தொகுதி, கூடிய சீக்கிரம் இலங்கையிலும் கிடைக்கும்.

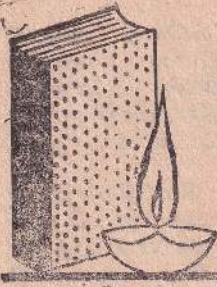
கடும் உழைப்பாளி டோஸ்ரோ யேல்ஸ்க்கி: பிரஞ்சு உணர்ச்சி மிக்க நாவல் வகையினைப் பின் பற்றி அவரும் வியப்பூட்டும் சம்பவங்களைத் தேடினார்; பர பரப்பூட்டும் நிகழ்ச்சிகளும் குற்றங்களும், பயங்கரமான சம்பவங்களும் அவருடைய கதைகளுக்கு விடயமாயின. அவற்றைக் கொண்டே தனது பாத்திரங்களை உணர்ச்சியின் உச்சக் கட்டத்துக்கு ஏற்றலாம் என அவர் உணர்ந்தார். அதன் மூலம் கருத்துக்களின் மோதல் உளப்போக்குகளின் முரண்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தி உள்ளதை உள்ளபடியே காட்டுவது இலக்கியம் என்ற அக்

கால கோட்பாட்டுக்கு அமைய எழுதினார். ஆகவே கதையில் வரும் சம்பவங்கள் அனைத்தும் சொந்த வழிவின் பிரதிமைகள் என முடிவு கட்டக் கூடாது;

ரூஷ்ய மெய்யியலறிஞர் பேவேடேயேவ் அவரது சமய தத்துவமும் மனிதனைப் பற்றிய கருத்தும் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூலில், 'டோஸ்ரோயேல்ஸ்க்கியின் மதிப்பு அதியுன்னதமானது; அவரைத் தோற்றுவித்த ஒன்றே போதும் ரூஷ்யா உலகில் நிலைத்திருந்த மைக்குப் பயன்' என்று பெருமித்தோடு கூறுகிறார்.

மற்றொரு ரூஷ்ய விமர்சகர் கூறுகிறார்: 'அவர் எங்களில் ஒருவர், எமது குருதியும் எமது எலும்பும் உள்ளவர். துன்ப அனுபவத்தால் நாம் காண முடியாதவற்றை ஆழமாகப் பார்த்தவர். அவரது காட்சி எமக்கு ஞவாம் எனத் தோன்றுகிறது' அது எமக்கு வாழ்வது எப்படி என உணர்த்தும். இயற்கையி லிருந்து அவர் அனைத்தையும் பெற்றார். அப்பேறு அவரைப் பெரியார் ஆக்கியது'

அவரை ஓர் இருப்புவாதி யாகக் காண்கின்றனர் நவீன விமர்சகர் சிலர். டோஸ்ரோ யேல்ஸ்க்கியிலிருந்து கெழுவரை (அல்லது சார்த்தர் வரை) படிப்பவனைத் தாக்கி, விழிப்பூட்டித் தன்னுள் ஆழ்த்தி எடுத்து உலுக்கிவிடும் இலக்கியங்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன. அவை வாழ்வின் கதி, மனித இயல்பு, மனிதன் இவற்றை எதிர்த்தும் ஈடுகட்டியும், அடிமைப் பட்டும் வென்றும் தோற்றும் செல்லும் போக்கு என்பவற்றை நிதர்சனமாகக் காட்டுகின்றன என்கிறார் ஒரு தமிழ் நாட்டு விமர்சகர்.

சாந்தனின் 'முனைகள்' ஒரு அறிமுகம்

புதுவை இரத்தினதுரை

சாந்தன் பேசுவதற்கும், பழகுவதற்கும் எவ்வளவு இனிமையானரும், உயர்வானவருமோ அதை விடப் பலமடங்கு இனிமையானதும், உயர்வானதும் அவரது இலக்கிய சிருஷ்டிகள் என்பதை சென்னை நயூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸினர் வெளியிட்டுள்ள 'முனைகள்' என்ற சாந்தனது சிறுகதைத் தொகுதியை வாசித்த போது அநுபவ பூர்வமாக உணர முடிந்தது. வாசித்து முடித்த போதே அந்தச் சிறுகதைகள் தந்த உணர்வுகளை யாருடனாவது பேசிப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்பும் என்னைப் பிடித்தாட்டி விட்டது. அதனால்தான் விமர்சகனாகவோ ஆய்வாளனாகவோ அல்லாமல் சிறந்த படைப்புக்களை வாசிப்பவன் என்ற கோட்டுக்குள் நின்று கொண்டு இதை எழுத முடிகின்றது. இந்தத் தொகுதியின் எட்டுக் கதைகளை மல்லிகையும், மூன்று கதைகளை கணையாழியும், ஒரு கதையைச் சமரும் ஏற்கனவே வெளியிட்டிருந்தன. இக் கதைகள் மேற்குறிப்பிட்ட தரமான இலக்கிய சிற்பங்களில் பிரசுரமான போதே பலராலும் பாராட்டப்பட்டதை நானறிவேன். இப்

போது எல்லாக் கதைகளையும் ஒருசேர வாசித்த போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். 'ஓட்டுமா' என்ற குறுநாவலிற்கூட சாந்தன் செய்யாத பல சாதனைகளை இந்தக் கதைகளில் செய்து முடித்துள்ளார். சாந்தனின் கதை சொல்லும் கைவண்ணமும், பாலுமகேந்திராவின் கமராவின் நுணுக்கமான பட்டிபிப்பைப் போன்று சகலதையும் உற்றுணர்ந்து எமக்கு, தான் நினைப்பதை எவ்வித பிசகுமின்றி நாமும் உணரும்படி எடுத்துச் சொல்லும் பாங்கும், சின்னச் சின்ன சம்பவங்களைக் கூட மிக மிக ஆழமாக அநுபவித்து, உள்வாங்கி அதை மிக லாவகமாகக் கதைகளில் போடும் விதமும், எல்லாவற்றையும் விட நல்லதொரு கவிதையை வாசிப்பது போன்ற உணர்வும் இத்தொகுப்புக் கதைகளை வாசித்த போது எனக்கு ஏற்பட்டது. இங்கு பத்தோடு பதினென்றாய் கதை பண்ணும் இலக்கியப் பிரமாக்களின் கதைகளை வாசித்து சலித்துப்போன நேரத்தில் ஒரு நல்ல கலைஞனது படைப்பொன்றை அநுபவிக்க முடிந்தது.

தொகுதிக்கு அணிந்துரை வழங்கிய கைலாசபதி, சாந்தனைப் பற்றி கூறுமிடத்தில் 1930களில் எழுதத் தொடங்கி எழுபதுகளில் எழுத்துலகின் கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டவர்களில் ஒருவர் சாந்தன். கடந்த பத்தாண்டுக் காலத்தில் இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் அறியப்பட்ட எழுத்தாளராக விளங்குகின்றார் என்று கூறுகிறார், வாழ்த்துகின்றார். பார்வை, ஒரே ஒரு ஊரிலே..., ஒட்டுமா என்ற அவாது தொகுதிகளின் வரிசைக் கிரமப்படி வாசித்தால் சாந்தனது வளர்ச்சியின் படிக்கட்டுகளாக ஒவ்வொன்றும் உயர்ந்து முனைகளில் வந்து நிற்பதை அவதானிக் முடியும். முனைகள் அவரது வளர்ச்சியின் முடிவிடமல்ல..... என்றாலும் கூட இங்கு சுவடுகள் பதித்த பெரும் பெரும் எழுத்தாளர்களை விட, பேரமூலம் புரட்சி செய்து முடிக்கவேன்று எழுந்தவர்களை விட, எழுத்து நடை கைவந்த படைப்பாளிகள் என்று ஏற்கப்பட்டவர்களை விட, அற்புதமான எழுத்தாளன் சாந்தன் என்பதை முனைகள் மூலம் நிரூபித்துள்ளார். எல்லா தவில்காரரும் கம்பு கொண்டுதான் தவி்லடிக்கிறான். எல்லா வீணை வித்வான்களும் விரல் கொண்டுதான் மீட்டுகின்றார்கள். ஆனால் தெட்சணைமூர்த்தியின் தவி்ல்கம்பு சரித்திரம் படைத்தது போன்று, காயத்ரியின் கைவிரல்கள் சகாப்தத்தை உருவாக்கியது போன்று, சகல எழுத்தாளர்களும் சிறுகதைகள் படைத்துக் கொண்டிருக்க சாந்தனின் பேரூ சிறுகதையுலகில் முனைகள் மூலம் சரித்திரம் படைத்துள்ளது. சகாப்தம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது.

எடுத்த எடுப்பிலேயே முனைகள் என்ற முதற் கதையை ஆரம்பிக்கின்றார், இப்படி..... 'அம்மன் கோவில் குளத்துக்குள் ளிருந்த ஐந்து தலை நாகம், பள்ளிக்கூட விளையாட்டிடத்தடிக்கொய்யாப் பற்றைக்குள் ளிருந்த 'முள்ளுப் பண்டி' இவையெல்லாம் இப்போது எங்கே போயினவோ தெரியவில்லை. இவைகளுடன் செல்லர் வளவுப் 'பாண்கிணற்'றடி, நெல்லி மரத்தில் ஒரு முனியும் அந்த நாட்களில் இருந்தது' நாங்களெல்லாம் மீண்டும் எங்கள் இளமைக் காலத்தை இரை மீட்டிப் பார்க்கும் விதத்தில் முனைகள் எழுதி... இடையிலொரு இருபது வருஷம் என்ற கதையில்.... 'பெரிய அணில். வெண்மையான வயிற்றுப் பாகம் வகுப்பைப் பார்த்து திரும்பியிருக்கக் குறண்டின பின்னங்கால் கிரண்டினடியிலும் அது ஆண்பதற்குப் பெருத்த சாட்சியம் தெரிந்தது. புசு புசு வென்று சனைத்துத் தொங்கிய வாலில் கட்டியிருந்த கடதாசித் துண்டில் பெரிதாக மையினால் எழுதியிருந்தது: 'காதலிலே தோல்வியுற்றான் காணையொருவன்' என்று. வழக்கம்போல அன்றைக்கும் பெட்டைகன்தான் லாப்பிலிருந்து முதலில் வகுப்புக்கு வந்தார்கள். பிறகு பொடியன்கள்' என்று பள்ளிப் பருவத்தை நினைவூட்டி வைக்கிறார் சாந்தன். எளிய நடை, இனிமையான ஓட்டம், அர்த்தம் நிறைந்த சொற்கள், அந்தச் சொற்கள் கூட அகழ்வாராச்சி செய்து கொண்டு வந்த சொற்களால், நாம் அன்றாடம் பாவிக்கும் தமிழே.

தொகுதியின் இறுதிக் கதையான 'மனிதர்களும் மனிதர்களும்' என்ற கதையை ஆரம்பித்து நகர்த்தும் போது ஒரு சிங்களக் கிராமமொன்றை வர்

னிக்கின்றார். அந்த வர்ணனையே ஒரு கமெராவை பல கோணங்களில் திருப்பித் திருப்பி எடுத்த அழகான படம்போல அந்தக்கிராமத்தையே எமக்கு முன் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடுகின்றார். 'ரயிலில் போகிற போதிலும் பார்க்க பஸ்சில் போகிற போதுதான் ஊரின் அழகு தெரிகிறது. அங்கேயே இருந்துவிட முடியுமானால் நல்லது என்று' ஒவ்வொரு தரமும் அந்த ஊரைக் கட்டும் போது மனதில் பட்டிருக்கிறது. வயலின் நடுவே ரோட்டிலிருந்து சுமுகமர வரிசைகளுக்கிடையில் ஓடுகிற பாதைகள் தொடுகிற இடங்களில் ஊரின் அமைதியில் தோய்ந்து போய் இருக்கிறவையும் தெருவளைவுகளில் பெயர் தெரியாத மலர்ச் செடிகளின் பற்றைகளுக்குள்ளிருந்து எட்டிப் பார்க்கிறவையும் தென்னஞ்சோலை வளவுகளில் எங்கோ ஓரிடத்தில் சிலப்பாய் கூரை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறவையுமான வீடுகளில் குடியிருக்கிற அந்த ஊர் மக்களில் எப்போதுதான் பொருமை வராமலிருக்கிறது?' இப்படி வர்ணனைகளுடன் தொடரும் அந்தக் கதை பின்னர் இப்படி முடிகிறது: 'கதிரமலையானே பத்திரமாய்க் கொண்டுபோய் சேர்த்து விடு அப்பு.....' தெய்வதேவனின் தாய் கைகளை விரித்தாள். 'கதிரமலையானும் இங்காலைதான் இருக்கிறார். இனி நல்லூரானே, சன்னதியானே எண்டு கும்பிடுங்கோ' கோபால் மெல்லச் சொன்னான். ரயில் கூவியது..... இனக் கலவரத்தினால்..... மிக உணர்ச்சிப்பட்டு நான் மிகவும் அவதிப்பட்டுள்ளேன். அறிவை சமதளத்தில் வைக்காது கவிதைகள் எழுதியுள்ளேன். ஆனால் சாந்தன் நான் பட்ட அதே உணர்ச்சிக்குளியல் செய்தும் வெறுமனே உணர்ச்சிவசப்

*****

18 வது ஆண்டு மலர்
தயாராகின்றது

—ஆசிரியர்

*****

படாது, இந்தக் கதையை அற்புதமாகவே எழுதியுள்ளார். இதை எழுதும் போது நான் பெருமைப்படுகின்றேன். சாந்தன் மிகத் திறமையான படைப்பாளி.

தமிழகத்தில் ஈழத்துப் படைப்புக்களை நூலாக்குவதென்ற நல்ல சகுனம் விடிந்துள்ள இந்த வேளையில், நல்ல படைப்புக்களையே தமிழகத்தினருக்கும் அறிமுகம் செய்வதுதான் பொருத்தம். அப்படியானதொரு வேலையை சாந்தனின் முனைகள் மூலம் செய்த ஜீவா பாராட்டுக் குரியவர். தமிழகத்தில் நூலை பிரசுரிப்பதற்கென்றே பலர் அணுகுகின்றனர். என். சி. பி. எச். ஐ. மனதிற கொண்டு தங்கள் படைப்புக்களில் பொதுவுடமை பிரசாரத்தை புதிதாக எழுதத் தொடங்கியுள்ளவர்களும் உள்ளனர். இவர்களைவிட்டு விழிப்பாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சாந்தன் தன்னைத் தானே பிரபலப்படுத்திக் கொள்ளாதவர். ஆனால் பிரபலமாகி விட்டவர். ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் சிறுகதைத்துறை சாந்தன் மூலமாக புதிய பெருமையைத் தேடிக் கொண்டுள்ளதை முனைகள் வாசிப்பவர்கள் நிச்சயம் உணர்ந்து கொள்வார்கள், இது நிச்சயம்.

தூண்டில்

டொமினிக் ஜீவா

● மறுபடியும் கேட்கிறேன்: கொழும்பில் நடந்து முடிந்து விட்ட அகில உலக இந்து மாநாட்டைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

பதுளை.

ம. ராஜன்

நடந்தது: முடிந்தது!

● இலங்கையில் இலக்கியக் கூட்டங்கள் பகுதி பகுதியாக நடைபெறுகின்றனவே, ஆனால் நடைபெறும் இந்தக் கூட்டங்களில் ஒரு பொதுமையான

தொடர்பு இருப்பதில்லை. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு உங்களைப் போன்றவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்தால் என்ன?

நவாவி.

கே. அரசு

இலக்கியக் கூட்டங்கள் பரவலாக நடத்துவதே ஒரு பெரிய முயற்சி. அவை தாராளமாக நடக்கட்டும். காலப் போக்கில் கருத்து உடன்பாடுள்ளவர்களும் மாறுபட்டவர்களும் கண்ணை பிரியும்போது நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் பொதுமை வரத்தான் செய்யும்.

● ஜெயகாந்தன் சமீபத்தில் குங்குமம் இதழில் தமிழகப் பெண் எழுத்தாளர் பற்றிச் சொன்ன கருத்துக்களைப் படித்துப் பார்த்தீர்களா? அது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கோப்பாய்.

ச. பத்மநாபன்

படித்துப் பார்த்தேன். பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றி அவர் சொன்ன சில கருத்துக்களில் உண்மைகள் இருந்த போதிலும் அவர் சொன்ன முழுக் கருத்துக்களிலும் எனக்கு உடையாடில்லை. பொதுவாக காலாதி காலமாக வீடு, அடுப்படி, கணவன், குழந்தைகள், கற்பு என்ற அடைப்புக்குள் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டு விட்ட— அதுவே சுவர்க்கம் என நம்ப வைக்கப்பட்டுள்ள— தமிழ்ப் பெண்களில் சிலர் இந்தச் சமூக வேலிகளைத் தாண்டி, பேரூ பிடித்து எழுத முன் வந்ததே ஒரு பெரிய முன்னேற்றம். இவர்களை ஆக்கபூர்வமாக விமர்சிக்க வேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக விமர்சன மோட்டடி அடிக்கக் கூடாது. இதுவேஎனது அபிப்பிராயமாகும்.

● நிருபர் செல்லத்துரையின் இழப்பிற்கு நீங்களும் மல்லிகையும் செய்த மனமார்த் அஞ்

சலிதான் பின்னர் பல்வேறு துறையினரையும் அவருக்கு அஞ்சலி செய்யத் துரிதப்படுத்தியது என்பதை நானும் எனது நண்பர்களும் மனமார நம்புகின்றோம். இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஆவரங்கால்.

க. இராமதுரை

அப்படி நினைப்பது தவறு. நானும் மல்லிகையும் எமது கடமைகளைச் செய்தோம். மற்றைய நண்பர்கள் தத்தமது கடமைகளைச் செய்தனர். முடிவு — ஒரு திருப்தி. உழைப்பால் உயர்ந்தவர் ஒருவர் மதிக்கப்பட்டுள்ளார். அதுவே போதும்.

● 'அனுபவ முத்திரைகள்' போன்று உங்களது அனுபவங்களைத் தொகுத்து வேறு நூல்கள் ஏதாவது எழுத உத்தேசித்துள்ளீர்களா? அவை எப்போது வெளிவரும்?

பசறை.

ந. சரவணன்

'பழைய நினைவுச் செய்திகள்' என்றொரு அனுபவப் படிப்பினைகளை உள்ளடக்கிய நூலொன்றைத் தொகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அநேகமாக 1983 நடுப்பகுதியில் அப் புத்தகம் வெளிவரும். மற்றும் எனது வாழ்வில் மறக்க முடியாத சம்பவ உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கைச் சரித நூல் ஒன்றை எழுதித் கொண்டிருக்கின்றேன். அந் நூல் எனது அறுபதாவது வயசுப் பூர்த்தி ஆண்டில் வெளியிடத் திட்டம். பாரிய வேலை. ஒருவகையில் சொல்லப்போனால் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் எனது பங்குப் பணி பற்றியும். பிரச்சினைகள். போராட்டங்கள், நண்பர்கள், சுருத்து முரண்பாடுகள் பற்றியும் அந்த நூல் மக்களுடன் ஒளிவு மறைவின்றி இதய சுத்தியுடன் மனந் திறந்து பேசும்; உரையாடும்.

● இவ்வளவு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் மல்லிகையை வெளியிடுகிறீர்களே, அந்தச் சிரமங்களால் ஏற்படும் பொருளாதார முடையால் வீட்டில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் பற்றி வீட்டார் புறுபுறுப்பதில்லையா?

கிளிநொச்சி.

க. தேவதாசன்

பொது வாழ்க்கையில் பொறுப்புக்களை ஏற்றதின் பின்னர் எவரது புறுபுறுப்புக்களைப் பற்றியும் நான் சட்டை செய்வதில்லை. மகத்தான ஓர் எதிர்காலத்திற்காக நம்மை நாமே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பின்னர் நாம் எதைக் கண்டுமே அஞ்சக் கூடாது. நான் அதைப் பற்றி வெளியில் சொல்வதைக் கூட விரும்புவதில்லை. மற்றுமொரு பக்கத்தைப் புரட்டிப் பாருங்களேன். சகல வசதிகளும் கிடைக்கப் பெற்ற ஒருவனுடைய வீட்டில், வீட்டார் புறுபுறுக்காமல்தான் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களா?

● சமீபத்தில் 'தகவம்' சிறுகதைத் தேர்வுப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற முதற் பெண்மணி ரதி கந்தசாமி என்பவராவார். அவரது வெற்றி பற்றி பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்.

வேலணை.

ம. சிவராசா

இந்த மண்ணில் தோன்றிய புதிய இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர் என்பதையே இது காட்டுகின்றது. இவரது முயற்சியையொட்டி இன்னும் பல சகோதரிகளும் இலக்கியக் களத்தில் வேரூன்றி வளர வாய்ப்புக்கு இடமுண்டு என்பதைப்ே இது நிரூபிக்கின்றது.

● சிறு வயதில் குறும் புத்தனத்தின் வெளிப்பாடாக

பாடசாலை ஆசிரியர்களிடம் படிப்பதும் வாங்கிய அனுபவம் உண்டா?

முருங்கன்.

ந. சிவசோதி

நிறைய. அன்று துன்பமாகவும் வேதனையாகவும் இருந்த தண்டனைகளை இன்று நினைத்தப்பார்க்கும்போது இனிப்பு இனிப்பாக இனிக்கின்றன.

● நான் என் சோதிடத்தில் அபார நம்பிக்கையுள்ளவன் உங்களது பிறந்த எண், கூட்டெண் என்ன? அறிய ஆசை.

உடுவில்.

ச. தம்பிரசா

உலக உழைப்புத் துறையின் மொத்த எண் எதுவோ அதுவே எனது பிறந்த எண்ணாகும், மனுக்குலத்தின் சுபீட்சத்திற்காகத் தம்மையே அர்ப்பணித்தவர்களின் கூட்டுத் தொகை எதுவோ அதுவே எனது கூட்டெண்ணாகும். தயவு செய்து சிரமத்தைப் பாராமல் கூட்டிப் பார்த்து எனது வருங்காலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் கணித்து வைத்திருங்கள்.

● இங்கிருந்து நிறைய எழுத்தாளர்கள் சம்பகாலமாகத் தமிழகம் போய் வருகின்றனர். அதுபோலத் தமிழகத்திலுள்ள தரமான எழுத்தாளர்கள் இங்கு வருவதில்லையே, ஏன்?

சீரிமலை.

எஸ். செல்வராஜன்

தமிழக எழுத்தாளர்களில் அநேகர் டில்லி, பம்பாய் என்று தூர இடங்களுக்கெல்லாம் அடிக்கடி போகின்றனர். ஏனோ இந்தப் பக்கம் பார்க்க வருவதில்லை. அறந்தை நாராயணனும் ரகுநாதனும் சம்பத்தில் இலங்கைக்கு

இதுதான்.

● இலங்கை எழுத்தாளர் பலரின் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் புத்தகங்கள் சென்னை என். வி. பி. ஏச்., நர்மதா போன்ற நிறுவனங்களில் இருந்து வெளிவர இருக்கின்றதாமே, எப்போது அவை வெளிவரும்.

நீர்கொழும்பு. க. மோகன்தாஸ்

சற்றுப் பொறுமையாக இருங்கள். கூடிய சீக்கிரம் அவைகள் வெளிவரும். நம்பிக்கையாக இவ்வளவு ஆர்வமுள்ள உங்களது கைகளுக்கு அந்நூல்கள் கிடைக்கும்.

● உங்களுக்குத் தினசரி எத்தனை கடிதங்கள் வரும்? எந்தெந்த ஊர்களில் இருந்தெல்லாம் கடிதங்கள் வரும்? இவை அனைத்துக்கும் பதில் எழுதிப்போடுவீர்களா?

கொழும்பு II.

எஸ். மோகன்

ஏராளமான கடிதங்கள் வரும். உள் நாட்டிலிருந்து பலபுது முகங்களினுடைய கடிதம் முதல், தமிழகத்திலிருந்து அறிந்த, பழக்கமான, மிக நெருங்கிய நண்பர்களின் கடிதம் வரை தினசரி வரும். வெளி நாட்டிலிருந்து தினசரி கடிதம் வராவிட்டாலும் வாரத்திற்கு பல கடிதங்கள் வரும். இதில் முக்கியமானவர்கள் நமது நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். வேலை தேடி வெளிநாடு சென்றவர்கள் மல்லிகை சம்பந்தமானதொடர்பு விட்டுப் போகக் கூடாது என்பதற்காகவும் அடிக்கடி எழுதுவார்கள். இத்தனை கடிதங்களுக்கான பதில் போடுவதில்லை. பதில் போடத்தக்க கடிதங்களுக்கு நான்

உங்களைத் திட்டுவீறவர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கனக்கிறீர்கள்?

● **குப்பிட்டி. கே. துரைராசா**

ஒரு மன நோயாளி அவருக்கு வைத்தியம் பார்க்கும் டாக்டரையே சில சமயங்களில் திட்டித் தீர்ப்பான் — அதற்காக அந்த டாக்டர் நோயாளியைத் திட்ட முடியுமா? அப்படித் திருப்பீத் திட்டினால் டாக்டர் ஒரு டாக்டராக இருக்க முடியுமா? பாவம் அநுதாபப் படுவதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்?

● **எங்கள் பிரதேசங்களில் நடக்கும் பாரதி விழா, இலக்கிய விழாக்களுக்கு அழைத்தால் வருவீர்களா? போர்க்கு வரத்துச் செலவு தரவேண்டுமா?**

முதலாம்.

ந. பால்கரன்

பாரதிக்கடமையை, இலக்கிய நேசிப்பை நான் மல்லிகை மூலமே மாதா மாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். சில இலக்கிய அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன, இலங்கை எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை ஆக்கங்களை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அதே சமயம் எழுத்தாளர்களை இலவசமாகத் தருவித்துத் தங்களது விழாக்களைக் கோலாகலமாக நடத்துவார்கள், இதிலிருந்து தெரிவதென்னவென்றால் கூப்பிட்ட குரலுக்கெல்லாம் எழுத்தாளர்கள் ஓடி வருவார்கள் என்ற மலினமான நினைவுதான். சில எழுத்தாளர்கள் தம்மைத் தாமே மலினப்படுத்தி விட்டதால் முழு எழுத்தாளர்களுமே இப்படியானவர்கள் தான் என்ற நினைப்புச் சிலருக்கு.

● **சுந்த முறையில் தகுந்த மனனியத்துடன் படைப்பாளிக் குரிய கம்பீரத்துடன் அழைக்கப்படாத எந்த விழாவிலும் கலந்து கொள்வது எதிர் காலத்திற்கு நல்லதல்ல.**

● **தாமரை இதழ் மாதா மாதம் படிக்க வேண்டுமென்ற பெரு விருப்பம் எனக்கு. அது கிடைப்பதற்கு வழி முறைகள் என்ன?**

திருமலை.

ஆ. சந்திரன்

தாமரை, கணையாழி, செம்மலர், சிகரம் போன்ற சஞ்சிகைகளை இங்கு வியாபாரிகள் தருவிப்பதில்லை. எனவே இப்படியான சஞ்சிகைகளைப் படிப்பதற்குச் சந்தா கட்டுவதுதான் ஒரேயொரு சரியான வழி. முடியுமானால் இங்குள்ள சில சஞ்சிகைகளை அங்குள்ள சில நண்பர்களுக்கு அனுப்பி அதற்கு ஈடாக நீங்கள் விரும்பும் சஞ்சிகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம், முயற்சியுங்கள்.

● **நீங்கள் கொழும்பிற்கு மாதா மாதம் வருகிறீர்கள் என மல்லிகையில் பார்த்துள்ளேன். வரும்போது எந்த முகவரியில் தங்குவீர்கள்? எந்த நேரம் சந்திக்க வசதிப்படலாம்?**

கொழும்பு - 6.

க. ரவீந்திரன்

4, ஸூக்திரேசன் வீதி, (பழைய செக்கடித் தெரு) கொழும்பு - 13 ல் தங்குவதுண்டு. தங்கியிருக்கும் காலங்களில் காலை 9 மணிக்குள்ளும் மாலை 6 மணிக்கு மேலும் சந்திக்கலாம்.

JASE

Institutes

பெரிய அளவில், விஞ்ஞானம், கலை
 ஆகிய துறைகளில் உட்படிப்புகளுக்கு;
 நகரில் பிரபலமான நிழையம்

(மேலும் பல நான்கு வருடங்கள் பொறியியல்
 உயர் கல்விக்குரிய அகுப்புகளை நடாத்தியவர்
 களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது)

ENGINEERING (C. E. I.) LONDON

Part I & II (A/L 3 பாடங்களுடன்)

GRADUATESHIP IN CHEMISTRY

(A/L 3 பாடங்களுடன்)

CITY & GUILDS (London)

Part I II & III (Electronics)
 Electrical Telecommunication)

DIPLOMA IN D'MANSHIP

(O/L 3 பாடங்களுடன்)

QUANTITY SURVEYING / BUILDERS QUANTITIES

CHARTERED PRELIM

ஆகிய துறைகளில் வகுப்புகள்
 நடாத்தப்படுகின்றன

அச்சிட்ட பாடக் குறிப்புகள்;
 பரிந்து வினாத்தாள்கள்
 என்பனவும் வழங்கப்படும்

இலண்டன் நிறுவனத்துடனான
 சகல தொடர்புகளும்
 எமது நிறுவனத்தினால்
 செய்ய தரப்படும்

தொடர்பு முகவரி:
 DIRECTOR OF STUDIES

JASE INSTITUTES

(opp. Bank of Ceylon)

STANLEY ROAD,
 JAFFNA.

lallikai

JUNE 1968

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

Dealers in
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Components of

PL. SV. SEVUGANCHETTIAR

Phone: 24629

**140, ARMOUR STREET
COLOMBO-12.**